

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8.12.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících Jana Buďvesela a Viléma Jančara **t a k t o :**

Obžalovaní

Ladislav D .,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

MVDr. Rudolf S .,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

Martin P .,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni,

že

1) obžalovaní Ladislav D. a MVDr. Rudolf S.

v době od 23.3.2008 do 13.6.2008, v Bruntále a v Opavě, po předchozí vzájemné domluvě, v úmyslu získat neoprávněně úvěr u Československé obchodní banky, a.s. se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 00001350, a.s. (dále jen ČSOB a.s.) na financování koupě komerčního objektu – budovy č.p.xxx na pozemku parc. č.xxx a pozemků parc.č. xxx a xxx, vše v katastrálním území Bruntál – Město, obec Bruntál, evidovaným u Katastrálního úřadu v Bruntále a na údajné refinancování nákladů spojených s rekonstrukcí předmětné budovy,

doručil obžalovaný MVDr. Rudolf S. na základě plné moci k zastupování ve věci vyřízení úvěru, vystavené obžalovaným Ladislavem D. dne 23.3.2008 a předložené bance, do pobočky ČSOB a.s. v Opavě, zaměstnankyni banky Martině M. v době od 23.3.2008 do 5.6.2008 listinné materiály, které na základě jeho požadavku vyhotovil a dodal mu obžalovaný Ladislav D., a to konkrétně **faktury** č. 270100045 na částku ve výši 8.490.000,- Kč s datem vystavení dne 10.1.2007, č. 270100052 na částku ve výši 7.410.000,- Kč s datem vystavení dne 23.1.2007 a č. 270100065 na částku ve výši 7.000.000,- Kč s datem vystavení dne 5.2.2007, na kterých byl uveden jako dodavatel Martin P., xxx, a jako odběratel D. Ladislav, xxx, o kterých věděli, že jsou fiktivní, protože stavební práce, uvedené na těchto fakturách, nebyly nikdy provedeny a částky, vyúčtované těmito fakturami, nebyly nikdy uhrazeny, dále upravenou **Smlouvu o podnájmu nebytových prostor ze dne 20.12.2006** v téže budově, uzavřenou mezi obchodní společností DAJAR CZ, s.r.o., se sídlem Bruntál, K. Čapka 80/1, IČ: 26851393 (dále též „DAJAR CZ“), a Českou pojišťovnou, a.s., ve které bylo uvedeno roční nájemné ve výši 2.778.922,- Kč, ač věděli, že v původní smlouvě je ve skutečnosti sjednáno roční nájemné ve výši 474.922,- Kč, **Smlouvu o podnájmu nebytových prostor** uzavřenou mezi obchodní společností DAJAR CZ a Martinem P. s datem uzavření smlouvy 1.6.2007, o které věděli, že je vyhotovena a uzavřena účelově, protože prostory na základě této smlouvy nebyly nikdy pronajímány a rovněž nebyly hrazeny platby za pronájem, smyšlená **Prohlášení věřitelů**, dle kterých měly osoby MVDr. Rudolf S., Ing. Jan B. a Martin P. souhlasit s tím, aby jejich pohledávky vyplývající ze směnky byly uhrazeny z poskytnutého úvěru u ČSOB

a.s., **kopii upraveného výpisu z účtu** č. 35-9548160297/0100 obchodní společnosti DAJAR CZ s.r.o. u Komerční banky a.s., za období od 27.12.2007 do 23.4.2008, ve kterém obžalovaný Ladislav D. pozměnil výši příchozích plateb od České pojišťovny, a.s. ve dnech 7.2.2008 a 18.4.2008 na dvě částky ve výši 694.730,- Kč, dále pozměnil výši příchozích plateb od MUDr. Ivo V. ve dnech 6.2.2008. a 7.4.2008 na dvě částky po 410.810,61 Kč, jako plátce uvedl „obžalovaného Martina P.“ a pozměnil výši příchozích plateb od Antonína P. ve dnech 4.2.2008, 3.3.2008 a 27.3.2008 na tři částky ve výši 157.722,- Kč a jako plátce uvedl osobu „Romana D.“, ač věděli, že platby byly provedeny v podstatně nižším rozsahu a nebyly provedeny obžalovaným Martinem P., ani Romanem D., **směnky vlastní**, vystavené Ladislavem D. na řad Ing. Jana B. na částku ve výši 7.000.000,- Kč s datem vystavení 15.2.2007, na řad Martina P. na částku ve výši 8.490.000,- Kč s datem vystavení 19.1.2007, na řad MVDr. Rudolfa S. na částku ve výši 7.410.000,- Kč s datem vystavení 2.2.2007 a na řad Petra J. na částku ve výši 13.500.000,- Kč s datem vystavení 22.1.2007, kdy dle poznámky na směnkách měly být peníze zapůjčeny na opravu a rekonstrukci administrativní budovy České pojišťovny, ač věděli, že osoby uvedené na směnkách Ladislavu D. tyto finanční prostředky nikdy nepůjčily, tedy, že jde o směnky vystavené účelově a **Smlouvu ze dne 14.4.2008 o údajné půjčce obžalovaného Ladislava D. obchodní společnosti LABRADORITE s.r.o.** ve výši 22.900.000,- Kč v nepeněžitě podobě, jako zhodnocení budovy č.p. xxx v Bruntále rekonstrukcemi provedenými věřitelem, ačkoliv věděli, že rekonstrukce provedeny nebyly,

a na základě těchto doručených dokladů pak obžalovaný Ladislav D. uzavřel **jako jednatel obchodní společnosti LABRADORITE, s.r.o.**, se sídlem Bruntál, ul. K. Čapka 80/1, IČ:28377559 (dále též LABRADORITE), Smlouvu o vázaném účtu č.2235/08/5139, s uvedením data na smlouvě dne 2.6.2008 a místem uzavření v Opavě, dále v prostorách pobočky ČSOB a.s. v Opavě, na ul. Ostrožná 17, **dne 5.6.2008 Smlouvu o úvěru č.2231/08/5139** na poskytnutí finančních prostředků **ve výši 45.000.000,- Kč**, kdy pro zajištění úvěru uzavřel téhož dne Dohodu o vyplňovacím právu směnečném č.2233/08/5139, ke které vystavil blankosměnku na řad ČSOB a.s., dále **jako jednatel společnosti DAJAR CZ, s.r.o.**, se sídlem Bruntál, ul. K. Čapka 80/1, IČ:26851393, vystavil Prohlášení ručitele č. 2234/08/5139 a dne 13.6.2008 uzavřel v prostorách pobočky ČSOB a.s. v Opavě, ul. Ostrožná 17, Smlouvu o zřízení zástavního práva k zajištění pohledávky ve výši 45 mil. Kč ze

Smlouvy o úvěru ze dne 5.6.2008 k nemovitostem – budově č.p. xxx v Bruntále a přilehlým pozemkům č.2232/08/5139,

a na základě výše uvedených smluv a dokumentů pak společnost LABRADORITE čerpala u ČSOB a.s. úvěr ve výši 45.000.000,- Kč, kdy v souladu s výše uvedenou Smlouvou o úvěru byla dne 5.6.2008 převedena bankou částka ve výši 22.100.000,- Kč na vázaný účet č. 221856435/0100 obchodní společnosti S MORAVA leasing, a.s. a dne 13.6.2008 byla převedena částka ve výši 7.410.000,- Kč na bankovní účet č. xxx MVDr. Rudolfa S., částka ve výši 8.490.000,- Kč na bankovní účet č. xxx Martina P. a částka ve výši 7.000.000,- Kč na bankovní účet č. xxx Ing. Jana B.,

čímž tito obžalovaní uvedením nepravdivým údajů při sjednávání úvěrové smlouvy neoprávněně získali částku ve výši 19.952.187,- Kč a v této výši způsobili škodu ČSOB, a.s. se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 00001350,

2) obžalovaný Martin P.

v blíže nezjištěné době v roce 2008, avšak před sjednáním úvěrové smlouvy dne 5.6.2008, v Bruntále, na základě žádosti svého známého obžalovaného Ladislava D., za účelem neoprávněného získání úvěru u ČSOB a.s. na financování koupě komerčního objektu - budovy č. p. xxx na pozemku parc. č.452/2 a pozemků parc.č. xxx a xxx, vše v katastrálním území Bruntál – Město, obec Bruntál, u Katastrálního úřadu v Bruntále a na údajné refinancování nákladů spojených s rekonstrukcí komerčního objektu – budovy č. p. xxx v Bruntále, vyhotovil ve své kanceláři jako fyzická osoba, podnikající pod obchodním jménem Martin P., xxx, **fiktivní faktury**, a to fakturu s číslem 270100045 na částku ve výši 8.490.000,- Kč s datem vystavení dne 10.1.2007, fakturu s č. 270100052 na částku ve výši 7.410.000,- Kč s datem vystavení dne 23.1.2007 a fakturu s č. 270100065 na částku ve výši 7.000.000,- Kč s datem vystavení dne 5.2.2007, na kterých uvedl jako dodavatele Martina P., xxx, a jako odběratele Ladislava D., xxx, kdy na těchto fakturách uvedl plnění - provedení stavebních úprav, a to opravu fasády budovy, opravu střešní krytiny, opravu-výměnu oken a opravu vnitřních prostor, ačkoliv věděl, že tyto stavební úpravy ve skutečnosti provedeny nebyly a rovněž tyto faktury nebyly nikdy obžalovaným Ladislavem D.

uhrazeny, tyto faktury vytisknul, podepsal, opatřil otiskem razítka své firmy, a poté je předal obžalovanému Ladislavu D.,

a dále opětovně na žádost obžalovaného Ladislava D. za stejným účelem, na blíže nezjištěném místě, počátkem roku 2008, podepsal **Smlouvu o podnájmu nebytových prostor** s přílohami, uzavřenou mezi obchodní společností DAJAR CZ s.r.o., zastoupenou jednatelem Ladislavem D., jako pronajímatelem a fyzickou osobou Martinem P., xxx, jako nájemcem, s datem uzavření smlouvy dne 1.6.2007, k pronájmu nebytových prostor v budově na adrese Bruntál, ul. Jesenická xxx, na základě které celkové roční podnájemné za všechny pronajaté nebytové prostory činilo údajně 4.142.628,- Kč, kdy však obžalovaný Martin P. nebytové prostory v dané budově nikdy neužíval a nájemné dle této smlouvy obchodní společnosti DAJAR CZ s.r.o. nikdy nehradil, a po podpisu tuto smlouvu rovněž předal obžalovanému Ladislavu D.,

čímž svým jednáním umožnil obžalovanému Ladislavu D. získat specifikovaný úvěr v bodě 1) u ČSOB a.s.,

t e d y

ad 1) obžalovaní Ladislav D. a MVDr. Rudolf S.

úmyslným společným jednáním dvou osob při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčeli a tímto činem způsobili škodu velkého rozsahu,

ad 2) obžalovaný Martin P.

opatřením prostředků úmyslně umožnil jiným, aby společným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a tímto činem způsobili škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

ad 1) obžalovaní Ladislav D. a MVDr. Rudolf S.

zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 2) obžalovaný Martin P.

pomoc k zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e j i m u k l á d á

obžalovaným Ladislavu D. a MVDr. Rudolfu S. každému

podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku trest odnětí svobody **v trvání 5 (p ě t i) let,**

odsouzení je **nepodmíněné,**

podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazují do **věznice s ostrahou,**

obžalovanému Ladislavu D.

podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev **na 5 (p ě t) let,**

obžalovanému Martinu P.

podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku trest odnětí svobody **v trvání 3 (t ř í) let,**

podle §§ 58 odst. 1, 84, 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně o d k l á d á na zkušební dobu 5 (p ě t i) let,**

podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou **obžalovaní Ladislav D., MVDr. Rudolf S. a Martin P. p o v i n n i** společně a nerozdílně nahradit **poškozené Československé obchodní bance, a.s., Radlická 333/150, Praha 5,** majetkovou škodu **ve výši 6.702.787,- Kč,**

podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou **obžalovaní MVDr. Rudolf S. a Martin P. p o v i n n i** společně a nerozdílně nahradit **poškozené Československé obchodní bance, a.s., Radlická 333/150, Praha 5,** majetkovou škodu **ve výši 12.500.000,- Kč,**

podle § 229 odst. 2 trestního řádu se **poškozená Československá obchodní banka, a.s., Radlická 333/150, Praha 5, o d k a z u j e** se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V samotném úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí je nutno konstatovat, že v této trestní věci již soud vynesl dne 27.3.2014 **meritorní rozhodnutí, č.j. 48T 6/2011 – 2471,** na základě kterého byli obžalovaní Ladislav D. a MVDr. Rudolf S. zproštěni obžaloby v bodě 1/ podle § 226 písm. b) tr.ř. a obžalovaný Martin P. byl taktéž zproštěn obžaloby v bodě 2/ dle shodného ustanovení. Poškozená Československá obchodní banka, a.s. (dále jen ČSOB, a.s.) byla ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 tr.ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě a poškozené ČSOB, a.s., proti shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě rozhodl odvolací soud, tj. **Vrchní soud v Olomouci,** v neveřejném zasedání konaném dne 22.10.2014, **č.j. 3To 106/2014 – 2543,** o zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu dle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr.ř., a

vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 259 odst. 1 tr.ř. Odvolání poškozené společnosti bylo zamítnuto jako odvolání podané osobou neoprávněnou dle § 253 odst. 1 tr.ř. Odvolací soud v rámci odůvodnění (27 stran) svého rozhodnutí detailně, věcně a velmi přesvědčivě poukázal jak na nedostatky procesní, tak i skutkové s tím, že v této trestní věci je nutno provést doplnění dokazování ve smyslu odvolacího rozhodnutí a poté je nutno opětovně meritorně rozhodnout. Spisový materiál byl vrácen nalézacímu soudu odvolacím soudem 21.11.2014.

20.4.2015 **předsedkyně Krajského soudu v Ostravě** rozhodla o přidělení věci k vyřízení předsedovi senátu JUDr. Miroslavu Muchovi, soudní oddělení 30T, ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích. Tento postup byl zdůvodněn dlouhodobou nemocí předsedy senátu JUDr. Jaroslava Mála, což mělo za následek nemožnost v této trestní věci rozhodovat. Vzhledem k počtu neskončených věcí v senátě 48T, jejich složitosti a dosavadní délce řízení nemůže věci projednat pouze zastupující předseda senátu.

Nalézací soud akcentuje, že po provedeném dokazování bylo důkazní řízení v této věci provedeno v rozsahu, které umožnilo nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.)**. Obsah provedených důkazů byl soudem hodnocen v souladu s požadavky upravenými v ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se staly skutky, ve kterých jsou spatřované dle obžaloby trestné činy, zda tyto skutky spáchali obžalovaní, případně z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ustanovení **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatelů a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (**§ 89 odst. 1 písm. a-f) tr.ř.**). Důsledkem shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsána ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.

V souvislosti **se zahájením trestního stíhání**, jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je **účinné již od jeho vydání**, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Podle § 161 odst. 1 tr.ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu.... Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíhání, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému, či dokonce až právní mocí usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyzkoušení o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému**.

Úkony trestního řízení vůči Ladislavu D. byly podle § 158 odst. 3 tr.ř. zahájené dne 23.2.2010 tak, jak to vyplývá z příslušného záznamu policejního orgánu – č.j. KRPT-6218-2/TČ-2010-070181 (č.l. 6 - 7), a to pro trestný čin poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zákona. 30.11.2010 policejní orgán rozhodl, č.j. KRPT-6217-67/TČ-2010-070181, o odložení věci podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve smyslu ustanovení § 159a odst. 1 tr.ř. (č.l. 1945 – 1947). Ve věci podezření ze zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku byly zahájené úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr.ř. 19.8.2010, jak to vyplývá ze záznamu policejního orgánu – č.j. KRPT-28366/TČ-2010-070082 (č.l. 12).

Trestní stíhání obviněných **Ladislava D. a Martina P.** bylo zahájeno 28.1.2011, kdy policejní orgán vyhotovil usnesení dle **§ 160 odst. 1 tr.ř.** téhož dne, č.j. KRPT-28366/TČ-2010-070082 (č.l. 13 – 21), na základě kterého stíhal jmenované pro skutek, který byl právně kvalifikován jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve vztahu k D. jako dokonaný trestný čin, ve vztahu k P. spáchaný formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Obvinění rozhodnutí policejního orgánu převzali dne 2.2.2011 (č.l. 20 v.t.), jejich obhájci 15.2.2011 (č.l. 20 v.t.). Ve vztahu k **MVDr. Rudolfu S.** bylo zahájeno trestní stíhání rozhodnutím policejního orgánu ze dne 20.4.2011, č.j. KRPT-28366/TČ-2010-070082 (č.l. 39 – 45), a to pro skutek, který byl právně kvalifikován jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství. Obviněný citované rozhodnutí převzal 26.4.2011 a jeho tehdy zvolený obhájce 4.5.2011 (č.l. 45 v.t.).

Ve smyslu § 2 odst. 8 tr.ř. je možné **trestní stíhání** před soudy jen na základě **obžaloby** nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce. V tomto zákonném ustanovení je vyjádřena tzv. zásada obžalovací. Tato zásada je pak promítnuta zejména do ustanovení § 220 tr.ř., podle něhož může soud rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu s tím, že právním posouzením skutku v obžalobě není vázán. Z tohoto zákonného ustanovení zcela evidentně vyplývá povinnost soudu rozhodovat toliko o **skutku, který je uveden v žalobním návrhu**. V rámci oné zásady totožnosti skutku je limitován podanou obžalobou pouze v tom směru, že může rozhodovat jen o stejném skutku a o stejném obžalovaném tak, jak je uvedeno v obžalobě. Tyto meze nesmí být překročeny. V této konkrétní věci nikterak nebyla namítána totožnost obžalovaných, jakož i totožnost skutku, přesto však je nutno k problematice **totožnosti skutku** z obecného hlediska konstatovat, že tato bude zachována především při naprostém souladu mezi popisem skutku v žalobním návrhu a ve výrokové části rozhodnutí soudu (viz. např. R 43/1974 – I). Teorie a praxe přitom nechápe totožnost skutku jen jako naprostou shodu mezi skutkovými okolnostmi popsány v žalobním návrhu a výrokem rozhodnutí soudu, když postačí shoda mezi podstatnými skutkovými okolnostmi. Navíc je nutno akcentovat, že soud může a dokonce musí přihlížet k těm změnám skutkového stavu, k nimž došlo při projednávání věci v hlavním líčení, bez ohledu na to, zda postavení obžalovaného zlepšují nebo zhoršují. Některé skutečnosti v rozhodnutí soudu tedy mohou oproti obžalobě přibýt, některé mohou odpadnout. Soud může např. nepřesný popis skutku z obžaloby upřesnit, ovšem při zachování toho, že se v žádném případě nesmí

změnit podstatu skutku (např. R 6/1962, R 19/1964, event. R 64/1973). Podstata skutku pak tvoří jednání pachatele, tedy obžalovaného či obžalovaných, a následek tímto jednáním způsobený, který je relevantní z hlediska trestního práva. Jednání je projev vůle pachatele ve vnějším světě, který může spočívat v konání (komisivní delikt), nebo v opomenutí nekonání (omisivní delikt). Následek pak spočívá v porušení nebo ohrožení hodnot chráněných trestním zákonem (životu, zdraví, majetku apod.), a jako znak některého jednotlivého, individuálního trestného činu ve své konkrétní podobě spojuje dílčí útoky do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky. Podstata skutku z hlediska ustanovení § 220 odst. 1 tr.ř. spočívá v účasti obžalovaného na určité události, popsané v žalobním návrhu, ze které vzešel následek porušující nebo ohrožující zájmy chráněné trestním zákonem. Ustálená soudní praxe, jakož i konstantní judikatura zastává stanovisko, že **totožnost skutku bude zachována**, kromě výše uvedených příkladů rovněž za předpokladu, jestliže a) je úplná shoda alespoň v jednání při rozdílném následku, b) je úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání, c) jednání nebo následek (popř. obojí) jsou v případech uvedených pod písmenem a, b) alespoň částečně shodné, shoda ovšem musí být v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti, charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu, když podstatnými z tohoto hlediska nejsou ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu. S ohledem na shora uvedené zastává nalézací soud stanovisko, že v tomto konkrétním případě byla totožnost skutku zachována, neboť nepochybně je dána shoda jak v jednání, tak i v následku. Je nesporné, že podstata dokazování v trestní věci má proběhnout v režimu hlavního líčení při zachování „**zásady kontradiktornosti**“. Zprocesněné důkazy mají být posléze hodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., na což by mělo navazovat zjištění o objektivizovaném skutkovém ději, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Vzhledem k rovnosti stran tyto mohou navrhnout důkazy či jejich doplnění u hlavního líčení, což znamená, že může dojít ke změnám či upřesnění popisu skutkového děje. Pokud by nebylo možno upřesňovat či částečně měnit průběh skutkového děje s ohledem na výsledky provedení dokazování, pak by jakékoli dokazování u hlavního líčení bylo bezpředmětné a toliko formální. Pokud strana v rámci závěrečné řeči navrhuje podstatnější úpravu popisu skutkového děje, pak protistrana může s ohledem na tuto změnu navrhnout doplnění dokazování.

Na obžalované L. D., MVDr. R. S. a M. P. byla podána u Krajského soudu v Ostravě **dne 19.12.2011 obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp.zn. 4 KZV 4/2011**, kdy tato trestní věc je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 48T 6/2011, a to pro skutek, který je v bodě ad 1/ ve vztahu k obviněným D. a MVDr. S. právně kvalifikován jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a v bodě ad 2/ ve vztahu k obviněnému Martinu P. jako shodný zločin, avšak spáchaný formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Při odůvodnění tohoto rozhodnutí, resp. rozsudku se soud I. stupně musel řídit ustanovením § 125 odst. 1 tr.ř., dle kterého soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být rovněž patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou a jakými

právními úvahami se řídil atd. S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že smyslem tohoto odůvodnění není detailně převzít (opsat) výpovědi obžalovaných, svědků apod., což však neznamená, že soud z těchto celkových výpovědí nevycházel. Pokud v tomto rozhodnutí nebude citována nějaká zpráva, resp. důkaz povahy listinné apod., pak to neznamená, že jej nalézací soud nevzal v úvahu při svém rozhodování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

K první procesní výpovědi tehdy **obviněného Ladislava D.** před policejním orgánem došlo dne 23.02.2011 (č. I. 68 – 71), kdy jmenovaný využil svého práva nevypovídat.

Ve své druhé procesní výpovědi **jmenovaný** dne 13.04.2011 (č. I. 72 – 82) k vytýkanému jednání uvedl, že chtěl koupit budovu s podnikatelským záměrem, aby ji v další fázi mohl výhodně prodat. V roce 2007 měla budovu pronajatou společnost DAJAR CZ od společnosti S MORAVA Leasing. Budovu získal výhodně na leasing od předchozího majitele České pojišťovny, která se zbavovala majetku. Společnost S MORAVA mu na to poskytla leasing. V roce 2008 se mu podařilo získat kontakt na ministerstvo financí, které mělo zájem o tuto budovu. Napadla ho myšlenka, že by bylo vhodné tuto budovu dobře prodat. V té době leasingová společnost chtěla, aby budovu buď odkoupil, nebo ukončil leasing s tím, že si budovu nechají. Za účelem koupě nemovitosti začal shánět finanční prostředky – úvěr. Oslovil i pana L., který ho seznámil s MVDr. S., který mu měl pomoci vyřídit úvěr na odkoupení nemovitosti. Posledně jmenovaný mu při opakovaných jednáních slíbil, pomoc při vyřizování úvěru, kdy nejprve neúspěšně jednal s Českou spořitelnou a posléze s ČSOB bankou. Asi po měsíci přišel pan S. s konkrétním návrhem, za jakých podmínek lze vyřídit odkoupení této nemovitosti, kdy kupní cena byla stanovena na nějakých 24.000.000,- Kč, což si leasingová společnost S MORAVA dala do podmínek, plus jistící směnka ve výši 500.000,- Kč. Obviněný S. přišel s návrhem, dle kterého je schopen s ČSOB vyřídit úvěr na kupní cenu, avšak s tím, že úvěr se musí navýšit, aby si bankéři z toho mohli vzít peníze. K jednání s bankou mu Ladislav D. poskytl plnou moc a při následných schůzkách byl informován, co všechno banka požaduje a posléze mu poskytl potřebné doklady, nájemní smlouvy těch prostor, které pronajímala společnost DAJAR CZ, smlouvu S MORAVA Leasing atd. Pak přišel S. s konkrétním návrhem, dle kterého je banka ochotna půjčit na tuto budovu 40.000.000,- Kč s tím, že zůstane jemu a bankéřům za vyřízení tohoto úvěru provize, jež se měla pohybovat kolem 15 % z částky úvěru. S. mu nesdělil, kdo jmenovitě provizi obdrží, ale D. věděl, že úvěr vyřizovala paní M. Asi dvakrát se S. zmínil o H., ale již neví proč. D. měl zájem věc vyřídit co nejrychleji, aby budovu mohl odkoupit od S MORAVA Leasing a poté ji prodat Ministerstvu financí. Dle svého podnikatelského záměru zaslal Ministerstvu financí nabídku na odkoupení nemovitosti za nějakých 75.000.000,- Kč a to po několika telefonátech s Ing. B., který pracoval na tomto úřadu v odboru správy majetku. Jednání probíhala od března 2008, kdy ministerstvo financí mu odpovědělo dopisem, dle kterého měli projevít zájem o odkoupení nemovitosti. Předmětný dopis předal S. pro ČSOB, kopii si nepořídil a spoluobviněný mu tento materiál nevrátil, měl zůstat v bance. Na žádost S. musel bance dodat opravené nájemní smlouvy, aby písemnosti byly pro banku vyhovující, a aby na jejich základě poskytla úvěr. Na nájemních smlouvách měl změnit částky nájmu a přidělat nové nájemní smlouvy. Konkrétně se jednalo asi o 5 až 10 nájemních smluv, které D. Rudolfu S. předal poté, co na těchto smlouvách pozměnil a navýšil nájem. Jedna ze smluv se týkala i České pojišťovny. Další nájemní smlouvu vyhotovil na Martina P., který v dané nemovitosti vůbec nesídlil, S. mu řekl, že je jedno, na koho si smlouvy

vyhotoví. Na základě toho vyhotovil nájemní smlouvu na Martina P., na D. a ještě nějakou další „osobu“, na kterou si již nevzpomíná. Obviněný S. mu říkal, že banka si z těchto smluv vybere sama. Tyto smlouvy buď nově vyhotovil, nebo staré pozměnil sám v kanceláři firmy s tím, že banka si smlouvy upraví sama, pokud nebude něco vyhovovat. Tyto nově vyhotovené a pozměněné smlouvy předal Rudolfu S. v Krnově, u čehož nebyl nikdo jiný přítomen. S. po něm chtěl faktury pro banku na nějaké stavební práce a dále přišel s tím, že na ten úvěr, na tu zbývající částku, která byla mimo kupní cenu, tzn. nějakých 21.000.000,- Kč, bude potřebovat podepsat od něho 3 směnky, aby banka mohla přeposlát peníze. S. přišel také s tím, že banka si sama bude dělat odhad nemovitosti. Pro potřebu banky S. také předal výpisy ze svého podnikatelského účtu. Pokud se týče faktur za provedení stavebních prací, tyto zajistil od více firem, zejm. od Martina P., firmy PHU ASTRA z Polska a ještě jedné firmy, na jejíž název si již nevzpomíná. Celkem S. předal asi 6 kusů faktur. Martin P., kterého znal dlouho jako kamaráda, mu vystavil 3 kusy faktur na stavební práce v takové výši, kterou mu sdělil pan S. K okolnostem vystavení faktur Martinem P. se D. nechtěl vyjadřovat. Za firmu PHU ASTRA s ním jednal pan Adolf L. z Bruntálu, který je již po smrti. Jednatelem této firmy měl být W. Byly mu vystaveny 2 kusy faktur ve výši požadované S. Dále ho jmenovaný požádal o 3 nebo 4 směnky s tím, že na směnkách, které doplní, bude v součtu částka na zbývající část úvěru nad kupní cenu. D. S. poskytl pouze osobní údaje k osobám Martin P. a Jan B. Třetí směnka byla psána na S., kterému rovněž předal údaje k osobě Petr J. Na základě těchto směnek měl D. jako fyzická osoba dlužit dané peníze těmto uvedeným osobám. Vyplněné směnky mu S. dal podepsat v Krnově bez přítomnosti další osoby. B., P. ani J. o směnkách nevěděli. S. mu řekl, že na osoby pana B., P. a jeho osobu budou převedeny peníze. Do Bruntálu za ním přijela odhadkyně z ČSOB, která si budovu za účelem odhadu prohlédla a zadokumentovala. S. předal výpisy z účtu firmy DAJAR CZ a výpisy ze svého osobního účtu, oba byly vedeny u Komerční banky v letech 2007-2008. Na žádost jmenovaného pozměnil na jednotlivých výpisech označené údaje týkající se snad 10 až 15 plateb příchozích i odchozích a poté mu je předal. S. se zmiňoval, že v bance jedná s panem H. a paní M. s tím, že to má v bance domluveno za provizi. Po podpisu směnek za ním přišel asi po týdnu a požadoval po něm číslo účtu B. a P. Na účet S. měla přijít provize pro něj (S.) a pro banku. Ke směnkám D. podepsal i nějaká prohlášení, jejichž obsah si již nevybavuje. Po nějaké době, co byly bance dodány všechny potřebné listiny, mu S. sdělil, že dle odhadu byla cena nemovitosti stanovena na nějakých 67.000.000,- Kč a banka tak úvěr schválí. Vyzval jej, aby přijel do banky ČSOB v Opavě za účelem podepsání nějakých smluv. Při první schůzce mu S. představil paní M. a ta mu k podpisu předložila nějaké smlouvy a více dokumentů. Asi po 2 dnech mu S. při setkání sdělil, že na účty jeho, P. a B. budou vyplaceny peníze z úvěru. Podruhé jel do ČSOB v Opavě podepsat zástavní smlouvu. U podpisu smlouvy byl opět přítomen pouze on a M. Smlouva měla být následně doručena na katastrální úřad, aby byla převedena na společnost LABRADORITE a bylo zřízeno zástavní právo. Společnost LABRADORITE s.r.o. D. koupil na žádost ČSOB přednesenou panem S. s tím, že se má jednat o společnost novou, která dosud nevyvíjela žádnou činnost a ani neměla žádné zaměstnance. Při podpisu smluv o úvěru s paní M. měla banka k dispozici podnikatelský záměr k danému úvěru, kdo jej zpracoval neví, ale jednalo se o koupi nemovitosti a její prodej. Paní M. se v té souvislosti ptal, zda úvěr je dostatečně zajištěn, a ona mu řekla, že je dostatečně zajištěn zástavou nemovitostí. Poté, co byly potvrzeny smlouvy katastrem nemovitostí, banka zaslala finanční prostředky na účty vztahující se ke směnkám a to na účet S., P. a B. S. tak získal částku ve výši asi

7.000.000,- Kč na svou provizi a údajně pro pracovníky banky. Jak byly finanční prostředky rozděleny S., neví. Na účet Martina P. byla zaslána částka okolo 8.000.000,- Kč, kdy tento mu přeposlal celou finanční částku na účet v ČSOB. P. žádnou provizi nedal, pouze mu sdělil, že mu na účet přijde nějaká finanční částka, a že mu ji má poté přeposlat. Pokud se týče finančních prostředků zaslanych na účet B., tak i jemu byla zaslána částka ve výši asi 7.000.000,- Kč s tím, že on mu 4.000.000,- Kč přeposlal na jeho účet vedený u GE Money Bank a zbylé 3.000.000,- Kč si ponechal jako vrácení dluhů. K půjčkám od B. již nemá žádné doklady, tento mu půjčoval peníze na rekonstrukce nemovitosti na náměstí Míru v Bruntále, bývalé restaurace Praděd. Peníze od Martina P. a Jana B. ve výši asi 12.000.000,- Kč použil na úhradu dluhů osobám, kterým dlužil. Na dluzích vrátil asi 4.000.000,- Kč asi 8 lidem, a to firmě KARLA, s.r.o. z Bruntálu, Zdenku P. z Bruntálu, a rovněž uhradil fakturační závazky ve výši asi 2.000.000,- Kč. Asi 600.000,- Kč vrátil Petru L., který mu půjčoval peníze na uhrazení faktur. L. mu peníze půjčil asi dvakrát či třikrát počátkem roku 2008, avšak žádné doklady k těmto půjčkám nemá. Dále po částech půjčil finanční prostředky ve výši asi 7.000.000,- Kč Adolfu L. na jeho obchodní aktivity – obchod s cihlami. Viděl v tom rychlý zisk z prodeje zboží. L. mu však peníze nevrátil, jelikož zboží nakoupil, vyvezl do Polska a odtud nedostal zpět ani peníze, ani zboží. L. byl jednatelem obchodní společnosti LESL CZ, s.r.o., z Bruntálu. Doklady k této půjčce může doložit smlouvou o postoupení pohledávek na polskou firmu, která mu dluží peníze za dodaný materiál. D. postavil svůj podnikatelský záměr na tom, aby koupil a prodal velmi výhodně uvedenou budovu a ne splácet úvěr. Kvůli L., kterému půjčil finanční prostředky, a který mu je nevrátil, se dostal do finančních problémů a nemohl úvěr splácet. V té době nájem od nájemníků postačoval pouze na provoz budovy. Banka dopředu od S. věděla, že nájemné stačí opravdu jen na provoz a ne na splácení úvěru. Asi v červenci nebo v srpnu 2008 D. telefonicky kontaktoval Ing. B. z Ministerstva financí, jehož telefonní číslo slíbil dodat. Jmenovaný mu sdělil, že jeho zájem trvá, ale momentálně řeší něco jiného, a že se ozve. Nějakou dobu se neozýval, tak ho D. znovu kontaktoval a Ing. B. mu měl potvrdit neustálý zájem o odkoupení, ale momentálně ministerstvo nemá finanční prostředky. Od té doby se Ing. B. již neozval. D. ho zkoušel kontaktovat, ale bezvysledně. Poté zkoušel budovu prodat přes realitní kancelář M&M REALITY. Asi za 3 měsíce po uzavření smlouvy o úvěru ho kontaktovala banka, proč úvěr nesplácí, a tak oznámil, že má finanční problémy, a že se bude snažit budovu prodat, aby jim vrátil tu částku. Nějaký člověk z banky ČSOB ho rovněž navštívil v dané budově v Bruntále, aby našli nějaké východisko z této situace. V realitní kanceláři M&M Reality byla cena k jednání o prodeji stanovena na 65.000.000,- Kč, nemovitost však prodána nebyla. Potom nastala krize a ceny nemovitostí šly rapidně dolů. Během roku 2009 byl provoz dané budovy ukončen, jelikož nájemné nestačilo pokrýt ani provoz. Z toho důvodu stávající nájemníci ukončili nájemní vztahy. Ke společnosti DAJAR CZ s.r.o. Ladislav D. uvedl, že tato se zabývala stavební činností a pronájmem nebytových prostor v administrativní budově na ulici Jesenické v Bruntále. Společnost měla dva zaměstnance, jednu uklízečku a jednoho dělníka Petra J. Na subdodávky si firma DAJAR CZ najímala OSVČ. K Petru J., uvedenému na směnce, sdělil, že ten o ničem nevěděl, toto řešil pouze s panem S. Společnost DAJAR CZ danou nemovitost koupila prostřednictvím leasingu od České pojišťovny někdy v roce 2007, kdy DAJAR CZ hradila leasingové splátky společností S MORAVA Leasing. Společnost DAJAR CZ byla tedy správcem budovy a zajišťovala provoz, uzavírala podnájemní smlouvy s podnájemníky. V této budově D. řešil pouze běžnou údržbu budovy, žádné globální opravy a rekonstrukce nebyly

prováděny, tzn. výměny oken, oprava fasády či střechy. D. připustil, že neměl takové schopnosti na vyřízení úvěru a v tak krátké době nebyl schopen zajistit dané finanční prostředky, a proto musel pověřit někoho jiného. Jak již zmínil přes L. oslovil doporučeného Rudolfa S. Kontakt na Ing. B. z Ministerstva financí pravděpodobně získal od někoho z Finančního úřadu Bruntál. Tehdejší budovu finančního úřadu odkoupili Vietnamci, a proto se domníval, že finanční úřad bude mít zájem o danou nemovitost. S Ing. B. jednal asi dvanáctkrát telefonicky nebo poštou. D. zdůraznil, že v dané době měla budova vysokou tržní hodnotu a byla možnost ji výhodně prodat. Veškeré podklady bance poskytoval prostřednictvím S. na žádost banky. Po předložení dokladů /č. I. 80/ Ladislav D. připustil, že na těchto jsou jeho podpisy, stejně jako na smlouvě o vázaném účtu podepsaném ve Znojmě i na předložených směnkách. Neví, kdo podepisoval prohlášení věřitelů. Práce uvedené na fakturách vůbec nebyly provedeny, žádná půjčka ve výši 22.900.000,- Kč uvedená na smlouvě o půjčce uzavřené mezi LABRADORITE s.r.o. a Ladislavem D. jako fyzickou osobou ze dne 14.04.2008 neproběhla. Údaje ve výši částky ve smlouvě o podnájmu nebytových prostor uzavřenou mezi DAJAR CZ a Českou pojišťovnou ze dne 19.12.2006 pozměnil. Smlouvu o podnájmu nebytových prostor uzavřenou mezi DAJAR CZ a Martinem P. ze dne 01.06.2007 plus přílohy s ročním nájemným ve výši 4.142.628,- Kč vyhotovil na jeho žádost Martin P., částka byla stanovena na základě požadavku S. a podepsali ji oba účastníci smlouvy včetně příloh. Pozměnil také výše částek k platbám Martina P. a Romana D. i od České pojišťovny (č. I. 81, 82).

Při pokračování výslechu dne 24.5.2011 (č. I. 83 – 92) **obviněný Ladislav D.** odkázal na svou předchozí výpověď, ke které neměl co dodat. K cílenému dotazu uvedl, že P. nevěděl, k čemu mají jim vystavené faktury sloužit. Zopakoval, že při vyřizování úvěru postupoval podle požadavků banky prostřednictvím S. K dalším dotazům obhájců i policejního orgánu Ladislav D. zopakoval shodně podstatné skutečnosti, které uvedl ve své předchozí výpovědi uvedené shora.

U hlavního líčení dne 18.9.2012 (č. I. 2123-2127) **obžalovaný Ladislav D.** zopakoval podstatné skutečnosti, které uváděl ve svých předchozích výpovědích, kdy akcentoval, že se jednalo o podnikatelský záměr nemovitost na úvěr koupit a se ziskem je prodat Ministerstvu financí, se kterým o prodeji jednal. S ohledem na zjištěné rozpory a nově uváděné skutečnosti byly přečteny výpovědi Ladislava D. z přípravného řízení a po upozornění byl požádán o vysvětlení (č. I. 2125), což odůvodnil tím, že na policii vypovídal pravdivě, s ohledem na časový odstup si již na některé věci nevzpomněl, případně pokud u hlavního líčení něco doplnil, pak proto, že předtím se jej nato nikdo neptal. V minulosti si pro sebe vyřizoval úvěr asi dvakrát až třikrát.

Obviněný MVDr. Rudolf S. již ve své výpovědi v přípravném řízení ze dne 23.6.2011 (č. I. 104 – 117) uvedl, že s Ladislavem D. se seznámil přes JUDr. L. někdy na jaře roku 2007, akcentoval, že s D. nikdy nespolupracoval v souvislosti s podnikáním. Osobu Martina P. vůbec nezná. D. se rozhodl pomoci při vyřizování úvěru, neboť sám s touto činností měl zkušenosti. Teprve po jednání s paní Janou M., pracovnící České spořitelny, a.s., se kterou jednal o případném úvěru pro pana D. ve výši 55 milionů Kč si vybavil, jak proces úvěru vlastně probíhal. V rozhodné době D. dlužil určitým osobám a leasingové společnosti. D. mu předal nájemní smlouvy, na kterých byl uveden subjekt P. a Česká pojišťovna, dále mu předal 4 směnky na pány J., B. (B.), P. a jeho (MVDr. S.). Jelikož vyřizování úvěru skončilo

zamítavým stanoviskem, skončila i jeho plná moc. Spoluobviněný D. jej pak požádal, zda by úvěr nevyřídil u jiné banky za nově stanovených podmínek. V té době dlužil D. JUDr. L. ze směnky částku 8.250.000,- Kč a po částečné úhradě ve výši 90.000,- Kč a prominutí úroků ve výši 750.000,- Kč nově částku uvedenou ve směnce a to ve výši 7.410.000,- Kč. MVDr. S. na základě instrukcí pana D. nově vypsál všechny čtyři směnky, pak vzal vrácené doklady, které měl z České spořitelny a šel s nimi do ČSOB Opava, kde potkal paní M., u které projevil zájem o informace, jakým způsobem se dá získat úvěr ve výši 45 milionů Kč. Jmenovaná byla velice vstřícná, ochotná a řekla mu, které podklady bude potřebovat hned na samém počátku. Jednalo se o nájemní smlouvy, o leasingovou smlouvu, o daňové přiznání společnosti, která budovu, na kterou měl být poskytnut úvěr, provozovala. D. zajistil daňové přiznání s razítkem podání a všemi náležitostmi. Posléze M. chtěla dokládat další věci, které měly nějakým způsobem prokazovat, že prostředky byly využity skutečně pro budovu, stejně tak chtěla vědět, zda chodí platby podle jednotlivých nájemních smluv, zda chodí opravdu na účet. D. řekl, že je třeba, aby mu dal výpis z účtu, který by on předal do banky a zároveň i faktury za práce, které měly být na budově provedeny. Úvěr se vyřizoval v měsících duben, květen 2008 a poskytnut byl v červnu. Z tohoto důvodu nemohl všechny doklady poskytnout MVDr. S., neboť čerpal dovolenou 14 dnů v termínu 26.4. až 10.5.2008. Probíhalo to tak, že M. mu vysvětlila, které doklady bude potřebovat, on to tlumočil D. a ten potřebné doklady opatřil a prostřednictvím MVDr. S. byly doručeny bance. Kromě jiných dokladů M. předal originál směnky na jeho osobu. Další směnky, jak předpokládá, dodal D. Rovněž pak byly bance dodány faktury za provedené práce, které měly být provedeny na budově České pojišťovny. Ke směnkám se dodatečně vypisovala směnečná prohlášení, která MVDr. S. vypsál na žádost M. Na třech prohlášeních (kromě jeho) zajišťoval podpis D. Na nově vystavených zbývajících třech směnkách byly uvedené nižší částky, avšak MVDr. S. nebyl znám důvod, proč se tak stalo. Proč byl brán úvěr na společnost LABRADORITE, s.r.o., měl původ již v jednání v České spořitelně. MVDr. S. pouze doprovázel D. do ČSOB v Opavě, avšak vlastnímu podpisu smlouvy přítomen nebyl. Z poskytnutého úvěru a titulu směnky obdržel na svůj účet vedený u ČSOB dne 13.6.2008 částku 7.410.000,- Kč a další finanční prostředky z úvěru měly být zaslány na další tři účty vyplývající ze směnek a dále pak měl být vyplacen leasing S MORAVIA. M. souhlasila s tím, že vzniklé půjčky D. se vztahují k budově a k její opravě, a proto je ochotna je zahrnout do úvěru. D. dlužil JUDr. L. asi 4 miliony Kč a MVDr. S. asi 3.500.000,- Kč, které si měl půjčit údajně na zvelebení nemovitosti. Dluhy se D. písemně zavázal vrátit v dubnu 2008. Peníze měl MVDr. S. doma v hotovosti, neboť se stávalo, že poskytoval půjčky i jiným osobám. Posledně jmenovaný doložil přehled o vyplacených finančních prostředcích za období let 2005-2008 firmou ALTERAGRA (č. I. 118-127). Po vystavení směnky byly ostatní doklady o půjčkách zničeny. Výpis z účtu dokumentuje výběry peněz a jejich převod při vrácení půjčky panu L., byť z části, neboť zbytek dluhu pan L. nepožadoval s tím, že tyto mají být využity ve prospěch vážně nemocné jeho dcery Tamary, pro zajištění jejich potřeb (poznámka MVDr. S. žije ve společné domácnosti s družkou Tamarou L.). Někdy v červenci nebo srpnu 2008 ho telefonicky oslovila paní M., jak to vypadá se splácením úvěru společnosti LABRADORITE. MVDr. S. jí sdělil, že to již není jeho věc, neboť mu skončila plná moc k vyřízení úvěru. D. ho pak informoval, že se dostal do nějakých problémů, což už nebyla jeho věc. Prvotním záměrem celého úvěru podle toho, co D. prezentoval, byl prodej budovy Ministerstvu financí, ze kterého snad posléze sešlo a D. hledal jiného kupce, což se mu vzhledem k poklesu cen nemovitostí na trhu nepodařilo, prodej za cenu minimálně 45 až 50

milionů Kč se stal nereálný. U D. viděl zápis nebo dopis Ministerstva financí, který dokladoval zájem o koupi budovy. Kým byl podepsán a o jakou částku se mělo jednat, neviděl, ale D. jej informoval, že budovu je možno prodat až za 70 milionů Kč. Tuto listinu mu D. ukazoval hned u prvního setkání, kdy jej žádal o spolupráci s vyřizováním úvěru. K předložené plné moci ze dne 23.3.2008, MVDr. S. uvedl, že se nejspíše jedná o plnou moc, na základě které vyřizoval úvěr pro D., tedy pro společnost LABRADORITE u ČSOB. K předloženým fakturám (č.l.111) uvedl, že se pravděpodobně jednalo o faktury bez dodacích listů, kterými D. prokazoval provedené práce na budově, což požadovala paní M. Nájemní smlouvy mezi DAJAR CZ a Českou pojišťovnou dostal od D. za účelem vyřizování úvěru a on tuto smlouvu nejspíše dodal do ČSOB. Akcentoval, že o úpravách či změnách této smlouvy mu není nic známo. Stejný byl postup i ohledně nájemní smlouvy mezi DAJAR CZ a Martinem P. Také mu není nic známo o případné úpravě údajů na výpisu z účtu společnosti DAJAR CZ vedeného u KB. Směnky vypsál na požadavek D. a k čemu se měly vztahovat, s výjimkou jeho pohledávek, neví. Prohlášení věřitelů Rudolfa S., Martina P., Petra J. a Jana B. vypsál na požádání banky, která se tím chtěla zajistit, aby jednak nedošlo k navýšení nákladů a zároveň k prodeji směnky třetím osobám, jak již uvedeno D. zajistil podpisy. K tvrzením D. ohledně výše částek vypsáných na směnkách MVDr. S. uvedl, že to není pravda, neboť výši úvěru si volil pan D. Za nepravdivé označil také skutečnosti uváděné ohledně úpravy dokladů na dokladech pro banku. D. nikdy neřekl, že má pozměňovat výši částek za nájem, také mu nikdy neříkal, že má vytvářet nějaké faktury za stavební práce, pouze mu řekl, že má doložit faktury tyto práce dokládající, které byly na budově provedeny. Zda byly či nikoli nějaké práce na předmětné budově provedené či nikoli neví, neboť do této budovy vůbec nechodil. D. nežádal o opravy na výpisu z účtu a o tom, že byly pozměněny, vůbec nevěděl. Stejně tak označil za nepravdivé tvrzení D. o eventuální provizi banky v souvislosti s navýšením úvěru na částku 45 milionů Kč. Nikdy nekontroloval užití peněz na opravu budovy. Při vypisování nových směnky vycházel z údajů od D., původní směnky si D. vzal s sebou. Vypisování data vystavení směnky, jež neodpovídalo realitě, nijak nezkoumal, vycházel z údajů D. Při žádostech o půjčky mu D. uváděl, že to cpe do budovy, kterou chce prodat, půjčky byly po částech, splatnost byla dohodnuta na duben 2008. I přes další žádosti o půjčky neměl obavu o návratnost s ohledem na tvrzení JUDr. L., že „to bude v pořádku“.

U hlavního líčení dne 17.9.2012 (č.l. 2120 – 2122) **obžalovaný MVDr. S.** stručně shrnul podstatné skutečnosti své obhajoby a zejména potvrdil správnost své výpovědi z řízení přípravného. Popisoval neúspěšný pokus o vyřízení úvěru u České spořitelny a posléze u ČSOB. Setrval na tom, že žádné údaje na dokladech neupravoval ani nepozměňoval. O pravosti dokladů, které k vyřízení úvěru poskytoval, neměl žádné pochybnosti. Sám postupoval podle pokynů M., se kterou se v bance setkal náhodně. Ne všechny materiály bance předkládal on, v době podpisu smlouvy to již byla pouze záležitost „banky a klienta“.

Obviněný Martin P. ve své výpovědi před policejním orgánem dne 25.02.2011 (č. l. 93 – 96) využil svého práva nevypovídat.

V rámci pokračující výpovědi dne 25.05.2011 (č. l. 97 – 103) **obviněný P.** vypověděl, že podniká ve stavebnictví jako OSVČ zhruba od roku 2000 a zároveň je jednatelem společnosti Martin Peč s.r.o. se sídlem Staré Město 97. S Ladislavem D., kterého zná

asi 10 let jako kamaráda, spolupracoval při stavebních zakázkách. MVDr. Rudolfa S. nezná a nikdy ho neviděl. K úvěru, který byl poskytnut ČSOB ve výši 45.000.000,- Kč společnosti LABRADORITE, kde byl jednatelem Ladislav D., uvedl, že se to dověděl až v rámci vyšetřování Policií ČR. Ladislav D. mu na jaře asi roku 2008 přinesl Smlouvu o pronájmu nebytových prostor, kterou chtěl, aby mu podepsal s tím, že ji může využít na zvýšení nájmu pro stávající nájemníky, neboť za současných podmínek byl pro ně nájem nerentabilní, takže chtěl za pomoci této smlouvy požádat nájemníky o navýšení. Dále mu řekl, že z této smlouvy mu nevyplývají žádné povinnosti a že nebude žádné nájemné hradit, smlouva je pouze formální. Smlouva zůstala nenaplněna a žádné fakturace neproběhly, předložená mu byla až při výsledku policejním orgánem. Smlouva byla uzavřena mezi společností DAJAR CZ s.r.o. a fyzickou osobou Martin P. Vztahovala se k pronájmu prostor v budově bývalé České pojišťovny v Bruntále, nijak se jí nezabýval ani ji nečetl. Jak již uvedl, přinesl mu ji Ladislav D. a on ji podepsal. V budově České pojišťovny v Bruntále nikdy na základě této smlouvy žádné prostory nevyužíval ani nepronajímal. Nikomu nezasílal žádné peníze. Dále jej Ladislav D. na jaře 2008 požádal, jestli by mu nevystavil faktury (šmíráky), protože nemají kompletní znění, kde se prováděla práce, jaká práce, u ostatních faktur v jeho účetnictví to tak bylo. D. mu nadiktoval, co konkrétně má do těch faktur napsat. Jednalo se o stavební práce bez udání místa. D. mu neřekl, k čemu tyto faktury potřebuje. Ujistil jej pouze, že faktury nebude nikde zaúčtovávat, na což se ho předem ptal, měly sloužit pouze jako šmírák. Dle pokynu D. tudíž vystavil celkem tři faktury. Odběratelem uvedeným na fakturách byl Ladislav D. jako fyzická osoba a dodavatelem Martin P. jako fyzická osoba. Každá faktura zněla na částku kolem 7.000.000,- Kč. Tyto faktury vystavil v sídle firmy, kde je podepsal a orazítkoval. Každou z faktur si nechal podepsat od D., že je stornována. V souvislosti s těmito fakturami neproběhla žádná platba ze strany D. ani nikoho jiného, jelikož tyto faktury nebyly zaúčtovány. Číselné označení těchto faktur bylo použito pro jiné odběratele, protože tato čísla vymazal. Neví, jak je možné, že tyto faktury figurují u úvěru firmy LABRADORITE. D. se mu o tom vůbec nezmiňoval. Asi v květnu nebo v červnu téhož roku (2008) mu pan D. řekl, že mu přijdou na firemní účet u ČSOB peníze s tím, že mu dal papír, na který účet se má částka přeposlat. Martin P. toto uvítal, jelikož se tímto udělal obrat na jeho účtu a peníze přeposlal na účet, který D. určil. Z jakého důvodu mu tyto peníze na účet přišly, mu neřekl a on to neřešil, s žádnými fakturami to nesouviselo, jelikož tam nebyl ani variabilní symbol. Jednalo se o částku ve výši asi 8.000.000,- Kč. Po předložení předmětných tří faktur (č. I. 99) Martin P. uvedl, že ani na jedné z faktur není uvedeno číslo účtu, které používá jako fyzická osoba. Policejnímu komisaři předal kopie faktur pro D., kde je D. podepsán. Na faktury D. dopsal „faktura byla stornovaná“, avšak vzal si faktury bez tohoto textu. Martin P. uvedl, že žádnou provizi ani odměnu od nikoho neobdržel. Potvrdil, že žádné platby z jeho údajného účtu u KB ve prospěch společnosti DAJAR CZ nikdy nebyly a ani nemohly být provedeny, protože u této banky účet nemá. Ve vztahu k předložené směnce na částku 8.490.000,- Kč Martin P. uvedl, že D. nikdy tuto částku nedlužil, nikdo ho o existenci této směnky neinformoval, a tuto poprvé viděl až na PČR u výsledku. V inkriminované době žádné opravy nebo rekonstrukci na administrativní budově bývalé České pojišťovny v Bruntále na ulici Jesenické nikdy neprováděl. Žádné prohlášení věřitele ze dne 03.06.2008 nikdy nepodepsal. Výše částek na fakturách určoval D. Jinak pro posledně jmenovaného vystavoval ročně několik faktur na práce, které pro něj provedl. Údaje na předmětných fakturách mu diktoval D. z hlavy, nikoliv podle poznámek. Nevěděl, od jakého subjektu mu byla poukázána částka kolem 8.000.000,- Kč, když na výpise z účtu nebyl uveden ani

variabilní symbol. Faktury vytiskl ve dvou provedeních. Nejednalo se o běžné faktury v takové výši, ale měl za to, že se jednalo o skutečné faktury.

U hlavního líčení **obžalovaný Martin P.** (č.l. 2128 – 2130) sdělil, že ho mrzí, jednání kterým nevědomky zapříčinil to, že byl panu D. poskytnut úvěr. Byť i u hlavního líčení uvedl v zásadě shodné údaje s přípravným řízením, byla mu čtena jeho výpověď z přípravného řízení (č. l. 2129), na které Martin P. setrval s tím, že si na podrobnosti již nepamatuje. K dotazu uvedl, že mu finanční operace ohledně částky 7.000.000,- Kč, která prošla jeho účtem, připadla jako výhodná, neboť zvyšovala jeho bonitu u banky z hlediska obratu na účtu. Neměl v úmyslu faktury, které vyplňoval pro pana D., zahrnout do účetnictví. Napsat na faktury poznámku „stornováno“ byl jeho nápad, jelikož se bál toho, aby to nebylo využito pro daňové účely. Byl to jediný případ, kdy vystavil nepravé faktury, což ho mrzí.

Jak již bylo zmíněno, v této trestní věci došlo ke **změně složení senátu** (č.l. 2668), a tudíž nalézací soud musel vyřešit následující postup. Podle **§ 219 odst. 3 věta druhá trestního řádu** změnilo-li se složení senátu nebo uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů; není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu. Jak státní zástupce, tak i všichni obžalovaní po poradě se svými obhájci souhlasili s již citovaným postupem podle § 219 odst. 3 věta druhá trestního řádu (č.l. 2715), a proto bylo v rámci hlavního líčení takto postupováno. Obžalovaní D., MVDr. S. a P. po řádném a zákonném poučení nenavrhli doplnění svých výpovědí. Pokud tito zaujímali nějaká stanoviska v průběhu dalšího dokazování, pak jejich vyjádření byla ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř., kdy na tato vyjádření bude v souvislosti s jednotlivými důkazními prostředky samostatně poukázáno.

V rámci **hodnocení výpovědí obžalovaných a rekapitulací obhajovacích tvrzení** možno konstatovat, že všichni jmenovaní měli možnost uplatnit svou obhajobu způsobem a v rozsahu, v jakém sami uznali za vhodné. V tomto konkrétním případě je nutno akcentovat, že v přípravném řízení obvinění D., MVDr. S. a P. nebyli ihned po zahájení trestního stíhání policejním orgánem k vytykánému protiprávnímu jednání vyslechnuti. Všichni jmenovaní tudíž měli dostatek času na přípravu své obhajoby. Provedené dokazování je posléze nutno, jak již v tomto rozhodnutí uvedeno, hodnotit v souladu s **§ 2 odst. 6 tr.ř.**, tzn. že všechny provedené důkazy je nutno hodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, přičemž v tomto postupu je zobrazena zásada volného hodnocení důkazů. Tento princip je zásadní pro uvážení, které důkazy soud provede, příp. zda a na kolik se jeví nezbytným stav dokazování doplnit, a z hlediska dosažení základního cíle zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení v konkrétním stádiu trestního řízení. Takové hodnocení musí být učiněno z hlediska „závažnosti důkazů“, které spočívá ve vyloučení důkazů nepodstatných, tedy takových, z nichž nelze učinit poznatky o předmětu dokazování, a důkazy je nutno posuzovat i z hlediska „zákonosti“, tedy zda byly provedené v souladu s procesními předpisy, a zda nelze v důkazním řízení shledat pochybení, která by měla povahu podstatných vad řízení. Důkazy je třeba podrobit hodnocení z hlediska „věrohodnosti a pravdivosti“ na základě analýzy jednotlivých důkazů, pocházejících jak ze samotných konkrétních důkazů, tak celého hodnocení ve vztahu

k dalším provedeným důkazním prostředkům. Tato zásada je vybudována na „**vnitřním přesvědčení orgánů činných v trestním řízení**“, přičemž není projevem libovůle nebo svobody tohoto orgánu, ale musí být vytvářena na přísně logickém základě opírajícím se o právní vědomí, a všestranné, hluboké a logické zhodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všem okolnostem případu.

Právní rozbor a právní hodnocení skutku, o kterém soud nemá důvodné pochybnosti, přichází ve většině případů až v jiné, resp. další části odůvodnění meritorního rozhodnutí. Nálezací soud však v tomto konkrétním případě s ohledem na jistou specifičnost „úvěrového podvodu“ chce poukázat na základní a zásadní momenty, které měly být objektivizovány v **průběhu dokazování a na které měla být zaměřena pozornost v rámci zhodnocení již provedeného dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci stručné rekapitulace je tudíž možno uvést, že **objektem** trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 je cizí majetek. **Objektivní stránka** spočívá v tom, že pachatel uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí ať již při sjednávání úvěrové smlouvy či při čerpání úvěru. K trestní odpovědnosti pachatele za trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 není nutné, aby věřitel jednal v omylu, resp. aby jednání pachatele vedlo k omylu banky nebo jiného věřitele, na základě kterého by poskytl plnění ve formě peněžních prostředků dlužníkovi. K trestnosti tohoto činu se rovněž nevyžaduje, aby pachatel skutečně vylákal peněžní prostředky na základě poskytnutého úvěru, pokud však pachatel vyláká úvěrovým podvodem takové plnění, může jít podle jeho výše o způsobení škody, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby o tzv. kvalifikovanou skutkovou podstatu. Za **sjednávání úvěrové smlouvy** je třeba považovat postup při uzavírání úvěrové smlouvy včetně všech souvisejících jednání, která uzavírání úvěrové smlouvy provázejí. Sjednávání úvěrové smlouvy nelze totiž chápat zúženě a považovat za ně jen vlastní uzavření úvěrové smlouvy, neboť za její sjednávání je třeba považovat i jednání, které uzavření takové smlouvy předchází. Za **nepravdivé** se považují údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je pojednávána informace. Za **hrubě zkreslené údaje** se považují takové, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech pro uzavření úvěrové smlouvy. **Podstatné údaje zamlčí** ten, kdo neuvede při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru jakékoli údaje, které jsou rozhodující nebo zásadní pro její uzavření atd.

Samostatná kapitola je **subjektivní stránka** ke zmíněnému zločinu. Jedná se o úmyslný trestný čin, což znamená, že ve vztahu k základní skutkové podstatě je vyžadován **úmysl** ať již ve formě úmyslu přímého či nepřímého (§ 15 odst. 1 písm. a/ či b/ tr. zákoníku). Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě z hlediska zavinění postačí ve smyslu § 17 písm. b) tr. zákoníku nedbalost. V této souvislosti je možno uvést, že k okolnosti přitěžující nebo k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby dle § 17 tr. zákoníku se přihlédne, a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné, nebo b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

Trestný čin je spáchán z **nedbalosti**, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný

takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí (§ 16 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku), nebo b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 16 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku).

Obžalovaný Ladislav D. 23.2.2011 využil svého práva nevyprávět. K podrobné procesní výpovědi jmenovaného došlo 13.4.2011, a posléze 24.5.2011, kdy odkázal na svou předchozí výpověď, v rámci které pouze akcentoval, že spoluobžalovaný P. nevěděl, k čemu mají sloužit jím vystavené faktury, a při vyřizování úvěru postupoval důsledně dle požadavku banky, tlumočené obžalovaným MVDr. S. U hlavního líčení stvrdil správnost svých předchozích výpovědí z řízení přípravného s tím, že tyto jsou přesnější, neboť byly učiněny dříve, a na podstatné skutečnosti si lépe pamatoval. Pokud svou výpověď doplnil, pak proto, že se jej na některé momenty dříve nikdo neptal. Zajímavé tvrzení dle názoru soudu Ladislava D. u hlavního líčení spočívalo v tom, že tento si v minulosti pro sebe vyřizoval úvěr asi ve dvou až třech případech. Z tohoto pohledu je tudíž otázkou, proč v nyní projednávaném případě oslovil svědka JUDr. L., jež ho posléze seznámil s MVDr. S. jakožto tou „správnou osobou“, která mu má pomoci vyřídit úvěr na odkoupení nemovitosti. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že skutečně MVDr. S. na základě plné moci udělené Ladislavem D. vyřídil úvěr za poněkud nestandardních okolností tak, jak je popisoval obžalovaný D., kdy tyto okolnosti mají oporu v provedeném dokazování. Posledně jmenovaný v rámci své procesní výpovědi v dubnu 2011 popsal z časového hlediska svůj vztah a aktivity k předmětné nemovitosti, jež měly vyvrcholit podnikatelským záměrem, dle kterého měl předmětnou budovu včetně příslušných pozemků odkoupit za účelem následné výhodné prodeje. Aby mohl tento svůj podnikatelský záměr realizovat, potřeboval příslušné finanční prostředky, které mu, jak již uvedeno, měl pomoci zajistit MVDr. S., a to nejdříve u České spořitelny a.s. a s ohledem na negativní výsledek posléze u ČSOB a.s. MVDr. S., vybavený již zmíněnou plnou mocí, jej měl seznámit, za jakých podmínek a za jakou výši je možno předmětnou nemovitost odkoupit s tím, že úvěr však musí být navýšen z důvodu provize bankéřů, jež se měla pohybovat kolem 15 % z částky úvěru, kdy peněžní ústav měl být ochoten na koupi nemovitosti půjčit 40 mil. Kč. Kdo konkrétně provizi s ČSOB a.s. měl požadovat, neví, MVDr. S. se však pouze zmínil o H. a M., se kterou měl v bance jednat. Všechny doklady, které banka pro vyřízení úvěru požadovala, předložil MVDr. S., který je měl zase předložit příslušným úvěrovým pracovníkům. Ladislav D. rovněž opakovaně akcentoval, že jednal s Ministerstvem financí, a to konkrétně s Ing. B. jak telefonicky, tak i písemně ohledně odkoupení předmětné nemovitosti za částku 75 mil. Kč. Ing. B. jej opakovaně měl ubezpečovat o zájmu ministerstva o tuto budovu, avšak momentálně měl řešit něco jiného, pak zase ministerstvo financí nemělo volné prostředky, a následně se již vůbec neozval. Nelze však přehlédnout tvrzení D., dle kterého ministerstvo financí mu písemně potvrdilo zájem o předmětnou nemovitost, kdy tento dopis měl předat MVDr. S. pro ČSOB, aniž by si pořídil kopii, kdy posledně jmenovaný mu dopis nevrátil a tento měl zůstat v bance. V průběhu dokazování však nebylo prokázáno, že by bance (ČSOB a.s.) bylo předloženo jakékoli stanovisko Ministerstva financí ve zmíněných souvislostech. Jak bude patrné z dalších argumentů, o zájmu Ministerstva financí o předmětnou budovu se v podstatě seriózně zmiňuje pouze Ladislav D. Posledně jmenovaný následně popisoval velmi podrobně, jak na žádost MVDr. S. musel předkládat bance „opravené“ materiály jako např. nájemní smlouvy, faktury na stavební práce, jakož i tři směnky. V detailech je

nutno na výpověď D. plném rozsahu odkázat. Kromě zmíněných materiálů, ať již pozměněných či nově vytvořených, MVDr. S. pro účely vyřízení úvěru u ČSOB, a.s., taktéž předal upravené výpisy z účtů ať již společnosti DAJAR CZ či jeho osobního účtu. Po splnění všech požadovaných formalit peněžním ústavem došlo k podpisu příslušných smluv a souvisejících materiálů a posléze k vyplacení peněz z úvěru, mj. na účty MVDr. S., P. a B. Z těchto tvrzení D. je nutno akcentovat částku pro MVDr. S. ve výši 7 mil. Kč, jež měla sloužit jako provize obžalovaného a provize pro údajné pracovníky banky. Na účet Martina P. byla převedena částka kolem 8 mil. Kč, kterou mu tento v celé výši převedl zpět na jeho účet, na účet B. byla převedena částka asi 7 mil. Kč, ze které mu tento přeposlal 4 mil. Kč, ponechal si 3 mil. Kč jako částku použitou na úhradu dluhu. 12 mil. Kč od P. a B. použil Ladislav D. jednak na úhradu dluhu ve výši cca 4 mil. Kč, a dále půjčil či investoval pro obchodní aktivity jeho známého Adolfa L. částku ve výši 7 mil. Kč, která mu však nebyla vrácena. Díky poslední zmíněné aktivitě se měl dostat do finančních problémů, a tudíž úvěr splácet již nemohl. Ladislav D. ve své výpovědi rovněž argumentoval tím, že ČSOB dopředu od MVDr. S. věděla, že skutečné nájemné stačí jen a pouze na provoz, a nikoli na splácení úvěru. D. se rovněž vyjádřil blíže ke společnosti DAJAR CZ s.r.o., jež byla správcem předmětné budovy, která zajišťovala provoz, uzavírala podnájemní smlouvy a řešila toliko běžnou údržbu. Poté, co ministerstvo financí nemělo zájem o předmětnou nemovitost, snažil se ji prodat za cenu 65 mil. Kč prostřednictvím realitní kanceláře, avšak neúspěšně. Policejnímu orgánu potvrdil autentičnost podpisu na materiálech, jež mu byly předloženy v rámci procesního výsledku, potvrdil, že práce uvedené na fakturách nebyly provedené, taktéž žádná půjčka ve výši cca 23 mil. Kč uvedená ve Smlouvě o půjčce uzavřené mezi LABRADORITE s.r.o. a Ladislavem D. jako fyzickou osobou v dubnu 2008 neproběhla. Opakovaně potvrdil, že MVDr. S. věděl, že materiály, které na jeho žádost byly předkládané ČSOB a.s., nejsou pravdivé, jsou buď nově vytvořené či upravené. Na tomto svém tvrzení setrval po celou dobu, zatímco ve vztahu ke spoluobžalovanému P. tvrdil, že tento nevěděl, k čemu mají být ať již předmětné faktury či smlouva o pronájmu nebytových prostor použity. Ve vztahu k Martinu P. se bude nutno zabývat podrobně subjektivní stránkou, jež je Ladislavem D. popírána. Obžalovaný Ladislav D. tvrdil, že předmětnou budovu chtěl koupit s podnikatelským záměrem tuto v další fázi výhodně prodat. Tvrdil, že potencionálním zájemcem o zmíněnou nemovitost bylo ministerstvo financí, což však provedeným dokazováním prokázáno nebylo. Obžalovaný D. neměl s ministerstvem financí uzavřenou např. smlouvu o budoucí smlouvě či jakýkoli seriózní materiál, na základě kterého by mohl důvodně předpokládat, že ministerstvo financí s ním v dohledné době skutečně uzavře příslušnou smlouvu, díky které by mohl získat částku ve výši cca 75 mil. Kč. Pokud dle tvrzení D. MVDr. S. požadoval jako provizi pro sebe a bankovní úředníky 10 – 15 % z úvěrové částky, kdy posléze bylo 7 mil. Kč převedeno na účet MVDr. S., která právě měla být použita pro tyto účely, pak je otázkou, proč D. souhlasil s úvěrovou částkou ve výši 45 mil. Kč, kterou musel splácet, a nestačila mu pouze částka na kupní cenu předmětné nemovitosti navýšená o zmíněnou provizi. V té době jmenovaný, jak již uvedeno, neměl žádnou jistotu, že ministerstvo financí od něj neprodleně předmětnou nemovitost zakoupí za již uvedenou částku 75 mil. Kč. Pokud neměl zmíněného kupce za cenu pro něj výhodnou, pak je otázkou, z čeho chtěl D. úvěr splácet alespoň po nějakou dobu, než by event. došlo k nějakému dalšímu prodeji, když jak sám tvrdil, nájem postačoval stěží na provoz budovy. Z přeposlané finanční hotovosti od P. a B. zaplatil dluhy a jak sám tvrdil, 7 mil. Kč půjčil či investoval do aktivit L. Nelze přehlédnout, že obžalovaný D. byl seznámen s reálnou tržní cenou předmětné

nemovitosti v rozhodné době, a proto byl srozuměn s tím, že pokud nebude splácet řádně úvěr, o nemovitost přijde, avšak v té době v podstatě disponoval s částkou cca 20 mil. Kč, což je zbytek z úvěru, který nebyl použit na kupní cenu předmětné nemovitosti. Žádné další prostředky či majetek D. neměl, což znamená, že nemohl již o nic přijít. Pokud by chtěl úvěr řádně splácet, k čemuž se mj. zavázal, pak neměl nejmenší důvod požadovat úvěr vyšší, než ten, který byl zapotřebí ke kupní ceně předmětné nemovitosti. Obžalovaný D. si tudíž sám protiřečí. Nalézací soud považuje výpověď D. za doznání a současně za výpověď usvědčující ve vztahu ke spoluobžalovanému MVDr. S. Ve vztahu k P. akcentuje absenci subjektivní stránky k úvěrovému podvodu.

23.6.2011 **Obžalovaný MVDr. Rudolf S.** potvrdil, že se rozhodl spoluobžalovanému D., kterého znal od jara r. 2007 prostřednictvím JUDr. L., pomoci při vyřizování úvěru, neboť tento sám neměl mít s touto činností zkušenosti. Martina P. neznal. MVDr. S. specifikoval peněžní ústav (Česká spořitelna, a.s.), se kterou nejdříve jednal o úvěru pro D. ve výši 55 mil. Kč, a taktéž uvedl, které materiály v této souvislosti předkládal. Vzhledem k tomu, že úvěr schválen nebyl, skončila tímto jeho plná moc. Po nějaké době jej D. opětovně měl požádat o pomoc při vyřízení úvěru u jiného peněžního ústavu, kdy jeho nabídku akceptoval a posléze opětovně vcelku podrobně popsal své jednání u ČSOB a.s. na základě plné moci zejména s pracovníci zmíněného ústavu svědkyni M. v souvislosti s úvěrem pro spoluobžalovaného D. MVDr. S. specifikoval, které materiály a doklady ČSOB a.s. předkládal právě na žádost tohoto peněžního ústavu. V rámci dalších doplňujících dotazů však akcentoval, že nežádal po D. předložení jakýchkoli materiálů, na kterých by byly uvedené nesprávné údaje. O žádných nepravdivých údajích na předkládaných materiálech rovněž nic nevěděl. Nepožadoval vyhotovení faktur za stavební práce, které nebyly provedené, nepožadoval opravy na výpisech z účtů atd. Tvrdil, že D. měl dluh u JUDr. L. ze směnky ve výši 8.250.000,- Kč, kdy po částečné úhradě a prominutí úroků se jednalo o konečnou částku uvedenou na směnce ve výši 7.410.000,- Kč, poměrnou část ze zmíněné sumy dlužil i právě jemu (MVDr. S.). Po vyřízení úvěru právě tuto částku obdržel dne 13.6.2008 na svůj účet vedený u ČSOB. Co se týče bližší specifikace dluhu D., tak tento měl dlužit JUDr. L. asi 4 mil. Kč a jemu (myšleno MVDr. S.) asi 3.500.000,- Kč, které si D. měl půjčit na zvelebení nemovitosti. Své finanční prostředky zapůjčené D. měl doma v hotovosti, předchozí doklady o půjčkách po vystavení směnky byly zničené. D. půjčoval po menších částkách, kdy tento mu tvrdil, že tyto finanční prostředky „cpe do budovy“, kterou posléze chce prodat. O půjčky neměl obavu včetně návratnosti. U hlavního líčení potvrdil správnost svého procesního vystoupení v řízení přípravném, shrnul podstatné body své obhajoby, popsal aktivity vyvinuté v souvislosti s vyřizováním úvěru jak u České spořitelny, tak i u ČSOB. Závěrem však akcentoval, že žádné údaje na dokladech neupravoval, nepozměňoval, o pravosti dokladů, jež předkládal v souvislosti s vyřizováním úvěru, neměl žádné pochybnosti. Samotné podpisy na příslušných smlouvách již byly pouze záležitostí mezi bankou a klientem. S ohledem na takto uplatněnou obhajobu je tudíž možno učinit závěr, že jmenovaný protiprávní jednání kladené mu za vinu popírá po celou dobu a v celém rozsahu. Připustil pouze poskytnutí pomoci spoluobžalovanému Ladislavu D. v souvislosti s jeho žádostí o úvěr u České spořitelny a.s., jakož i posléze u ČSOB a.s. Pokud by soud vycházel striktně a izolovaně pouze z výpovědí obžalovaných D. a MVDr. S., pak by se mohlo jednat o tvrzení proti tvrzení, kdy za této situace by bylo nutno vzít v úvahu i jednu ze základních zásad trestního řízení „in dubio pro reo“. Vzhledem k tomu, že provedené

dokazování je nutno hodnotit ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., dospěl nalézací soud k závěru, dle kterého má za to, že tvrzení MVDr. S. je pravdivé pouze z části. Je nepochybné, že na základě plné moci vystavené obžalovaným D. jednal s ČSOB, a.s., o poskytnutí úvěru, a v této souvislosti předkládal v tomto rozhodnutí specifikované požadované materiály. Soud I. stupně nejen s ohledem na usvědčující výpověď spoluobžalovaného D., nýbrž i s ohledem na níže uvedené konkrétní skutečnosti a důkazní prostředky zastává stanovisko, dle kterého obhajoba obžalovaného MVDr. S. byla vyvrácena. Již však v této souvislosti rovněž nutno zdůraznit, že v rámci vyhodnocení provedeného dokazování nebylo zjištěno nic, co by motivovalo spoluobžalovaného D. ke křivému obvinění MVDr. S., což by v případě opaku mohlo přivést jmenovanému další trestní stíhání včetně výrazné sankce. Nalézací soud rovněž věnoval pozornost zjištění, zda jednotlivá tvrzení obžalovaného D. mají oporu v provedeném dokazování, resp. zda jeho tvrzení jsou věrohodná či nikoli. Vzhledem k tomu, že podstatná část i usvědčujících tvrzení D. ve vztahu k spoluobžalovanému MVDr. S. jsou pravdivá, je možno opětovně učinit závěr, dle kterého je možno, resp. nutno vycházet z výpovědi právě obžalovaného D. Obžalovaný MVDr. S. nemá a neměl žádnou společnost či živnost zaměřenou na vyřizování úvěru, přesto byl tento ochoten bez jakéhokoli nároku na odměnu věnovat svůj drahocenný čas vyřizování úvěru pro D., který však v minulosti podobné zkušenosti již měl. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že v konečné fázi MVDr. S. finanční prostředky přeci jen získal, avšak za okolností popsaných ve skutkové větě.

Obžalovaný Martin P. se poprvé procesně vyjádřil, jak již zmíněno, v podstatě po třech měsících od zahájení trestního stíhání, což znamená, že i tento si mohl velmi dobře promyslet svou obhajobu. MVDr. S. nezná, nikdy jej neviděl, zatímco Ladislava D., kterého znal k době procesního výslechu asi deset let, označil za kamaráda, se kterým spolupracoval při stavebních zakázkách. On sám zhruba od r. 2000 podnikal ve stavebnictví. Již pouze toto zjištění považuje nalézací soud za velmi závažné a podstatné, neboť obžalovaný P. věděl, za jakých okolností je možno vystavovat účetní doklady, za jakých okolností může podepisovat závazné materiály, jako např. smlouvu o pronájmu nebytových prostor apod. Martin P. tvrdil, že o poskytnutém úvěru ve výši 45 mil. Kč společnosti LABRADORITE s.r.o. se dověděl až v rámci policejního vyšetřování. Tomuto tvrzení lze jen stěží uvěřit s ohledem na jeho další aktivity spojené s podnikatelem D. Co se týče podepsané smlouvy o podnájmu nebytových prostor s přílohami, uzavřenou mezi obchodní společností DAJAR CZ s.r.o., zastoupenou jednatelem Ladislavem D., jako pronajímatelem, a fyzickou osobou Martinem P. jako nájemcem, s datem uzavření smlouvy 1.6.2007, k pronájmu nebytových prostor v budově na adrese Bruntál, ul. Jesenická xxx, obžalovaný Martin P. tvrdil, že spoluobžalovaný D. jej na jaře r. 2008 požádal o podepsání této smlouvy, která by měla sloužit ke zvýšení nájmu pro stávající nájemníky s tím, že současné nájemné je nerentabilní. Přesvědčoval jej, že nebude hradit žádné nájemné, smlouva je pouze formální, kdy skutečně žádné fakturace neproběhly. Přestože v budově bývalé České pojišťovny v Bruntále žádné prostory nevyužíval, ani je dále event. nepronajímal, předmětnou smlouvu podepsal, aniž by ji údajně četl či nějak blíže se touto zabýval. Dle názoru soudu je takto uplatněná obhajoba poněkud naivní, neboť tato smlouva měla být uzavřena k 1.6.2007, Martin P. ji měl podepsat na jaře r. 2008, a tato smlouva měla sloužit pro údajné zvýšení nájmu pro stávající nájemníky. Předmětný objekt, resp. nemovitost není tak rozsáhlá, aby po dobu takřka jednoho roku nějaký nájemce měl užívat obsáhlé prostory a zbylí nájemci o něm nevěděli.

Pokud by skutečně chtěl touto smlouvou o podnájmu argumentovat ve vztahu k dalším nájemníkům, tito by se nepochybně snažili zjistit, kdože je ten Martin P., který jim v podstatě zapříčinil zvýšení nájemného. Pokud obžalovaný Ladislav D. chtěl předmětnou smlouvu o podnájmu, uzavřenou s Martinem P., argumentovat, rozhodně nemusel dalším nájemníkům jako pronajímatel předkládat podepsanou smlouvu. Stačilo pouze jeho tvrzení. Zcela podivných postupů a kroků je u Martina P. v souvislosti se spoluobžalovaným D. však mnohem více. Pokud by se jednalo pouze o ojedinělé, byť nelogické či iracionální vysvětlení, postup apod., pak by bylo možno jej určitým způsobem za určitých okolností akceptovat. Na Martina P. se však rovněž na jaře 2008 obrátil Ladislav D. s další prosbou, dle které mu jako podnikatel dle pokynu D. vystavil tři faktury, kdy se dle tvrzení P. mělo jednat o šmíráky, které však byly vyhotovené dvojmo, byly orazítkované, podepsané, a pouze na jednom vyhotovení bylo uvedeno, že faktura je stornovaná. Každá faktura zněla na částku zhruba 7 mil. Kč. Přestože na faktuře mělo být uvedeno, že tato byla stornována, Martin P. se ve své výpovědi zmiňuje o tom, že D. si vzal faktury bez tohoto textu, což znamená, že o tom musel vědět či byl alespoň s tímto srozuměn. Postup Martina P. je zcela nepochopitelný, když on sám tvrdil, že D. zná asi po dobu deseti let, spolupracoval s ním při stavebních zakázkách, z jakého důvodu tudíž požadoval D. vystavení faktur „šmíráků“ v počtu tři kusů, nikoli s obecnými údaji, nýbrž s údaji dle pokynu D.? Faktury byly Martinem P., jak již zmíněno, orazítkované a podepsané. Rozhodně se tedy nemohlo jednat o nějaký vzor, jak by se faktura měla vyplňovat apod. Je s podivem, že obžalovaný P. vystavil, jak již zmíněno, celkem tři tyto faktury nikoliv jednu, aniž by se blíže zajímal, proč jej o takovouto službu jeho kamarád Ladislav D. žádá. Nebylo mu podezřelé, když jej D. ubezpečoval, že faktury nebude nikde zaúčtovávat? Proč je specifikován jako odběratel D., když se mělo jednat o šmíráky? Jak již opětovně zmíněno, shora sporná smlouva o podnájmu nebytových prostor, jakož i tyto faktury, byly na žádost D. Martinem P. vyhotovené na jaře 2008. Sám P. tvrdil, že pro D. vystavoval ročně několik faktur na práce, které pro něj provedl. Proč najednou D. požadoval vystavení faktur – „šmíráků“, a to celkem třech faktur? V květnu či červnu r. 2008 bez jakéhokoli bližšího vysvětlení či zdůvodnění mu D. sdělil, že na jeho firemní účet budou poukázány peníze, které on posléze pře pošle na účet, který mu pro tyto potřeby předal. Aniž by se Martin P. o cokoli bližšího zajímal, učinil takto, neboť uvítal, že na jeho účtu došlo k obratu, a peníze skutečně přeposlal na účet, který D. určil. Ani v tomto případě dle názoru nalézacího soudu nelze vysvětlení obžalovaného P. akceptovat bez dalšího. Posledně jmenovaný se v tomto konkrétním případě dokonce měl spokojit s tím, že D. mu neposkytl vůbec žádné vysvětlení, nezajímal se, kdo je odesílatelem milionových částek, odkud peníze pochází a zejména, proč byly poukázány na jeho účet, když on žádným účastníkem obchodního případu nebyl. K předložené směnce policejním orgánem na částku 8.490.000,- Kč obžalovaný P. uvedl, že D. tuto částku nikdy nedlužil. Posledně jmenovaný jej o existenci předmětné směnky neinformoval. Rovněž prohlášení věřitele ze dne 3.6.2008 nikdy nepodepsal. U hlavního líčení vyslovil politování nad tím, že svým jednáním nevědomky zapříčinil poskytnutí úvěru obžalovanému D. Přečtenou výpověď z řízení přípravného označil za správnou a dále dodal, že obrat na jeho účtu dle jeho názoru zvyšoval jeho bonitu u banky. Při odůvodnění tohoto rozhodnutí již bylo akcentováno, že soud I. stupně je povinen hodnotit provedené dokazování, resp. jeho výsledky jednotlivě, avšak i ve vzájemných souvislostech. Pokud dojde k hodnocení výpovědi P. jakou souhrnu, pak jeho jednání na žádost D., spočívající v antidatování a podepsání smlouvy o podnájmu nebytových prostor, vystavení tří faktur dle pokynů D., přesunu finančních

prostředků z účtu P. na účet D., není možno akceptovat jako jednání nevědomky, jednání v omylu apod. Rovněž nelze přehlédnout, že až do doby konání hlavního líčení obžalovaný Martin P. neučinil trestní oznámení na spoluobžalovaného D. v tom smyslu, že se tento vůči jeho osobě dopustil podvodného jednání. V každém právním státě má podnikání své regule, uzavírání smluv své podmínky a obecně řečeno vše má svůj řád. Pokud dojde k narušení těchto základních principů, není „něco v pořádku“, a tudíž osoba, která je do těchto aktivit vtažena, se zákonitě musí dotazovat, proč se má takto chovat, k čemu budou jím vystavené oficiální materiály sloužit, zda nedojde ke zneužití apod. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by obžalovaný Martin P. za své aktivity obdržel jakoukoli odměnu, a proto ani nalézací soud se v těchto souvislostech nemůže uchýlovat k určitým spekulacím, byť by zněly více či méně racionálně. Z dokladů předložených svědkyni Ing. M. vyplývá (č.l.249 a dál), že P. musel předložit D. i daňové přiznání datované 31.8.2008 za rok 2007. Výpověď Martina P. je výpovědí přímo usvědčující obžalovaného Ladislava D., a nepřímo usvědčující MVDr. Rudolfa S., který některé materiály (faktury a smlouvu o podnájmu nebytových prostor ze dne 1.6.2007) předložil ČSOB, a.s., v souvislosti s žádostí o úvěr. Výpověď obžalovaného D. je dle názoru soudu usvědčující výpovědí ve vztahu k Martinu P. i přes tvrzení D., dle kterého Martin P. neměl vědět, k čemu mají vystavené faktury sloužit. Poslední zmíněné tvrzení D. nalézací soud neakceptuje, je totiž zjevné, že hlavními pachateli jsou D. a MVDr. S., kdy tito potřebovali pro realizaci svých úmyslu někoho, kdo jim poskytne potřebné materiály.

Z výpovědi **svědkyně Ing. Jany M.**, v rozhodné době bankovní poradkyně České spořitelny, a.s., pobočka Ostrava, vyslechnuté dne 10.8.2011 policejním orgánem (č.l. 244 – 249) a poté v rámci dokazování u hlavního líčení (č.l. 2219 – 2222) bylo zjištěno, že osobu Martina P. si nevybavuje, nevzpomíná si, že by s tímto někdy jednala, jmenovaný však měl být nájemcem v objektu v Bruntále, který chtěl financovat obžalovaný D. S posledně jmenovaným se setkala v objektu v Bruntále, který navštívili z důvodu financování tohoto objektu, resp. žádosti o poskytnutí úvěru. S MVDr. S. jednala v souvislosti s poskytnutím úvěru pro společnost DAJAR CZ, kterou tento zastupoval na základě plné moci udělené D. Svědkyně Ing. M. potvrdila, že počátkem r. 2008 byla oslovena, již neví přesně, kým, s dotazem na možnost poskytnutí úvěru, jmenovaná však akcentovala, že v souvislosti s žádostí o úvěr jednala v 99 % s MVDr. S., a to telefonicky, emailem či osobně ve své kanceláři. S posledně jmenovaným se setkala v jednom případě v nemovitosti (specifikované v bodě 1) v Bruntále, a to snad i za přítomnosti obžalovaného D. (č.l. 246). MVDr. S. požadoval úvěr kolem 30.000.000,- Kč, který měl být použit na závazky spočívající v uhrazení leasingu, neboť nemovitost měla být v leasingovém nájmu. Taktéž měly být uhrazené náklady na rekonstrukci předmětné nemovitosti, kdy tyto prostředky měl získat D. od třetích osob. Zmíněné stavební práce, resp. rekonstrukce již měla být provedena. Peněžní ústav požadoval, aby při financování tohoto projektu byla příjemcem úvěru tzv. jednoúčelová společnost, jejímž předmětem podnikání by bylo spravování této nemovitosti. V případě poskytnutí úvěru se mělo jednat o společnost LABRADORITE. Společnosti DAJAR CZ by úvěr poskytnut nebyl, neboť tato vykazovala další předměty podnikatelské činnosti. Svědkyně Ing. M. dále potvrdila, že v souvislosti s poskytováním úvěru žádají po klientech standardně znalecký posudek na předmětnou nemovitost, výpis z katastru nemovitostí, nájemní smlouvy, pokud je nemovitost pronajímána, pokud příjmy z pronájmu nemovitosti byly od dvou až tří nájemců, tak požadovali výsledky hospodaření těchto nájemců. Pokud byly nějaké náklady na rekonstrukce či financování závazků, které měly být vyplaceny

z úvěru, pak požadovali podklady k tomuto účelu. V této konkrétní žádosti o úvěr jí byl elektronicky zaslán na služební email znalecký posudek, nájemní smlouvy na pronájem nemovitosti uzavřené mezi DAJAR CZ a Martinem P. ze dne 1.6.2007, kdy roční podnájemné činilo 4.142.628,- Kč, a mezi DAJAR CZ a Českou pojišťovnou ze dne 19.12.2006, kdy roční nájemné činilo 2.778.992,- Kč. Taktéž byly zaslány 4 ks směnek vystavených Ladislavem D. na osoby MVDr. S. na částku 8.250.000,- Kč ze dne 2.2.2007, na osobu Petr J. na částku 13.500.000,- Kč ze dne 22.1.2007, na osobu Martin P. na částku ve výši 18.000.000,- Kč ze dne 19.1.2007 a na osobu Jan B. na částku 6.750.000,- Kč ze dne 15.2.2007. Pokud si pamatovala, byly jí zaslány ještě i nějaké další nájemní smlouvy, avšak ty byly na menší částky. Svědkyně Ing. M. si již nevzpomínala, kdo jí tyto materiály zaslal emailem, zda MVDr. S. či D. Posléze všechny předložené a potřebné materiály pro schvalování daného úvěru předložila na úsek centrály v Praze České spořitelny, a.s., kdy však žádost byla zamítnuta. Po zmíněném negativním stanovisku všechny materiály, které byly ze strany klienta předány, vrátila zpět MVDr. S. Svědkyně posléze doručila policejnímu orgánu materiály, které jí byly předloženy v souvislosti s žádostí o úvěr, které jsou založené ve spise na č.l. 250 a dál, kdy se jedná o svědkyní popsané směnky, výpis z obchodního rejstříku na společnost LABRADORITE, s.r.o., smlouvu o podnájmu nebytových prostor mezi společnostmi DAJAR CZ, s.r.o. a Českou pojišťovnou a.s. ze dne 19.12.2006 s ročním nájemným ve výši 2.778.922,- Kč, smlouvu o podnájmu nebytových prostor uzavřenou mezi společnostmi DAJAR CZ s.r.o. a Martinem P. ze dne 1.6.2007 na celkové roční nájemné ve výši 4.142.628,- Kč, smlouvu o podnájmu nebytových prostor mezi společnostmi DAJAR CZ s.r.o. a Romanem D. ze dne 1.6.2007, kupní smlouvu ze dne 2. 6. 2008 (č.l.152-153) mezi společnostmi S MORAVA leasing, a.s., a společností LABRADORITE, s.r.o., ze které bylo zjištěno, že cena sporné nemovitosti blíže specifikovaná v rozsudku byla kupujícímu prodána za dohodnutou cenu ve výši 22.100.000,- Kč. Dále byl předložen znalecký posudek znalce Martina Vehovského č. 680/92/2008 ze dne 31.3.2007, kdy obecná cena předmětné nemovitosti dle váženého průměru dle Naegiliho byla zjištěna ve výši 68.500.000,- Kč. Taktéž bylo předloženo přiznání k dani z příjmů fyzických osob Martina P. za r. 2007, podaného dne 31.3.2008. Nálezací soud z výpovědi svědkyně považuje za nutné akcentovat, že je zcela nepochybné, že to byl obžalovaný D., kdo jménem společnosti DAJAR CZ s.r.o. žádal o poskytnutí úvěru, přičemž v případě kladného vyřešení měl být tento poskytnut jednoúčelové společnosti LABRADORITE, s.r.o., jež by měla spravovat předmětnou nemovitost, což měla být hlavní činnost jejího podnikání. Ing. M. současně potvrdila, že ohledně zmíněné žádosti o úvěr v 99 % jednala s MVDr. S. ať již telefonicky, emailem či osobně. Popsala, jaké materiály peněžní ústav požadoval a jaké jí fakticky byly předloženy. V souvislosti s touto žádostí nebyly předloženy fiktivní faktury vystavené podnikatelem P., avšak byly předloženy již vědomě a záměrně „upravené“ nájemní smlouvy jednak nájemce P., České pojišťovny a.s., byly předloženy 4 ks směnek. Nálezací soud si je vědom tvrzení svědkyně, dle kterého tato si již nevzpomínala, kdo zmíněné materiály jak shora uvedeno, záměrně upravené, emailem zaslal. Soud I. stupně však po vyhodnocení provedeného dokazování zastává stanovisko, že tyto materiály předložil MVDr. S., který měl plnou moc od obžalovaného D., a který úvěr s Českou spořitelnou, a.s., pobočka Ostrava, vyřizoval, a tudíž je mj. nelogické, aby tyto materiály předkládal někdo jiný. Pokud obžalovaný D. udělil plnou moc spoluobžalovanému MVDr. S. a tento ji akceptoval, musela být nesporně mezi oběma dostatečná důvěra. MVDr. S. se musel seznámit s materiály, které posléze předkládal, aby byl schopen podat potřebná vysvětlení. Je neustále nutno mít na

paměti, že na uhrazení kupní ceny D. potřeboval cca 22.000.000,- Kč. Úvěr však byl požadován ve výši 40 – 45 mil. Kč, což znamená, že MVDr. S. věděl, že poskytnutý úvěr nebude použit pouze na kupní cenu. Nalézací soud v této souvislosti musel vzít v úvahu i výpověď obžalovaného D., který jednoznačně tvrdil, že o těchto záměrně upravených materiálech spoluobžalovaný MVDr. S. věděl. I kdyby v krajním případě tyto zaslal D. a nadále se svědkyní Ing. M. jednal MVDr. S., bylo tomuto zcela zřejmé, že v této souvislosti byly předloženy fiktivní doklady. Nelze přehlédnout, za jakých okolností byly vyhotovené směnky, o čemž se MVDr. S. ve své výpovědi vyjadřoval. Nelze přehlédnout, že v souvislosti s touto žádostí o úvěr byla mj. předložena i kupní smlouva mezi společností S MORAVA leasing, a.s., a společností LABRADORITE, s.r.o., ze které bylo zjištěno, že kupní cena předmětné nemovitosti v době prodeje byla sjednána na částku 20.100.000,- Kč, což nepochybně MVDr. S. musel vědět. Posledně jmenovaný ve své procesní výpovědi ze dne 23.6.2011 tvrdil, že do předmětné nemovitosti, resp. budovy v Bruntále vůbec nechodil (č.l. 108). Je však s podivem, že z výpovědi svědkyně Ing. M. (č.l. 246) bylo zjištěno, že s MVDr. S. se setkala mimo jiné i v objektu v Bruntále, který navštívila z důvodu financování tohoto objektu, resp. žádosti o poskytnutí úvěru. Zmíněnému setkání měl být přítomen snad i obžalovaný D. Z výpovědi svědkyně Ing. M. je tudíž možno dovodit, že obžalovaný MVDr. S. od samého počátku předkládal peněžním ústavům fiktivní či záměrně upravené požadované materiály za účelem úspěšného vyřízení žádosti. Zejména však bylo vyvráceno tvrzení MVDr. S., dle kterého tento předmětný objekt nenavštívil, resp. do tohoto nechodil, a tudíž nevěděl, v jakém je stavu a jakou může mít tržní cenu. Naopak bylo potvrzeno, že tento od samého počátku disponoval a jednal s potencionálním věřitelem s upravenými a fiktivními materiály, které po zamítnutí návrhu na poskytnutí úvěru byly tomuto osobně vrácené. V souvislosti s další žádostí o úvěr byly předloženy ještě i fiktivní faktury vystavitele P. V souvislosti s hodnocením výpovědi obžalovaných D. a MVDr. S. již bylo poukázáno na to, že obžalovaný D. v minulosti ve dvou až třech případech žádal o poskytnutí úvěru, tento nebyl zbaven svéprávnosti, pohyboval se v podnikatelském světě apod., přesto to byl právě MVDr. S., který oficiálně na základě plné moci žádal peněžní ústavy o úvěr pro firmy obžalovaného D. Dle názoru nalézacího soudu jen a pouze proto, aby tak získal pro sebe finanční prospěch.

Svědkyně Martina M. byla k předmětu výslechu slyšena policejním orgánem dne 14.3.2011 (č.l. 278 – 289), dne 13.7.2011 (č.l. 290 – 295), a taktéž u hlavního líčení (č.l. 2198 – 2219), kde zejména stvrdila správnost svých výpovědí v řízení přípravném, kdy tato vyjádření označila za přesnější jednak proto, že vycházela z konkrétních materiálů, jednak proto, že si na celou událost pamatovala lépe. Z výpovědi jmenované bylo zjištěno, že tato v ČSOB, a.s., pracovala mnoho let na pozici úvěrového pracovníka, a v rozhodné době na pozici firemního bankéře. Mezi její základní činnosti patřilo posuzování žádostí o poskytnutí úvěru. V souvislosti s poskytnutím úvěru ČSOB, a.s., společnosti LABRADORITE, s.r.o., ve výši 45.000.000,- Kč na základě smlouvy o úvěru č. 2231/08/5139 ze dne 5.6.2008 uvedla, že někdy v březnu či dubnu 2008 na telefonický dotaz MVDr. S., zda ČSOB poskytuje úvěry, byla s jmenovaným dohodnuta schůzka, v rámci které tento předložil plnou moc vystavenou obžalovaným D., dle které byl MVDr. S. oprávněn jednat a zastupovat společnost LABRADORITE s.r.o. Předmětný úvěr měl být poskytnut na financování pořízení nemovitosti v Bruntále, specifikované v bodě 1/ rozsudku, včetně nákladů na rekonstrukci této nemovitosti, jež v době žádosti o úvěr již měly být vynaložené, resp. rekonstrukce již měla být provedena. Zmíněné náklady byly

doložené soupisem vzniklých nákladů, kdy tyto byly hrazené formou půjček od fyzických osob, vzpomínala si na „pana P., pana S. a další dvě osoby“, na jejich jména si již nepamatovala. **Svědkyňe M. akcentovala, že v rámci projednávání celého úvěrového případu komunikace probíhala pouze s MVDr. S., kdy tento jí na jednáních osobně předával listinné materiály potřebné ke schválení úvěru. Většina materiálů byla předkládána v originále, pokud nějaké materiály byly doložené emailem, jenž jí zaslal MVDr. S., pak tento jí posléze tyto materiály předložil v originále a ona mu je vrátila. Veškeré náležitosti týkající se žádosti o úvěr řešila se S., který měl o všem jasný přehled.** Ve zmíněném stádiu rozhodování o úvěru D. nevystupoval vůbec, údajně proto, že tomu nerozuměl. Poštou jí žádné listinné materiály doručené nebyly. Pokud obžalovaný MVDr. S. tvrdil, že v určité době měl dovolenou, tudíž nemohl veškeré potřebné materiály v souvislosti s žádostí o úvěr u ČSOB, a.s., předložit on, pak je nutno v tomto směru zdůraznit, že pokud by i některé materiály emailem, event. zaslal obžalovaný D., pak to byl zase obžalovaný MVDr. S., který posléze svědkyni M. musel předložit k nahlédnutí originály, tzn., že opětovně přišel do kontaktu i s těmito materiály. Svědkyně M. obecně uvedla, že k žádosti o úvěr byla předložena ekonomika firmy D., a to společností DAJAR, soupis nákladů, které vznikly, směnky, půjčky na rekonstrukci, nějaké faktury, snad obžalovaného P., smlouva mezi SMORAVA leasing a Labradorite. Na příslušných jednáních jí MVDr. S. sdělil, že úvěr by měl být poskytnutý na společnost LABRADORITE, s.r.o., která za tímto účelem byla založena proto, aby danou nemovitost koupila a dále ji provozovala. D. chtěl oddělit svou stavební činnost provozující firmou DAJAR od této nové aktivity spočívající v pronájmu nemovitostí. O poskytnutí úvěru na novou společnost LABRADORITE, s.r.o., bylo tudíž návrhem klienta – MVDr. S. Ze strany bankovního ústavu to problémem nebyl, avšak dle jmenované bylo standardnější poskytovat úvěry firmám s určitou historií, proto zněl požadavek banky na směnečný aval stávající společnosti D. – DAJAR CZ. Podnikatelský záměr předložen nebyl, neboť nebyl nutný, a to proto, že podnikatelské aktivity spočívaly v nájmu, které byly doložené nájemními smlouvami. MVDr. S. předložil nájemní smlouvy s největšími nájemníky, a to Českou pojišťovnou, P., B. a dalšími. Pokud by nájemné uvedené v těchto materiálech bylo hrazeno v řádných termínech a včas dle nájemních smluv, tak by plně postačovalo na splátky z poskytnutého úvěru firmě LABRADORITE, s.r.o. Svědkyně M. se rovněž zmínila, že MVDr. S. mezi řečí uvedl, že předmětnou nemovitost je možné i ještě v r. 2008 prodat Ministerstvu financí, kam by se měl poté přestěhovat Finanční úřad v Bruntále, avšak nikdy žádnou listinu související s tímto případným prodejem nemovitosti Ministerstvu financí nikdy neviděla a nikdy jí nebyla předložena. Posledně uvedený závěr je nutno akcentovat, neboť je nesporné, že kdyby podobný materiál byl v souvislosti s žádostí o úvěr svědkyni M. předložen, byť jen k nahlédnutí, pak by si tato na tento materiál vzpomněla, event. by alespoň nevyloučila předložení tohoto dokladu. K ničemu podobnému však nedošlo, což je v podstatě v souladu s dalšími výsledky provedeního dokazování, a to zejména výpovědí svědka B., se kterým měl údajně D. jednat. V rámci procesních výsledků svědkyně M. policejní orgán této předložil směnky vystavené obžalovaným D. na řad Martina P., MVDr. Rudolfa S., Petra J., Jana B., blíže specifikované v bodě 1/ rozsudku, dle jmenované jí byly doručeny emailem od MVDr. S. a poté jí tento materiál předložil v originále. Zmíněné směnky měly dokladovat půjčky fyzických osob obžalovanému D., kdy tyto zdroje měly být využity na rekonstrukci nemovitosti, která v rozhodné době ještě nebyla D., což bylo podivné, avšak MVDr. S. jí bylo řečeno, že dojde ke koupi dané nemovitosti. Svědkyně M. ke směnce Petra J., jež

byla přeškrtnutá, uvedla, že dle MVDr. S. tato již měla být D. uhrazena, a její doložení bylo podkladem pro doložení investování do nemovitosti vlastními zdroji D., neboť banka požadovala, aby se na pořízení a rekonstrukci nemovitosti klient podílel 20 % až 30 %, čímž by tato podmínka byla splněna. Vzhledem k tomu, že hlavním vyjednávačem v souvislosti s žádostí o úvěr u ČSOB, a.s., byl právě obžalovaný MVDr. S., je opětovně nesporné, že tento musel požadavek peněžního ústavu tlumočit spoluobžalovanému D., a poté mj. dle požadavku peněžního ústavu upravit směnku na řad Petra J., zaměstnance společnosti DAJAR CZ, zedníka, který nikdy obžalovanému D. žádné peníze nepůjčil (v tomto směru soud odkazuje na výpověď svědka J.). V této souvislosti nalézací soud rovněž poukazuje na tvrzení obžalovaného MVDr. S., který směnky měl vypsát na základě požadavku D. K čemu se měly vztahovat, neví. Prohlášení věřitelů P., J., B. a jeho (myšleno MVDr. S.) vypsál na požádání banky, která se tím chtěla zajistit, aby jednak nedošlo k navýšení nákladů, a zároveň k prodeji směnek třetím osobám. D. měl zajistit podpisy. Pokud zmíněné směnky MVDr. S. „vypsál“, pak je s podivem, že pouze jedna (na řad J.) byla proškrtnuta, což mělo svědčit o úhradě dlužné částky. Jak je patrné shora, MVDr. S. osobně vypsál předmětné „směnky“. Žádost o úvěr byla podána ve vztahu k ČSOB počátkem r. 2008. MVDr. S. však směnky údajně dle pokynu spoluobžalovaného D. vystavoval ke dni 15.2.2007 (B.), 19.1.2007 (P.), 2.2.2007 (MVDr. S.), 22.1.2007 (J.). Je otázkou, zda obžalovanému MVDr. S. nebylo přinejmenším divné, že v r. 2008 vypisuje originál směnky ve vztahu ke zpětnému datu, tj. k počátku r. 2007. Za běžné situace originál vystavené vlastní směnky má ve vlastnictví a disponuje s touto osobou, v jejíž prospěch směnka byla vystavena. Jak jmenovaný si sám pro sebe vysvětluje, že tyto směnky ve prospěch dalších tří, resp. čtyř osob dle pokynu D. vystavoval v r. 2008. I tato aktivita dle názoru nalézacího soudu jednoznačně svědčí o subjektivní stránce ve vztahu k úvěrovému podvodu obžalovaného MVDr. S. Zda skutečně fyzicky byly rekonstrukční práce vykonány, nedokázala svědkyně M. posoudit, což mj. nebylo její povinností, kdy v tomto směru odkázala na ocenění nemovitosti interním pracovníkem ČSOB, a.s., **Michaelou R.**, jež měla nemovitost ocenit s ohledem na kupní cenu včetně doložených realizovaných nákladů. Zmíněnou externí pracovníci, resp. útvarem oceňování byla hodnota nemovitosti stanovená na částku 65 mil. Kč. Policejním orgánem předložené faktury vystavené Martinem P., specifikované v bodě 2/ tohoto rozsudku, jí byly předloženy v originálu MVDr. S., kdy tyto měly dokladovat i s ohledem na znění textu rekonstrukční práce na nemovitosti. Nebylo podmínkou faktické ověření, tyto materiály brala jako skutečný doklad o provedených rekonstrukčních pracích. V této souvislosti se nabízí otázka, zda MVDr. S. jednající s peněžním ústavem na základě vystavené plné moci D., věděl, že tyto faktury jsou fiktivní či nikoli. Provedeným dokazováním bylo vyvráceno tvrzení, dle kterého MVDr. S. nebyl či nechodil do předmětné nemovitosti, a tudíž neznal její stav (viz. výpověď svědkyně M.), dále je nutno poukázat na usvědčující výpověď obžalovaného D. a taktéž na výpověď svědkyně M., dle které to byl právě MVDr. S., který měl „o všem“ jasný přehled, který jediný s ní ve věci žádosti o poskytnutí úvěru jednal, který předkládal originály požadovaných materiálů. Dle názoru soudu MVDr. S. věděl, jaká byla dohodnutá kupní cena předmětné nemovitosti mezi S MORAVA leasing, a.s., a společností LABRADORITE, s.r.o., zastoupenou D. dne 2.6.2008 (č.l. 152 – 153), neboť tato byla ČSOB, a.s., právě jmenovaným předložena. Vzhledem k tomu, že v této souvislosti byly vyhotovovány dle žádosti či pokynu D. i směnky, pak je evidentní pro MVDr. S., že žádné prostředky na rekonstrukci v tomto směru vynaložené nebyly. Svědkyně M. rovněž potvrdila, že v průběhu jejího procesního výslechu ji policejní orgán předložil

níže uvedené materiály, které jí byly předány právě MVDr. S. Jednalo se o **plnou moc** Ladislava D. udělenou MVDr. S. ze dne **23.3.2008**, dále se jednalo o **prohlášení věřitelů** ke směnkám, jakož i **smlouvy o podnájmu nebytových prostor**, kdy tyto materiály jsou detailně specifikované v bodě 1/ rozsudku, na což soud odkazuje. Taktéž jí byla předložena **smlouva o půjčce ze dne 14.4.2008**, která měla být uzavřena mezi společnostmi LABRADORITE, s.r.o., a Ladislavem D. na částku 22.900.000,- Kč, jakož i **výpis z bankovního účtu společnosti DAJAR CZ č. 35-9548160297/0100 za období leden – duben 2007**, kdy opětovně i tyto materiály v originále jí předložil MVDr. S. Vzhledem k tomu, že ve všech případech se jednalo o fiktivní materiály, je vyloučeno, aby osoba, která nebyla údajně schopna si sama vyřídit úvěr u peněžního ústavu, tj. obžalovaný D. sám a bez pomoci MVDr. S., jež měl mít s vyřizováním úvěru bohaté zkušenosti, dokázal připravit, zajistit a posléze předložit všechny tyto požadované materiály peněžním ústavem tak, aby žadatel obdržel požadovaný úvěr. Tento názor soudu vychází z celkově provedeného vyhodnocení dokazování před nalézacím soudem v rámci kontradiktorního řízení, a je potvrzován opakovaně zmíněnou výpovědí obžalovaného D. Dle tvrzení svědkyně M. po doložení požadovaných materiálů byl zpracován úvěrový návrh na poskytnutí úvěru firmě LABRADORITE, s.r.o., a následně bylo přistoupeno ke schvalovacímu procesu, jež probíhal v Praze. Po schválení centrálou došlo „někdy v červnu“ na pobočce Opava za účasti svědkyně, MVDr. S. a obžalovaného D., kterého viděla poprvé v životě, k podpisu úvěrové smlouvy, a to po předložení občanského průkazu obžalovaným D., a za banku Romanem H. a Janem S., neboť ona (myšleno svědkyně M.) neměla patřičné oprávnění k podpisu tohoto materiálu. K podpisu zástavní smlouvy došlo až s časovým odstupem z důvodu nutnosti zapsání nového vlastníka LABRADORITE, s.r.o., na LV, tzn. zástavní smlouva byla podepsána až s novým vlastníkem po podepsání smlouvy o úvěru. Uzavření **smlouvy o vázaném účtu č. 2235/08/5139 mezi ČSOB, a.s., S MORAVA leasing a LABRADORITE, s.r.o., ze dne 2.6.2008** muselo dojít proto, aby byl stanoven způsob úhrady tak, aby byli ochráněni všichni zúčastnění, především prodávající, kterému měla být uhrazena kupní cena. Ke **smlouvě o úvěru č. 2231/08/5139**, jež byla opětovně předložena policejním orgánem, s uvedením místa podpisu v Bruntále ze dne **5.6.2008**, jakož i **dohoda o vyplňovacím právu směnečném č. 2233/08/5139 z téhož dne**, a související **směnka včetně prohlášení ručitele č. 2234/08/5139 z téhož dne** byla podepsána v přítomnosti její, MVDr. S. právě obžalovaným Ladislavem D. Nalézací soud v této souvislosti pouze akcentuje, že obžalovaný MVDr. S. nebyl pouze při formálním vyřizování úvěru či předkládání požadovaných materiálů, nýbrž byl přítomen i při podpisu zásadních dokumentů v souvislosti s předmětným úvěrem. Poté, co byly podepsány všechny materiály a úvěr byl vyčerpán, pak pokud si svědkyně vzpomíná, již první splátka byla uhrazena pouze částečně. K dalším splátkám či úhradám již takřka nedošlo vůbec. V rámci následné schůzky obžalovaný D. argumentoval tím, že nájemné u nájemníků inkasoval s tříměsíčním předstihem, a tyto zdroje využil na nákup jiné nemovitosti. Rovněž se zmiňoval o tom, že nově pořízenou nemovitost z vyinkasovaného nájemného chtěl ihned prodat. Jmenovaný byl upozorněn na neplnění smluvně stanovených podmínek, což tento vzal na vědomí. Vzhledem k tomu, že v následné době nebyly plněné dohodnuté podmínky ze strany D., byl úvěr přeřazen na oddělení ohrožených úvěrů, což již do její kompetence nespadlo. Svědkyně rovněž akcentovala, že s Martinem P. se nikdy nesetkala. K následným cíleným dotazům v rámci stručné rekapitulace svědkyně dále uvedla, že úvěr byl zajištěn pořízenou nemovitostí, směnkou s avalem D. a firmou DAJAR CZ, včetně ručitelského prohlášení firmy DAJAR CZ. Rovněž měl být

zajištěn vinkulací pojistného plnění předmětné nemovitosti, což však nebylo zrealizováno, neboť D. pojištění předmětné nemovitosti nezajistil. K zástavě nemovitosti došlo až po čerpání úvěru, což svědkyně vysvětlila tím, že stěží by původní vlastník, tedy S MORAVIA leasing přistoupil na zřízení zástavního práva k nemovitosti, pokud nebyla uhrazena kupní cena z úvěru. Nejdříve proběhl zápis vkladu vlastnického práva, a následně až zřízení zástavního práva k nemovitosti. Reálně byl tudíž úvěr zajištěn směnkou včetně směnečného protokolu, dále směnkou s avalem D. a firmou DAJAR CZ včetně ručitelského prohlášení této firmy. Svědkyně potvrdila, že skutečně úvěr měl sloužit ke koupi nemovitosti od společnosti S MORAVIA leasing, jakož i k úhradě vynaložených nákladů, a přesto byl úvěr poskytnut společnosti LABRADORITE, s.r.o. Ke zmíněnému standardnímu profinancování došlo proto, neboť D. uzavřel smlouvu jako fyzická osoba s firmou LABRADORITE, s.r.o., o půjčce, kdy tento měl firmě půjčit zdroje, a banka dala úvěr LABRADORITE, s.r.o., kdy D. byl jediným majitelem této firmy. Nikdo z pracovníků ČSOB, a.s., neprověřoval reálnost podnájemních smluv, bylo vycházeno z inkas z podnájemních smluv, což bylo doloženo právě výpisem z účtu za již zmíněné období leden - duben 2008. Pokud by nebyly doložené práce provedené na nemovitosti, tzn. oprava, rekonstrukce, pak by úvěr mohl být poskytnut ve výši 70 – 80 % kupní ceny prodávajícího S MORAVA leasing. K dalšímu cílenému a opětovnému dotazu svědkyně M. potvrdila, že MVDr. S. jí elektronicky zaslal toliko žádost o úvěr a směnky, zbytek všech zmíněných a požadovaných materiálů jí donesl osobně v originále. Nestalo se, že by MVDr. S. sdělila, že jím předložené materiály nevyhovují, že by mu je vrátila za účelem předložených jiných či doplňujících materiálů. Takovýmto způsobem nepostupovala ani ve vztahu k doloženým nájemním smlouvám. Pokud tudíž byly předložené ČSOB, a.s., fiktivní nájemní smlouvy, zejména s Martinem P., Českou pojišťovnou, a.s., pak zcela nepochybně se jednalo o aktivity obou obžalovaných s cílem dosažení co nejvyššího úvěru, nikoli pouze úvěru, jež by postačoval na úhradu kupní ceny dané nemovitosti. Svědkyně M. popřela, že by jí byla slíbena, či že by event. požadovala provizi za to, že bude společnosti LABRADORITE, s.r.o., poskytnut požadovaný úvěr, naproti tomu potvrdila, že obdržela „dárek“ od MVDr. S. ve formě poukázek na zájezd v hodnotě 40.000,- Kč, kdy jmenovaný jí děkoval za pomoc v souvislosti s vyřízením úvěru pro společnost LABRADORITE, s.r.o., díky čemuž se měl dostat ke svým penězům krytých směnkou, kdy tyto prostředky měly být použité na rekonstrukci nemovitosti. Zmíněné poukázky MVDr. S. osobně vrátila. Po vyhodnocení provedeného dokazování zastává nalézací soud stanovisko, že obžalovaný MVDr. S. věděl, že žádné finanční prostředky na rekonstrukci nemovitosti neposkytl, a tudíž „dárek“ pro svědkyni M. neměl v tomto směru a z tohoto pohledu opodstatnění. Rozhodně se však nejednalo o žádnou milionovou provizi tak, jak se o tomto měl zmiňovat MVDr. S. před spoluobžalovaným D. U hlavního líčení svědkyně M. v rámci možností (s odstupem čtyř let) odpovídala na cílené dotazy zejména obhájce obžalovaného D., jenž souvisely s úlohou společnosti LABRADORITE, s.r.o., v souvislosti s předmětným úvěrem, na což nalézací soud odkazuje, neboť v konečné fázi jak věřitel, tj. ČSOB, a.s., tak i dlužník společnost LABRADORITE, s.r.o., zastoupená obžalovaným D., v přítomnosti spoluobžalovaného MVDr. S. souhlasili se všemi podmínkami předmětné úvěrové smlouvy, a tudíž všichni oprávnění a kompetentní tuto smlouvu podepsali a posléze z ní byly čerpány příslušné finanční prostředky, se kterými bylo naloženo tak, jak v průběhu dokazování bylo zjištěno. **Obžalovaný MVDr. S.** ve smyslu § 214 tr.ř. na výpověď svědkyně reagoval tím, že skutečně této poskytl dárkový poukaz na zájezd v hodnotě 40.000,- Kč, což označil za hloupost.

Obžalovaný D. ve shodném smyslu jak MVDr. S. uvedl, že odpověď na nabídku z Ministerstva financí předal MVDr. S., který ji měl předat ČSOB, a.s., co se stalo s dopisem dále, neví. **MVDr. S.** reagoval na výpověď spoluobžalovaného tak, že „nějaký list papíru viděl“, avšak nic nepřevzal. Ze zprávy **ČSOB, a.s.** (č.l. 2183) ze dne 16.10.2012 bylo zjištěno, že v dokumentaci, jež se týká předmětného úvěru, se nenachází žádný originál či kopie adresovaná obžalovanému D. z Ministerstva financí ČR. **V rámci stručné rekapitulace možno učinit závěr**, že poté, co byl neúspěšný pokus zplnomocněného MVDr. S. o získání úvěrových prostředků u České spořitelny, a.s., tento v podstatě bezprostředně pokračoval ve snaze o sjednání bankovního úvěru u ČSOB, a.s., s pracovnící Martinou M., a to na základě stejných podkladů (plné moci, nepravdivých směnek, upravených nájemních smluv, zcela nepravdivé nájemní smlouvy s Martinem P., jeho daňového přiznání z 31.3.2008), ale i dalších podkladů (prohlášení věřitelů, nepravdivé faktury o provedených stavebních pracích na objektu, zfalšované výpisy z běžného účtu o provedených platbách, falešné smlouvy o půjčce, rozvaha nově založené společnosti LABRADORITE, s.r.o., s nepravdivými údaji, seznam nájemníků a výše nájmu atd.). Svědkyně M. popsala všechny podstatné okolnosti související s jednáním o předmětném úvěru, dle které hlavní osobou zastupující žadatele na základě plné moci byl MVDr. S., který se v celé problematice dokonale orientoval. U samotného podpisurozhodných materiálů po schválení žádosti o úvěr byl přítomný nejen D., který tyto materiály podepsal, nýbrž i MVDr. S. Svědkyně rovněž vysvětlila, proč samotný úvěr byl poskytnut společnosti LABRADORITE, s.r.o.

Z výpovědi opakovaně zmíněné svědkyně M. bylo zjištěno, že tato neměla oprávnění v konečné fázi podepsat předmětnou úvěrovou smlouvu. V tomto konkrétním případě na prvním místě za ČSOB, a.s., byl kompetentní úvěrovou smlouvu podepsat **svědek Bc. Roman H.**, z jehož výpovědi k předmětu výslechu před policejním orgánem, jakož i před nalézacím soudem bylo zjištěno (č.l. 202 – 212, 213 – 217, 2214 – 2216), že v r. 2008 byl v pozici manažera týmu firemních bankéřů, kdy jedním z nich byla dle jeho názoru velmi zkušená pracovníce ČSOB, a.s., Martina M. Posledně jmenovaná shromáždila veškeré listinné podklady k úvěru, který posléze byl postoupen ke schvalovací proceduře, kterou svědek Bc. H. detailně podepsal, a na což soud odkazuje. S výpovědí jmenovaného je možno akcentovat, že ze schváleného úvěru ve výši 45.000.000,- Kč bylo uvolněno 22.100.000,- Kč na financování koupě komerčního objektu specifikovaného v bodě 1/ rozsudku, a další část, tj. 22.900.000,- Kč, měla sloužit k refinancování nákladů spojených s rekonstrukcí tohoto objektu. Půjčka na náklady spojené s refinancováním rekonstrukcí je v ČSOB, a.s., standardní, není to proti žádným předpisům. Interní odhadce (Ing. R.) potvrzuje, že rekonstrukce byly provedené, a je tudíž možno přistoupit ke zpětnému refinancování. Co se týče listinných materiálů, které je nutno v této souvislosti doložit, pak je nutno každý případ posuzovat individuálně, avšak dle názoru svědka by měly být předloženy faktury dokládající rekonstrukci dané nemovitosti. Naproti tomu banka není povinna tyto faktury dle svědka ověřovat, čímž si tento dle názoru soudu protiřečí, neboť interní odhadce má potvrzovat provedení rekonstrukčních prací, naproti tomu banka není povinna tyto faktury, jak uvedl, ověřovat. K výši nájemného se rovněž vyjadřuje interní odhadce, a to s ohledem na lokalitu a prostory, kdy v tomto smyslu se provádí i prohlídka pronajímaných prostor, neboť bankéř má povinnost v případě žádosti o úvěr nad 500.000,- Kč provést návštěvu klienta. Kdo konkrétně jednal se svědkyní M., či jak konkrétní jednání související s žádostí o úvěr u jmenované svědkyně probíhalo, se Bc. H. vyjádřit

nedokázal. S obžalovaným Ladislavem D. se poprvé setkal v září či v říjnu 2008 za přítomnosti svědkyně M., a za situace, kdy nebyly plněné splátky ze strany klienta. Obžalovaný D. jim sdělil, že od nájemců vybral předem tři nebo šestiměsíční nájemné, a toto použil na jinou nemovitost, kterou však blíže nespecifikoval. Rovněž se vyjádřil v tom smyslu, že nabídl k prodeji předmětnou nemovitost prostřednictvím realitní kanceláře za částku 60 mil. Kč až 70 mil. Kč. Pro posouzení této trestní věci v podstatě žádné zásadní momenty ve výpovědi svědka zjištěné nebyly, akcentovat snad je možno pouze vyjádření obžalovaného D., dle kterého měl předem vybrané nájemné použít na zcela jiný účel, než na splácení předmětného úvěru. I tato skutečnost svědčí o podvodném úmyslu jmenovaného od samého počátku bez ohledu na to, zda se jedná o podvod úvěrový či podvod tzv. obecný. Z pohledu svědka Bc. H. zásadní úlohu hrála pracovnice ČSOB, a.s., svědkyně M., a také i interní odhadkyně svědkyně Ing. R.

Svědka Ing. Michaela R., od 1.10.2004 zaměstnaná u ČSOB, a.s., na pozici „pracovníka pro oceňování majetku“, k předmětu výslechu vypověděla dne 12.4.2011 (č.l. 308 – 312) a dne 11.8.2011 (č.l. 320 – 324) před policejním orgánem, a posléze v rámci dokazování u hlavního líčení (č.l. 2216 – 2222), že v souvislosti s poskytnutým úvěrem ve výši 45.000.000,- Kč společnosti LABRADORITE, s.r.o., v červnu 2008 vyhotovila analýzu majetku – ocenění nemovitostí (č.l. 316 – 318) pro ČSOB, a.s. Zmíněné ocenění provádí na žádost úvěrového pracovníka či asistenta firemního bankéře, který jí zároveň předá podklady pro ocenění a kontakt na klienta. Svědkyně Ing. R. potvrdila, že v doprovodu Ladislava D. provedla prohlídku objektu 7.5.2008, v rámci které jí tento poskytoval potřebné informace o provedených opravách a rekonstrukcích, avšak toliko v obecné rovině. Rovněž z peněžního ústavu obdržela informace o rozsahu pronájmu komerčních prostor, včetně výše nájemného, a posléze provedla analýzu – ocenění nemovitostí dne 19.5.2008 na částku 65.000.000,- Kč, kdy vycházela z již zmíněné prohlídky a dále podkladů, které v předmětné analýze – ocenění nemovitostí (č.l. 316 – 318) jsou uvedené. Jednalo se o výpis z katastru nemovitostí ze dne 31.3.2008, LV č. xxx pro k.ú. Bruntál město, kopie katastrální mapy, externí ocenění nemovitosti odhad č. 680922008 pro Českou spořitelnu odhadcem Martinem V., třikrát smlouva o podnájmu nebytových prostor včetně tabulky vybíraného nájemného. Ing. R. vycházela taktéž z doložených nájemních smluv s Českou spořitelnou, Hutnickou zaměstnaneckou pojišťovnou a Martinem P., rovněž z přehledu vybíraných nájmů v ostatních prostorách, budova měla být pronajata ze 100 %. Z materiálů, které specializovaná pracovnice Ing. R. měla k dispozici, absentuje informace o prodejní ceně objektu v r. 2006, a dále je nutno akcentovat, že tato vycházela ze zjevně nepravdivých údajů o rozsahu skutečně pronajatých prostor se zásadními pozměněnými údaji o výši nájemného. Cenu posléze stanovila výnosovým způsobem, jak již zmíněno, vycházejíc z nepravdivého tvrzení, že objekt je pronajat ze 100 %, a to za značně vyšší nájemní cenu, než bylo pravdivé. I v této situaci je nutno rovněž zdůraznit, že Ing. R. vycházela z materiálů nepravdivých, které byly obžalovanými D. a MVDr. S. poskytnuté a předložené ČSOB, a.s., v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru ve výši 45.000.000,- Kč. Vzhledem k této skutečnosti si oba obžalovaní museli být vědomi nesprávně a neobjektivně stanovené hodnoty zajištění výnosovou metodou ve výši 65.000.000,- Kč. Aniž by nalézací soud blíže rozebíral analýzu majetku – ocenění nemovitostí Ing. R. pro potřeby ČSOB, která na základě mj. této analýzy poskytla úvěr ve výši 45.000.000,- Kč, je nutno konstatovat, že toto ocenění je značně neprofesionální, velmi strohé a neobjektivní, mj. již ze shora uvedených

konkrétních skutečností bylo prokázáno, že žádné obsáhlejší rekonstrukce ve vztahu k předmětné nemovitosti provedené obžalovaným D. nebyly. Je nesporné, že i tato analýza majetku – ocenění nemovitostí měla vliv na rozhodnutí o schválení úvěru ve výši 45.000.000,- Kč.

Ze čtené výpovědi **svědka JUDr. Romana B.** (č.l. 165 – 169) bylo zjištěno, že s obžalovaným D. se osobně nesetkal, avšak byl s ním asi ve dvou, maximálně ve třech případech v telefonickém kontaktu, neboť jeho švagr Leopold K. se na něj obrátil s žádostí pro svého známého (D.), který by potřeboval zajistit peněžní prostředky formou úvěru k profinancování nějakého projektu. Na výši požadovaného úvěru si již nevzpomínal. D. mu řekl, že k žádosti potřebuje nějaké podklady prokazující jeho bonitu a možnost zajištění úvěru. Obžalovaný mu však žádné materiály nedodal, a tudíž k žádnému dalšímu jednání nedošlo. Nálezací soud akcentuje, že svědek B. byl advokátem, a tudíž nepochybně věděl, jakým způsobem by měl žádat o poskytnutí úvěru, jaké materiály by bylo nutno poskytnout apod. Vzhledem k tomu, že obžalovaný D. možnost této advokátní služby JUDr. B. nevyužil, je možno dovodit, že tento hledal někoho, kdo byl ochoten a schopen po předchozí dohodě v podvodném úmyslu předkládat fiktivní materiály za účelem vylákání úvěru. Takovouto osobu, jak vyplynulo z dalšího dokazování, našel ve spoluobžalovaném MVDr. S.

Shora popsany úvěrový proces byl završen v podstatě uzavřením **Smlouvy o úvěru ze dne 5.6.2008, č. 2231/08/5139**, mezi bankou – ČSOB, a.s., zastoupenou Bc. H. a Ing. S., a klientem – LABRADORITE, s.r.o., zastoupenou jednatelem Ladislavem D., na základě které společnost LABRADORITE, s.r.o., získala celkovou částku ve výši 45.000.000,- Kč (č.l. 613 – 614). Téhož dne byl mezi shodnými subjekty uzavřen **dodatek č. 1**, který však řešil toliko pro posouzení této trestní věci nepodstatné náležitosti (č.l. 615). V citované smlouvě o úvěru z 5.6.2008 bylo v článku I.1 dohodnuto, že částka ve výši 22.100.000,- Kč bude užitá na financování koupě komerčního objektu specifikovaného ve zmíněném článku, jakož i v bodě 1/ rozsudku, a částka 22.900.000,- Kč bude užitá na refinancování nákladů spojených s rekonstrukcí nemovitosti, kdy zmíněné částky mohou být čerpány po splnění podmínek čerpání, resp. doložení jednotlivých dokladů potvrzujících vyplacení uvedených částek, kdy však je nutno akcentovat, že po vyhodnocení provedeného dokazování podstatná část tak, jak je zmíněno v bodě 1, 2 rozsudku, neodpovídala skutečnému stavu věci. Čerpání částky 22.100.000,- Kč bylo podmíněno předložením **kupní smlouvy k financování nemovitosti uzavřené mezi klientem jako kupujícím a S MORAVA leasing, a.s. jako prodávajícím**. Tato smlouva byla předložena bance, kdy její kopie tak, jako řada dalších materiálů, byla předložena policejnímu orgánu a je založena ve spise na č.l. 622 – 623. Další podmínkou bylo předložení **smlouvy o půjčce** uzavřené mezi klientem (společností LABRADORITE, s.r.o.) a jeho společníkem Ladislavem D. ve výši 22.900.000,- Kč. I tato smlouva byla bance předložena a nachází se ve spise na č.l. 624. Čerpání částky do výše 22.900.000,- Kč bylo dále podmíněno předložením specifikace cizích zdrojů využitých k rekonstrukci předmětné nemovitosti, tzn. **vlastních směnec** Ladislava D., vystavenou na Martina P. s částkou 8.490.000,- Kč se splatností 18.5.2008 (č.l. 626); na MVDr. Rudolfa S. ve výši 7.410.000,- Kč se splatností 18.5.2008 (č.l. 626); na Jana B. na částku 7.000.000,- Kč se splatností 16.5.2008 (č.l. 625), a po předložení úhrady závazků Ladislava D. ze směnky vůči Petru J. ve výši 13.500.000,- Kč se splatností 22.4.2008 (č.l. 628), kdy předmětná směnka je proškrtnutá s poznámkou

„směnka byla vyrovnána dne 15.4.2008“. Dále bylo nutno předložit **smlouvy o smlouvách budoucích nájmu** uzavřených mezi klientem (společností LABRADORITE, s.r.o.) a jednotlivými nájemci ve vztahu k předmětné nemovitosti, faktury, jejichž předmětem byla rekonstrukce financované nemovitosti prokazující technické zhodnocení minimálně ve výši 20.000.000,- Kč, **dohodu uzavřenou s majiteli směnek** obsahující specifikaci směnek, a doložení **bezdlužnosti**. Dle článku III. Smlouvy o úvěru č. 2231/08/5139 smluvní strany sjednaly zajištění následující formou. Došlo k uzavření **zástavní smlouvy na základě smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem č. 2232/08/5139** (č.l. 620 – 621), bylo vyhotoveno a podepsáno **prohlášení ručitele č. 2234/08/5139** (č.l. 619 – 619 v.t.) a jako další instrument byla vyhotovena **blankosměnka dle dohody o vyplňovacím právu směnečném č. 2233/08/5139** (č.l. 616 – 617). Z obsahu trestního spisu bylo rovněž zjištěno, že obžalovaný D. v určité fázi popíral pravost blankosměnky vystavené dne 5.6.2008 na řad ČSOB. Dne 30.11.2009 ČSOB, a.s., jako žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě návrh na vydání směnečného platebního rozkazu proti žalovanému 1/ LABRADORITE, s.r.o., 2/ Ladislavu D., s návrhem vydání směnečného platebního rozkazu na částku 12.500.000,- Kč (č.l. 1016 – 1016 v.t.). Zmíněný směnečný platební rozkaz souvisel s vydáním blankosměnky č. 473/5139/08 na částku 47.323.008,88 Kč (č.l. 618, 1017), kdy v rámci příslušného řízení (č.l. 1016 – 1030) byl vyhotoven písmoznalecký posudek, na základě kterého bylo konstatováno, že sporný podpis „D.“ na předmětné směnce vystavené v Bruntále dne 5.6.2008 znějící na částku 47.323.008,88 Kč se splatností 9.1.2009, u doložky výstavce a doložky „jako aval za výstavce“ Ladislav D. je pravý podpis Ladislava D. V detailech nalézací soud na obsah těchto materiálů odkazuje. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že ať již po předložení bankou požadovaných materiálů či uzavření jednotlivých smluv či dohod došlo následně k čerpání finančních prostředků z poskytnutého úvěru.

Po předložení ČSOB, a.s., požadovaných dokladů, v určité fázi úvěrového řízení došlo k uzavření **Smlouvy o vázaném účtu č. 2235/08/5139** (č.l. 664 – 667) dne 2.6.2008, v Opavě mezi **bankou – ČSOB, a.s., a prodávajícím – S MORAVA leasing, a.s., a kupujícím – LABRADORITE, s.r.o.** V článku I.1 citované smlouvy prodávající a kupující shodně prohlásili, že hodlají uzavřít kupní smlouvu tvořící přílohu této smlouvy, jejich předmětem byla nemovitost specifikovaná v bodě 1/ rozsudku, kdy smluvní strany tímto sjednaly způsob, jakým kupující uhradí prodávajícímu kupní cenu nemovitosti ve výši 22.100.000,- Kč. Prodávající i kupující se dohodli, že kupní cena bude převedena ve prospěch vázaného účtu vedeného bankou s tím, že tato bude uvolněna po splnění podmínek stanovených ve smlouvě a způsobem ve smlouvě specifikovaným. Banka tudíž zřídila pro účely smlouvy vázaný účet na jméno kupujícího č. 221856435/0300, na který převedla dne 5.6.2008 částku ve výši 22.100.000,- Kč z poskytnutého úvěru, kdy po splnění podmínek sjednaných ve smlouvě o vázaném účtu vyplatila ČSOB, a.s., peněžní prostředky prodávajícímu, tzn. S MORAVA leasing, a.s., v této výši (č.l. 611).

Převedení shora uvedené částky na účet společnosti MORAVIA leasing, a.s., dne 5.6.2008 však předcházelo uzavření **Kupní smlouvy dne 2.6.2008** mezi **prodávajícím S MORAVA leasing, a.s., a kupujícím LABRADORITE, s.r.o.**, zastoupenou Ladislavem D. (č.l. 622 – 623). Předmětem této kupní smlouvy byl prodej nemovitosti, resp. komerčního objektu – budovy č.p. xxx na pozemku parcela č. xxx, a pozemků parcela č. xxx a č. xxx, vše v katastrálním území Bruntál – město,

obec Bruntál, evidovaným u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Bruntál, za kupní cenu sjednanou dohodou ve výši **22.100.000,- Kč**. Shora citovanou kupní smlouvu včetně znaleckého posudku č. 12315-305/2006 ze dne 19.12.2006, zpracovatele Martina Vehovského (č.l. 668 – 672) předložil obžalovaný D., resp. MVDr. S., ČSOB, a.s., v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru ve výši 45.000.000,- Kč (č.l. 610 – 612 – seznam materiálů vydaných policejnímu orgánu ČSOB, a.s.). Z posledně zmíněného **znaleckého posudku č. 12315-305/2006**, zpracovatele **Martina Vehovského ze dne 19.12.2006** bylo zjištěno, že tento pro objednatele posudku společnost S MORAVA leasing, a.s měl „stanovit hodnotu“ administrativní budovy s příslušenstvím, situované v katastrálním území tzv. okresního města Bruntál. Znalec ocenění nemovitosti provedl podle vyhlášky Ministerstva financí ČR č. 540/2002 Sb. ve znění vyhlášek č. 452/2003 Sb. a č. 640/2004 Sb., kterou se prováděly některá ustanovení zákona č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku. Znalec Vehovský ocenil nemovitosti – budovu č.p. xxx na částku 24.489.258,- Kč, přístřešek na částku 156.138,- Kč, pozemky na částku 450.477,- Kč. Výsledná cena nemovitosti činila 25.095.873,- Kč, po zaokrouhlení **25.095.870,- Kč**. Aniž by se v této fázi odůvodnění předmětného rozhodnutí nalézací soud blíže zabýval hodnocením znaleckého posudku znalce Vehovského, akcentovat je nutno, že s tímto znaleckým posudkem (tedy i s cenou nemovitosti) museli přijít do kontaktu jak obžalovaný D., tak i MVDr. S. tak, jak to vyplývá z výpovědi svědkyně M.

V souvislosti se společností S MORAVA leasing, a.s., byl vyslechnut **svědek Ing. Jan B.**, a to dne 20.4.2011 (č.l. 136 – 139), dne 21.9.2011 (č.l. 158 – 161), a taktéž v rámci kontradiktorního řízení u hlavního líčení (č.l. 2228 – 2229). Z výpovědi jmenovaného – v rozhodné době ředitele úseku správy u obchodní společnosti S MORAVA leasing, a.s., bylo zjištěno, že s obžalovaným D. komunikoval ve věci prodlení se splátkami leasingové obchodní smlouvy obchodní společnosti DAJAR CZ, s.r.o., jež se týkala budovy v Bruntále na adrese Jesenická č. 5. **Společnost S MORAVA leasing, a.s., dle tvrzení Ing. B. zakoupila tuto budovu od České pojišťovny, a.s., za 17.000.000,- Kč na základě kupní smlouvy ze dne 14.12.2006, a to pro leasingového nájemce – společnost DAJAR CZ, s.r.o., jejímž jednatelem byl tehdy obžalovaný D.** Podnikatelským záměrem posledně jmenovaného bylo tuto nemovitost dále pronajímat dalším nájemníkům včetně České pojišťovny, a.s., k čemuž obdržel od leasingové společnosti souhlas. Z výpovědi svědka Ing. B. je nutno akcentovat, že ze strany leasingové společnosti S MORAVA leasing, a.s., nebyly nikdy na nemovitosti prováděné žádné stavební úpravy a bez jejich souhlasu nemohly být na této budově prováděné stavební úpravy nikým jiným. V tomto konkrétním případě nebyl ani event. souhlas udělen společnosti DAJAR CZ, s.r.o. Co se týče obsazenosti budovy nájemci na počátku r. 2008, Ing. B. odkázal na , jež se nachází ve spise na č.l. 793, kdy na tento nalézací soud v detailech taktéž odkazuje. S dalšími novými nájemci mohla být uzavřena nájemní smlouva pouze se souhlasem leasingové společnosti. Počátkem r. 2008 došlo k řešení spočívajícímu v předčasném ukončení leasingové smlouvy, kdy nemovitost byla na žádost zájemce, tedy obžalovaného D., prodána obchodní společnosti LABRADORITE, s.r.o., za kupní cenu 22.100.000,- Kč. Zmíněná kupní smlouva byla uzavřena 2.6.2008, 5.6.2008 byla kupní cena uhrazena po předchozím uzavření smlouvy o vázaném účtu č. 2235/08/5139, kdy na tento materiál již bylo v odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázáno.

S výpovědí **svědka Ing. B.** souvisí i další důkazy povahy listinné, a to **Smlouva o finančním pronájmu (leasing) budovy, nájemní smlouva k pozemku a dohoda o budoucí koupi pozemku, č. smlouvy 1070600017**, uzavřené mezi pronajímatelem S MORAVA leasing, a.s., a nájemcem DAJAR CZ, s.r.o., zastoupenou Ladislavem D. Předmětem této smlouvy byly nemovitosti specifikované v bodě 1/ rozsudku, kdy i v tomto materiálu je zmiňována pořizovací cena budovy včetně DPH částkou 19.684.608,- Kč, a pořizovací cena pozemku 485.100,- Kč. Měsíční splátky včetně pojištění činily 211.012,- Kč. Společnost S MORAVA leasing, a.s., předmětnou nemovitost opakovaně zmiňovanou a specifikovanou v bodě 1/ rozsudku zakoupila od České pojišťovny, a.s., na základě kupní smlouvy uzavřené dne 14.12.2006 (č.l. 481 – 483) za dohodnutou kupní cenu ve výši 17.000.000,- Kč. Nalézací soud akcentuje, že v posledně zmiňovaných materiálech, kde se objevuje kupní cena sporné nemovitosti, tato i v r. 2008 nepřesáhla cenu 25.000.000,- Kč.

Již v přípravném řízení byli vyslechnuti svědci K. a Mgr. B., kteří se určitým způsobem vyjadřovali k užívaným prostorám sporné nemovitosti specifikované v bodě I/ rozsudku. Z výpovědi **svědkyně Naděždy K.**, opakovaně slyšené (č.l. 226 – 229, 230 – 232, 2222 – 2223) bylo zjištěno, že tato je zaměstnancem České pojišťovny od r. 1995, a tudíž je možno k jejímu svědectví přihlídnout. K opravám budovy dle tvrzení svědkyně došlo někdy v letech 2001 – 2002, kdy měla být provedena rekonstrukce fasády a oprava balkónu, kdy budova byla obložena kachlemi, které v zimě opadávaly, a z toho důvodu byly sejmuté a budova byla omítnuta. Další oprava fasády již neproběhla. Drobnější úpravy proběhly v jídelně, jež byla v přízemí, avšak o co konkrétně se jednalo, nevěděla. Nebyla provedena výměna oken s výjimkou jednoho či dvou, a to až v r. 2009, kdy se zde nastěhovala nějaká firma, která si nechala jedno nebo dvě okna vyměnit. Z opakované výpovědi **svědka Mgr. Čenka B.** (č.l. 193 – 197, 198 – 201, 2230 – 2231) bylo zjištěno, že tento měl jako soudní exekutor v letech 2001 – 2009 pronajaté nebytové prostory, třípokojový byt a garážové stání v budově č.p. xxx na adrese xxx. Se společností DAJAR CZ měl uzavřenou podnájemní smlouvu, kdy na účet této společnosti hradil nájemné. Vzpomíná si, že jednatel této společnosti obžalovaný Ladislav D. je informoval, že je připravovaná nová podnájemní smlouva, kterou s touto společností uzavřel. V r. 2009, i když docházelo k výpadkům elektřiny, zaplatil k žádosti D. nájemné na tři měsíce dopředu, avšak poté, co v říjnu 2009 byla budova odpojena od elektřiny i tepla, byl nucen se z objektu vystěhovat. Se společností LABRADORITE, s.r.o., za kterou taktéž jednal obžalovaný D., se pouze dohodl na investici do elektronického docházkového systému asi za 250.000,- Kč. Náhradu však nedostal, tudíž se se svým nárokem obrátil na příslušný soud. Žádné bližší poznatky k úvěru poskytnutému ČSOB, a.s., společností LABRADORITE, s.r.o., se nedokázal vyjádřit. Co se týče oprav a rekonstrukce v letech 2006 – 2008 na sporné budově, pak potvrdil, že byly provedené toliko nepatrné údržbářské úpravy uvnitř, včetně některých vnitřních omítek, bourání zdi a dále oprava fasády někdy v zimě v letech 2003 – 2004. Z výpovědi svědků K., Mgr. B. rozhodně nevyplývá, že by proběhla rekonstrukce sporné nemovitosti v hodnotě cca 20.000.000,- Kč. Toto stanovisko je v naprostém souladu se sdělením **odboru výstavby a územního plánování Městského úřadu Bruntál ze dne 20.12.2010** (č.l. 1048 – 1049), dle kterého v době od 1.1.2006 do 30.6.2008 nebylo vydáno stavebním úřadem žádné povolení ani opatření na stavební práce, které by takové opatření či povolení vyžadovaly. Zmíněná zpráva se vztahuje k budově v Bruntále č.p. xxx, umístěné na parcele č. xxx v Katastrálním území Bruntál – Město, ve vlastnictví společnosti LABRADORITE,

s.r.o. V dalším nalézací soud odkazuje na citovanou zprávu. S ohledem na zajištění maximální objektivitě rovněž nutno akcentovat **sdělení České pojišťovny, a.s.**, dle které na sporné budově proběhla oprava fasády v červenci až v září 2002, a to na základě smlouvy o dílo uzavřené se společností ARS REAL, s.r.o., kdy jak již zmíněno, zhotovitel měl zajistit opravu fasády na budově České pojišťovny, a.s., v Bruntále, Jesenická 5. Cena za dílo neměla překročit částku 1.662.154,- Kč (č.l. 1055 – 1068). Nalézací soud však rovněž zdůrazňuje, že obvyklé tržní ceně sporné budovy byla v této trestní věci věnována nadstandardní pozornost tak, jak bude patrné z odůvodnění tohoto rozhodnutí v dalších pasážích.

Po vyhodnocení provedeného dokazování, zejména výpovědi obžalovaného D., výpovědi svědkyně M., jakož i stanoviska obžalovaného MVDr. S. dospěl nalézací soud k závěru, že to byl právě MVDr. S., který na základě udělené plné moci spoluobžalovaným D. předložil do pobočky ČSOB, a.s., v Opavě, zaměstnankyni banky Martině M. mj. smlouvy o podnájmu nebytových prostor, a to **Smlouvu o podnájmu nebytových prostor ze dne 20.12.2006**, uzavřenou mezi obchodní společností **DAJAR CZ, s.r.o. – pronajímatelem, a Českou pojišťovnou, a.s. – podnájemcem**, kdy předmětem nájmu byly prostory specifikované v článku I. této smlouvy, a roční nájemné bylo uvedeno ve výši 2.778.922,- Kč (č.l. 629 – 638), ač věděli (spolu s D.), že v úvodní smlouvě bylo ve skutečnosti sjednáno roční nájemné pouze ve výši 474.922,- Kč (originál smlouvy č.l. 1070 – 1089). Dále byla předložena **Smlouva o podnájmu nebytových prostor ze dne 1.6.2007**, uzavřená mezi obchodní společností **DAJAR CZ, s.r.o.**, jako nájemcem, a **Martinem P.** jako podnájemcem, přičemž obžalovaní věděli, že tato smlouva je vyhotovena a uzavřena účelově, poněvadž předmětné prostory specifikované v článku I. nebyly nikdy pronajímány, a platby za pronájem rovněž nebyly nikdy hrazené. V článku III. citované smlouvy bylo roční podnájemné dohodnuté fiktivně na částku 4.142.628,- Kč (č.l. 810 – 817).

Seznam nájemníků – pronajímatele DAJAR CZ, s.r.o., se nachází ve spise na č.l. 793, kdy se jedná o přehlednou tabulku se specifikací nájemcem, pronajímaného prostoru, datum uzavření příslušné smlouvy, doba nájmu, měsíční nájemné, jakož i roční nájemné. Mezi zmíněné nájemníky patřila Česká pojišťovna, a.s. (s fiktivním vyznačením ročního nájemného), Martin P. (s vyznačením taktéž fiktivního ročního nájemného), dále se jednalo o Dagmar Š., Miluši B., Mgr. Čeňka B., Romana D., Hutnickou zaměstnaneckou pojišťovnu. Shora uvedení nájemci měli pronajaté prostory v objektu xxx. Dále se jednalo o garážové stání, a to ve vztahu k Mgr. Čeňku B., Haně H., Miroslavu S., MUDr. Ivo V., Vítu J., OSRAM Bruntál, s.r.o., a spol. ARTIS, a.s. I ve vztahu k těmto nájemníkům jsou v přehledné tabulce uvedené příslušné údaje včetně měsíčního a ročního nájemného.

Vzhledem k tomu, že protiprávní jednání kladené obžalovaným za vinu bylo a je kvalifikováno jako zločin úvěrového podvodu spočívající v úmyslném předkládání nepravdivých údajů a podstatném zamlčení těchto údajů při sjednávání úvěrové smlouvy, je nutno dále akcentovat právě tyto některé materiály – **důkazy povahy listinné**, jež neodpovídaly realitě. Obžalovaný D. prostřednictvím zplnomocněného spoluobžalovaného MVDr. S. dále předložil zaměstnankyni banky ČSOB, a.s., pobočka Opava, Martině M., **kopii upraveného výpisu z účtu č. 35-9548160297/0100 obchodní společností DAJAR CZ, s.r.o.**, u KB, a.s., za období od 27.12.2007 do 23.4.2008 (č.l. 654 – 661 v.t.). V souvislosti s objektivizací níže

uvedených údajů (také viz. bod I/ rozsudku) bylo přitom vycházeno z rozboru již citovaného účtu obchodní společnosti DAJAR CZ, s.r.o., dále z rozboru účtů Romana D., Antonína P., Martina P., MUDr. Ivo V. a České pojišťovny, a.s. Nálezací soud při objektivizaci zmíněných údajů taktéž vycházel z dalších důkazů povahy listinné, jež v rámci kontradiktorního řízení byly zprocesněné, a sloužily ke zmíněnému závěru. Pokud obhajoba poukazovala na falešné výpisy z bank, které dle jejího tvrzení není možno vyrobit způsobem popsaným obžalovaným D., nýbrž je k tomu zapotřebí, aby padělatel byl určitým „odborníkem“, kdy obhajoba vycházela z praxe, dle které se touto činností zabývají specializované softwarové firmy, které na zakázku tyto falešné doklady i v Severomoravském kraji vyrobí. Právě i s ohledem na tuto skutečnost obhajoba dovozuje nevěrohodnost tvrzení obžalovaného D. Nálezací soud zastává stanovisko, že s ohledem na popis skutkového děje a následně užitou právní kvalifikaci není zcela zásadní objektivizovat, jakým způsobem byly tyto padělané materiály zhotovené či zajištěné. Podstatné je, že tyto materiály byly oběma obžalovanými (D. i MVDr. S.) předloženy v souvislosti se sjednáním úvěru a oba jmenovaní věděli, že údaje zde uvedené neodpovídají realitě. Soud I. stupně se již v odůvodnění tohoto rozhodnutí snažil poukázat zejména ve vztahu k MVDr. S. na konkrétní skutečnosti prokazující jeho subjektivní stránku ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti. Na závěru, dle kterého i obžalovaný MVDr. S. od samého počátku věděl všechny okolnosti spojené s jednáním o záměrném získání milionového úvěru, a tímto úmyslné získání finančních prostředků pro svou osobu.

K pozměnění výše příchozí platby od České pojišťovny, a.s., jež se objevilo v již zmíněném předložení **kopie upraveného výpisu z účtu obchodní společnosti DAJAR CZ, s.r.o.**, ve sledovaném období došlo ve dvou případech, a to 7.2.2008 byla realizována platba na částku 694.730,50 Kč z účtu č. 1360351001/2400 s uvedením **plátce Česká pojišťovna, a.s.**, ve skutečnosti však byla provedena platba ze stejného účtu stejný den, avšak ve výši 118.730,50 Kč, kdy majitelem účtu je již zmíněná **Česká pojišťovna, a.s.** 18.4.2008 byla realizována platba na částku 694.730,50 Kč z účtu č. 1360351001/2400 s uvedením plátce **Česká pojišťovna, a.s.**, ve skutečnosti byla provedena platba ze stejného účtu stejný den, avšak ve výši 118.730,50 Kč, kdy majitelem účtu byla taktéž **Česká pojišťovna, a.s.** (č.l. 657 v.t., 661 v.t.). K pozměnění výše příchozích plateb od **MUDr. Iva V.** došlo ke dnům 6.2.2008 a 7.4.2008, kdy v obou zmíněných dnech byla realizována platba na částku ve výši 410.810,61 Kč z účtu č. xxx s uvedením plátce **Martin P.**, ve skutečnosti byla provedena platba ze stejného účtu stejný den, ale ve výši 1.500,- Kč, kdy majitelem účtu je **MUDr. Ivo V.** (č.l. 657, 660 v.t.). Ve třech případech došlo k pozměnění výše příchozích plateb od **Antonína P.**, a to ve dnech 4.2.2008, 3.3.2008, 27.3.2008, kdy se jednalo o částku ve výši 157.722,- Kč z účtu č. xxx s uvedením plátce **Roman D.**, ve skutečnosti však byla platba provedena z téhož účtu ve stejný den, avšak ve výši pouze 3.000,- Kč, kdy majitelem účtu je **Antonín P.** (č.l. 656 v.t., 659 a 660). Pokud obžalovaný D. uváděl, že nájemné od stávajících nájemníků stačilo toliko na provoz budovy, pak takovéto podnikání ztrácí smysl. Pokud obžalovaný MVDr. S. již opakovaně pomáhal či zajišťoval vyřízení úvěru, pak i tento byl nepochybně srozuměn s tím, že vyšší roční nájemné může mít vliv na hodnocení celkové možnosti dosažení požadovaného úvěru. Je nutno neustále mít na paměti, že tento akceptoval udělenou plnou moc D. právě v souvislosti s vyřizováním požadovaného úvěru, ze kterého nepochybně mohl mít a měl prospěch. Opakovaně namítanou absenci subjektivní stránky je právě nutno u obžalovaného MVDr. S. dovozovat ze všech okolností případů souvisejících s úvěrovým řízením.

Po vyhodnocení provedeného dokazování zastává nalézací soud stanovisko, dle kterého obžalovaný D. ve spolupráci se spoluobžalovaným MVDr. S. vyhotovili a posléze MVDr. S. předložil zaměstnankyni banky ČSOB, a.s., pobočka v Opavě, Martině M. **směnky vlastní**, vystavené Ladislavem D. na řad Ing. Jana B. na částku ve výši 7.000.000,- Kč, na řad Martina P. na částku 8.490.000,- Kč, na řad MVDr. S. na částku 7.410.000,- Kč, a na řad Petra J. na částku 13.500.000,- Kč, s poznámkou na směnkách, dle které peníze měly být zapůjčené na opravu a rekonstrukci administrativní budovy České pojišťovny, ač tito věděli, že osoby zmíněné na směnkách Ladislavu D. žádné prostředky nepůjčily. V souvislosti s předmětnými směnkami je nutno odkázat na výpověď **svědkyně M.**, dle které tato v rámci projednávání celého úvěrového případu komunikovala pouze s MVDr. S., který jí při jednáních osobně předával listinné materiály potřebné ke schválení úvěru. Většina materiálů byla předložena v originále, pokud byly některé doložené emailem zaslaným MVDr. S., pak i tento posléze tyto materiály předložil v originále, a ona mu je vrátila. Svědkyně akcentovala, že veškeré náležitosti související s úvěrem řešila s MVDr. S., který měl o všem jasný přehled. V popisovaném stádiu rozhodování o úvěru D. vůbec nevystupoval, údajně proto, že tomu nerozuměl. Poštou jí žádné listiny doručené nebyly. Tímto tvrzením považuje nalézací soud obhajobu MVDr. S. za vyvrácenou v tom smyslu, že on směnky nepředkládal z důvodu dovolené. Výpověď svědkyně M. je podporována výpovědí obžalovaného D. **Posledně jmenovaný** ve vztahu k problematice směnky vlastní uvedl, že obžalovaný MVDr. S. mu tlumočil žádost banky, dle které je nutno předložit směnky, na kterých bude v součtu částka na zbývající část úvěru nad kupní cenu. Směnky vypsali MVDr. S., kdy tyto posléze v počtu 4 kusů on (myšleno D.) v Krnově podepsal. Policejním orgánem předložené 4 směnky vystavené na osobu P., S., J. a B. byly totožné s těmi, o kterých se zmiňoval. Akcentoval, že on sám, resp. osobně žádné doklady do ČSOB, a.s., nepředkládal (č.l. 74 – 75, 80, 85). **Spoluobžalovaný MVDr. S.** k problematice směnek vlastních potvrdil, že dle instrukcí D. vypsali všechny čtyři směnky, které posléze předal v ČSOB, a.s., pobočka Opava, svědkyni M. Zmíněné směnky vypsali na psacím stroji u sebe v kanceláři dle pokynů D., jak již vypověděl. Částka uvedená na směnce v jeho případě byla dlužná částka, kterou si D. od něj (myšleno MVDr. S.), potažmo JUDr. L. půjčoval údajně na opravu budovy (č.l. 109). I jemu byly předmětné směnky v rámci procesního výsledku předloženy policejním orgánem, kdy tento potvrdil, že skutečně tyto směnky byly dodány do ČSOB, a.s. Svou směnku do peněžního ústavu předal sám, avšak další směnky do banky předal nejspíše D., neboť on je nemohl mít k dispozici (č.l. 112). Ke tvrzení D., že to byl právě on (myšleno MVDr. S.), který za ním přišel a tlumočil mu žádost banky o předložení tří nebo čtyř směnek, kdy na těchto bude v součtu částka na zbývající část úvěru nad kupní cenu, označil za nepravdivou (č.l. 113). Co se týče okolností ohledně vyhotovení a podepsání směnek vlastních, soud vychází z výpovědi obžalovaného D., neboť jak již uvedeno, tato je podporována výpovědí svědkyně M.

Kopie vlastních směnek byly pro potřeby trestního řízení předány policejnímu orgánu ČSOB, a.s. a nachází se ve spisu na č.l. 741 – 745. Ze zmíněných vlastních směnek bylo zjištěno, že **Ladislav D. jako výstavce 15.2.2007** měl vystavit tuto vlastní směnku na řad **Jana B.**, v rámci které se zavázal jmenovanému zaplatit 7.000.000,- Kč dne 16.5.2008 na bankovní účet citovaný v této směnce. Na této směnce je rovněž poznámka, dle které peníze měly být zapůjčeny za účelem opravy garážových stání v administrativní budově České pojišťovny

Bruntál (č.l. 745). Opětovně **Ladislav D. jako výstavce** vystavil dne 19.1.2007 vlastní směnku na řad **Martina P.**, dle které se zavázal jmenovanému 18.5.2008 zaplatit částku ve výši 8.490.000,- Kč na účet zde uvedený. I na této směnce je poznámka, dle které částka měla být zapůjčena za účelem rekonstrukce administrativní budovy České pojišťovny Bruntál (č.l. 742). Shodný výstavce, tedy Ladislav D., vystavil směnku vlastní dne 2.2.2010 na řad **MVDr. Rudolfa S.**, dle které se zavázal jmenovanému zaplatit 18.5.2008 částku ve výši 7.410.000,- Kč na účet zde uvedený. I v tomto případě se nachází poznámka v levém dolním rohu, dle které peníze měly být zapůjčené na rekonstrukci a vybavení nebytových prostor budovy České pojišťovny Bruntál (č.l. 743). Ladislav D. měl vystavit i směnku vlastní 22.1.2007 ve prospěch **Petra J.**, na základě které se zavázal tomuto zaplatit 22.4.2008 částku ve výši 13.500.000,- Kč na bankovní účet na směnce specifikovaný. I na tomto listinném důkazu se nachází poznámka, dle které i tyto peníze měly být zapůjčené na opravu administrativní budovy České pojišťovny, opravy střechy, schodiště, opravy fasády. Tato směnka je však proškrtnuta od levého horního rohu k pravému dolnímu rohu s poznámkou „směnka byla vyrovnána dne 15.4.2008“ a tato poznámka byla autorizována nečitelným podpisem (č.l. 744).

V souvislosti s předložením směnek vlastních byla předložena i ČSOB, a.s., **prohlášení věřitelů**, po vyhodnocení provedeného dokazování smyšlená, dle kterých měly osoby MVDr. Rudolf S., Ing. Jan B. a Martin P. souhlasit s tím, aby jejich pohledávky vyplývající ze směnek byly uhrazené z poskytnutého úvěru u ČSOB, a.s., a věřitel Petr J. tvrdil, že dlužná částka ve výši 13.500.000,- Kč byla D. 15.4.2008 řádně uhrazena, a z titulu této směnky již nevyplývají žádné další závazky.

K problematice „prohlášení věřitelů“ **obžalovaný Ladislav D.** v rámci svého procesního výslechu uvedl, že v souvislosti se směnkami MVDr. S. vyhotovil nějaká prohlášení, kdy se mělo jednat o 4 kusy, na kterých se nepodílel. MVDr. S. mu je pouze ukázal. Obžalovaný D. současně připustil, že jedno či dvě prohlášení podepsal, avšak blíže si již nevzpomínal (č.l. 76). V rámci téhož výslechu poté, co mu policejní komisař předložil předmětná prohlášení (č.l. 554 a dál), uvedl, že nějaká prohlášení mu MVDr. S. v rámci sjednávání úvěru ukazoval, zda se však jednalo o tato prohlášení, si již nevzpomínal. Ve vztahu k podpisům uvedl, že „neví, kdo tato podepisoval, on je určitě nepodepisoval“ (č.l. 81). **Obžalovaný MVDr. S.** potvrdil, že na žádost banky, resp. svědkyně M., předmětná prohlášení ke směnkám vypsál v počtu 4 kusů s tím, že D. zajistí podpisy. Připustil, že jak své prohlášení, tak i zbylá do banky dodal, avšak již si přesně nevzpomínal (č.l. 108). V rámci téhož výslechu k dalším dotazům uvedl, že skutečně prohlášení věřitelů, jež mu byla předložena policejním orgánem (č.l. 554 a dál), vypsál, a to na požádání banky, která se tím chtěla jistit, aby nedošlo jednak k navýšení nákladů, a zároveň k prodeji směnek třetím osobám. Spoluobžalovaný D. měl zajistit podpisy, své prohlášení podepsal osobně (č.l. 112). Dle názoru nalézacího soudu je nesporné, že předmětná prohlášení věřitelů vypsál obžalovaný MVDr. S., a taktéž je do ČSOB, a.s., doručil, neboť je nelogické, aby doručil toliko své prohlášení a nikoli i další. Opětovně je nutno akcentovat výpověď svědkyně M., dle které všechny originály požadovaných dokladů předkládal MVDr. S. Zdánlivým problémem mohou být podpisy na těchto prohlášeních, neboť obžalovaný D. na počátku svého procesního výslechu dne 13.4.2011 připouští podepsání dvou prohlášení (č.l. 76), avšak v rámci téhož výslechu o něco později popírá, že by policejním orgánem předložena prohlášení podepsal on. Na prohlášení věřitele podepsaného MVDr. S. (č.l. 554) a Petrem J.

(č.l. 556) jsou podpisy obou jmenovaných „ověřené“, tudíž zbývají podpisy věřitele Martina P. a Jana B. Oba jmenovaní ve svých výpovědích podepsání těchto materiálů tak, jak bude uvedeno níže, popírají. Vzhledem k tomu, že obžalovaný D. připustil podpisy na dvou prohlášeních, pak dle názoru soudu je možno vzít za prokázáno, že to byl právě on, který tato prohlášení poté, co je vyhotovil MVDr. S., podepsal.

Jak již bylo uvedeno, k problematice směnek vlastních, jakož i prohlášení věřitelů, byli v **procesním postavení obviněných vyslechnuti Ladislav D., MVDr. Rudolf S., jakož i Martin P., zatímco v postavení svědků byli vyslechnuti Ing. Jan B. a Petr J.**

Z opakované výpovědi **svědka Ing. Jana B.** (č.l. 182 – 187, 188 – 192, 2229 – 2230) bylo zjištěno, že s obžalovaným D. se zná zhruba 10 let a s jeho otcem bezprostředně spolupracoval po dobu asi 20 let. S prvně jmenovaným však nikdy v žádných obchodních aktivitách nespolečně pracoval. Policejním orgánem předloženou směnku ze dne 15.2.2007 na částku 7.000.000,- Kč, vystavenou obžalovaným Ladislavem D. v jeho prospěch, viděl poprvé. Tento materiál nikdy nepodepsal a rovněž žádnou takovou finanční částku na směnce uvedenou D. nepůjčoval. Prohlášení věřitele ze dne 2.6.2008 taktéž předložené policejním orgánem nepodepsal, žádná jeho pohledávka za obžalovaným D. nebyla uhrazena z ČSOB, a.s., na jeho účet. Jmenovaný potvrdil, že někdy v červnu 2008 jej D. požádal o možnost zaslání částky 7.000.000,- Kč na jeho účet s tím, aby mu částku 4.000.000,- Kč přeposlal zpět na jeho účet, a částku 3.000.000,- Kč předal v hotovosti. Důvod této transakce mu nesdělil. Poněvadž, jak již uvedl, se velmi dobře znal s otcem obžalovaného D., jakož i se samotným D., jeho žádosti vyhověl a v této souvislosti mu sdělil i číslo svého účtu. K hotovostní částce 3.000.000,- Kč uvedl, že nejdříve předal tuto částku obžalovanému Ladislavu D. z peněz obchodní společnosti Staroměstská zemědělská společnost, s.r.o., jejímž je jednatelem, když peníze této společnosti měl doma, a teprve následně 2.000.000,- Kč a 1.000.000,- Kč převedl ještě v měsíci červnu 2008 na účet této společnosti. K zástavní smlouvě na pohledávku ve výši 2,2 mil. Kč ze dne 9.7.2007 uvedl, že tuto částku skutečně D. půjčil, tento mu ji však nevrátil, takže vyhotovili nový návrh na vklad zástavního práva. K platbám společnosti Staroměstská zemědělská společnost, s.r.o., na účet obžalovaného D. u GE Money bank, a.s., ve dnech 13.10., 3.11. a 9.12.2008 uvedl, že k úhradám došlo na základě faktur za práce, které obžalovaným D. nebyly provedené, nejedná se však o částky, jež by souvisely s částkou 7.000.000,- Kč, kterou obdržel na účet v červnu r. 2008. Vzhledem k tomu, že svědek Ing. Jan B. je v postavení svědka, nikoli obviněného, nalézací soud je vázán jak popisem skutkového děje, tak osobami obviněných, tudíž nepátral blíže o možném srozumění či zapojení Ing. B. do protiprávního jednání, jež je kladené za vinu D. a dalším. Vzhledem k tomu, že se jedná o známého právě obžalovaného Ladislava D., je možno dovodit, že podpis na prohlášení věřitele ze dne 2.6.2008 se snažil napodobit právě obžalovaný D. (č.l. 557), což by mj. bylo i v souladu s jeho prvotním vyjádřením.

Z opakované výpovědi **svědka Petra J.** bylo zjištěno (č.l. 218 – 222, 223 – 225, 2231 – 2232), že v době od 1.5.2005 do konce listopadu 2009 byl v podstatě i jediným zaměstnancem firmy DAJAR CZ, s.r.o., kdy pracoval jako zedník. Někdy v letech 2007 či 2008 si jeho zaměstnavatel, tj. obžalovaný Ladislav D., bral úvěr na

koupi budovy v Bruntále na ul. Jesenické. Kde či jakým způsobem získal finanční prostředky na zakoupení nemovitosti, neví. Svědek J. popřel, že by obžalovanému D. půjčil nějaký finanční obnos, obžalovaný mu však dluží jednu mzdu ve výši 16.000,- Kč. K předloženému prohlášení věřitele ze dne 2.6.2008 policejním orgánem uvedl, že na tomto materiálu je skutečně jeho ověřený podpis, kdy toto prohlášení se vztahuje k finanční částce ve výši 13,5 mil. Kč, což podepsal na žádost D., aby tento mohl někomu prokázat, komu dluží peníze, že tyto zrovna vrátil a žádné další nemá. Pokud je mu známo, D. v té době dlužil peníze více lidem. V budově na ul. Jesenické v Bruntále došlo pouze k vymalování tří kanceláří, vybudování jediné sádkartonové příčky a taktéž byla opravena vrata u garáže. Závěrem procesního výsledku svědku J. policejní orgán předložil směnku vlastní vystavenou obžalovaným D. v jeho prospěch ze dne 22.1.2007 na částku 13,5 mil. Kč. K této směnce uvedl, že ji vidí poprvé, tuto nepodepsal, kdo ji vyhotovil, neví, akcentoval, že předmětnou částku mu obžalovaný D. nikdy nedlužil, tudíž ji nemohl obdržet. Není mu nic známo o event. pronajímání kancelářských prostor Martinem P., kterého zná, v budově České pojišťovny v Bruntále na ul. Jesenická, neboť tento vlastnil svou budovu ve Starém Městě, tudíž k pronájmu neměl důvod.

Odvolací soud vytýkal soudu I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 22.10.2014 (str. 25), že stranou řádného dokazování zůstalo prověření, kdo **podepsal prohlášení věřitele ze dne 3.6.2008** (č.l. 555). Nalézací soud v rámci posledního hlavního líčení (č.l. 3048) předložil obžalovanému P. předmětné prohlášení, kdy tento, že podpis na tomto materiálu není jeho a toto prohlášení nikdy předtím neviděl. Po vyhodnocení výpovědi ať již obžalovaného D., MVDr. S. či svědků Ing. B., J. a obžalovaného P. dospěl k závěru, že toto prohlášení věřitele ze dne 3.6.2008 nepodepsal obžalovaný P., jak by z materiálů mohlo vyplývat, nýbrž právě obžalovaný D.

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že v úmyslu získat neoprávněně úvěr u ČSOB, a.s., **obžalovaný MVDr. S.** na základě plné moci vystavené spoluobžalovaným D. předložil do pobočky citovaného peněžního ústavu v Opavě zaměstnankyni této banky svědkyni M. v době od 23.3.2008 do 5.6.2008 mj. **fiktivní faktury**, které na základě jeho požadavku zajistil a dodal spoluobžalovaný D., kterému na jeho žádost tyto fiktivní faktury vystavil obžalovaný Martin P. Jednalo se o fakturu č. 270100045 na částku 8.490.000,- Kč s datem vystavení 10.1.2007, fakturu č. 270100052 na částku 7.410.000,- Kč s datem vystavení 23.1.2007, a fakturu č. 270100065 na částku ve výši 7.000.000,- Kč s datem vystavení 5.2.2007. Na všech těchto fakturách byl uveden jako dodavatel **Martin P.** a odběratel **Ladislav D.** Fakturované částky se vztahovaly k fiktivním stavebním pracem, jež měly být provedené na komerčním objektu – budově č.p. xxx na pozemku parc.č. xxx, a na parc.č. xxx a xxx, vše v Katastrálním území Bruntál – Město. Všichni tři jmenovaní věděli, že se jedná o faktury fiktivní, resp. práce na těchto fakturách nebyly nikdy provedené a částky vyúčtované těmito fakturami nebyly nikdy uhrazené.

Obžalovaný D. opakovaně potvrdil, že na žádost spoluobžalovaného MVDr. S. zajistil pro banku faktury na stavební práce, které však nikdy nebyly provedené. Zmíněné faktury na jeho žádost vyhotovil jeho dlouhodobý známý spoluobžalovaný Martin P., kdy však k bližším okolnostem ohledně vyhotovení těchto faktur spoluobžalovaným P. se tento nechtěl vyjadřovat. **Spoluobžalovaný MVDr. S.** k problematice faktur uvedl, že ohledně jejich vystavení nic nevěděl, v podstatě si ani

nevzpomínal, že by je někdy viděl. Faktury požadovala svědkyně M., neboť tyto měly dokládat vynaložení zapůjčených peněz na rekonstrukci budovy České pojišťovny. Zda opravy byly či nebyly provedené neví, neboť jak již opakovaně je v tomto odůvodnění zmíněno, MVDr. S. tvrdil, že do předmětné budovy vůbec nechodil (č.l. 108). **Svědkyně M.** v rámci své procesní výpovědi (č.l. 282) potvrdila, že faktury specifikované v tomto rozhodnutí jí byly předloženy policejním orgánem a tyto faktury jí byly předloženy osobně MVDr. S. Zda skutečně byly provedeny rekonstrukční práce, neověřovala, neboť to nebylo její povinností. **Obžalovaný P.** potvrdil, že na žádost spoluobžalovaného D. skutečně vystavil v rozhodné době tři fiktivní faktury specifikované jak v bodě 1/, tak i v bodě 2/ tohoto rozhodnutí, kdy okolnostmi vystavení těchto faktur a obhajobou jmenovaného se soud I. stupně detailně zabýval v odůvodnění tohoto rozhodnutí na str. 24 – 26, na což je možno v plné míře odkázat. V rámci stručné rekapitulace je tudíž možno akcentovat, že obžalovaný P. na žádost obžalovaného D. vystavil tři fiktivní faktury, které posléze byly předloženy peněžnímu ústavu v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru, kdy tyto materiály předkládal svědkyni M. obžalovaný MVDr. S., a v podstatě měl to být posledně jmenovaný obžalovaný, který D. inspiroval či požádal o doložení těchto faktur. Dle názoru soudu i MVDr. S. od samého počátku věděl o fiktivních fakturách, což soud dovozuje z výpovědi spoluobžalovaného D., svědkyně M. a dalších argumentů, na které bylo již opakovaně v souvislosti s popíráním subjektivní stránky MVDr. S. poukazováno.

Zmíněné **fiktivní faktury** se nachází na několika místech vyšetřovacího spisu, tyto mj. byly předloženy ČSOB, a.s. (č.l. 644 – 646).

Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že obžalovaný MVDr. S. předložil pobočce ČSOB, a.s., v Opavě, resp. svědkyni M. **Smlouvu ze dne 14.4.2008 o údajné půjčce obžalovaného Ladislava D. obchodní společnosti LABRADORITE, s.r.o., ve výši 22.900.000,- Kč.**

Obžalovaný D. ke Smlouvě o půjčce ze dne 14.4.2008 mezi společností LABRADORITE, s.r.o., jako dlužníkem, a Ladislavem D. jako věřitelem uvedl, že ve skutečnosti k žádné takovéto půjčce nedošlo, smlouvu po něm požadoval MVDr. S. za účelem doložení bance (č.l. 81). **Svědkyně M.** rovněž potvrdila, že Smlouvu o půjčce ze dne 14.4.2008 shora specifikovanou na částku 22.900.000,- Kč jí předložil MVDr. S. (č.l. 283). Nalézací soud i v této souvislosti vychází z výpovědi obžalovaného D., resp. z jeho doznání. Již bylo uvedeno, že to byl právě obžalovaný MVDr. S., který předkládal svědkyni M. požadované materiály, a tudíž bylo nezbytné, aby k těmto byl schopen a dokázal je vysvětlit či odargumentovat. Je tudíž nepochybné, že o event. půjčce mezi společností LABRADORITE, s.r.o., a obžalovaným D. museli obžalovaný D. a MVDr. S. hovořit.

Smlouva o půjčce ze dne 14.4.2008 byla uzavřena mezi dlužníkem LABRADORITE, s.r.o., a věřitelem Ladislavem D. (č.l. 568). Dle znění této smlouvy vyplývá, že věřitel zapůjčil dlužníkovi částku ve výši 22.900.000,- Kč, kdy tuto částku dlužník přijal. V bodě 2/ citované smlouvy je uvedeno, že tato částka je v nepeněžitě podobě, a to jako zhodnocení administrativní budovy České pojišťovny v Bruntále rekonstrukcemi provedenými věřitelem. Soupis provedených prací je doložen fakturami a směnkami specifikovanými v bodě 1/ tohoto rozhodnutí. Vzhledem

k tomu, že jak směnky, tak i faktury byly fiktivní a záměrně vytvořené, je nesporné, že MVDr. S. musel být srozuměn i s fikcí vztahující se k této smlouvě o půjčce.

Ve vztahu k **obžalovanému Martinu P.** a protiprávnímu jednání popsanému pod bodem 2/ rozsudku nalézací soud zejména akcentuje, že obhajobou obžalovaného se zabýval již v odůvodnění tohoto rozhodnutí na str. 24 – 26, na což v plné míře odkazuje. Nelze přehlédnout některé zcela zásadní argumenty spočívající v tom, že P. zná D. takřka deset let, považuje jej za svého kamaráda, se kterým spolupracoval i při stavebních zakázkách. Okolnosti vyhotovení smlouvy o podnájmu nebytových prostor s přílohami, uzavřenou mezi obchodní společností DAJAR CZ, s.r.o., zastoupenou jednatelem D. jako pronajímatelem a fyzickou osobou Martinem P., byly zcela netypické, nestandardní, na první pohled fiktivní. Jak již bylo zmíněno, pokud by se jednalo toliko o vyhotovení předmětné smlouvy o podnájmu, pak by za jistých okolností bylo možno obhajobu P. akceptovat, ovšem nelze přehlédnout, že obžalovaný D. využívá ochoty, spolupráce a přátelství P. a žádá jej o vyhotovení tří faktur, nikoli jedné, na základě kterých mělo dojít ke stavebním úpravám v řádu mnoha miliónů korun. Taktéž nelze přehlédnout, že obžalovaný P. D. musel poskytnout i daňové přiznání za r. 2007, které posléze prostřednictvím D., resp. MVDr. S. bylo předloženo peněžnímu ústavu, který řešil žádost o úvěr společnosti LABRADORITE, s.r.o., zastoupenou jednatelem Ladislavem D. Po vyřízení a vyřešení všech obligatorních náležitostí v souvislosti s uzavřením předmětného úvěru došlo následně k **čerpání finančních prostředků z tohoto úvěru.**

Provedeným dokazováním vzal nalézací soud za prokázáno, že protiprávní aktivity obžalovaných Ladislava D. a MVDr. S. směřující k získání neoprávněného úvěru u Československé obchodní banky, a.s., bylo korunováno úspěchem, tzn. uzavřením **smlouvy o úvěru č. 2231/08/5139 dne 5.6.2008**, na základě které společnost obdržela finanční prostředky ve výši 45.000.000,- Kč (č.l. 613 – 617). Posléze již 5.6.2008 byly z účtu společnosti LABRADORITE, s.r.o., převedené finanční prostředky ve výši 22.100.000,- Kč na vázaný účet č. 221856435/0100 obchodní společnosti MORAVA leasing, a.s., kdy se jednalo o kupní cenu předmětné nemovitosti. Tato transakce je potvrzena výpisem z účtu společnosti LABRADORITE, s.r.o. (č.l. 682 – 684). K dalšímu pohybu finančních prostředků z účtu společnosti LABRADORITE, s.r.o., došlo již 13.6.2008, kdy byla převedena částka 7.000.000,- Kč na bankovní účet č. xxx Ing. Jana B., téhož dne byla převedena částka ve výši 8.490.000,- Kč na bankovní účet č. xxx Martina P., a taktéž částka 7.410.000,- Kč na bankovní účet č. xxx MVDr. Rudolfa S. (č.l. 682 – 684).

S ohledem na shora uvedené soud I. stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že pohledávky Martina P. a Ing. Jana B. vůči obžalovanému D., a vytvořená legenda o jejich vzniku včetně předložených dokladů (směnky, faktury, prohlášení věřitelů a dalších) byly zcela smyšlené. Shodné stanovisko je možno zaujmout i vůči Petru J., byť u něj tyto doklady nebyly předmětem konkrétních smluvních ujednání úvěrové smlouvy, ale byly vytvořené v souvislosti s původním záměrem získat ještě vyšší částku úvěru. Je nesporné, že tyto doklady byly účelově vytvořené, a to jen za účelem podpory tvrzení o existenci závazků spojených s již provedenou rekonstrukcí objektu a jejich refinancováním, přestože k takovým výdajům a s tím spojeným zhodnocením budovy nikdy nedošlo. Z účtu Martina P. byla posléze bezhotovostně obžalovanému D. převedena celá částka. Janem B., část po odečtení tvrzeného

předchozího dluhu ve výši 3.000.000,- Kč (srov. výpisy z BÚ, č.l. 1351 – 1352). V tomto směru údaje svědka B. o předání i další části zaslané částky ve výši 3.000.000,- Kč obžalovanému D. v hotovosti zůstaly nevyjasněné. Může to mít souvislost s kvitancí o splnění závazků a zániku zástavního práva k jiné nemovitosti obžalovaného ze dne 25.6.2008 potvrzující úhradu dluhu ve výši 2.200.000,- Kč s příslušenstvím Janu B. (č.l. 1348). Doklady na č.l. 1337 a násl., 861 a násl. nasvědčují tomu, že mezi oběma účastníky mohlo dojít k dalším ujednáním a peněžním transakcím, a to buď ke vzniku dalších závazků a zajišťovacího práva k nim, či účelovému vytvoření takových závazků vzhledem k evidenci špatné finanční situaci Ladislava D., hrozícím exekucím jeho majetku a ochraně před nimi. Osobní vztah mezi obžalovaným D. a Ing. B. je dokladován řadou skutečností, mj. i tím, že jsou sousedy v jednom domě. Základní skutečnosti o množství dalších dluhů obžalovaného D. vyplývají z řady jednotlivých **listinných důkazů**, jako např. „zrušení zápisu poznámky na listu vlastnictví povinného“ (č.l. 1006), kdy soudní exekutor JUDr. Jiří Petruň, pověřený provedením exekuce na základě rozhodnutí Okresního soudu Bruntál, č.j. 61 Nc 72/2008-500 dne 19.2.2008, zrušil nařízení exekuce proti povinnému Ladislavu D., neboť pominuly důvody. Exekuce byla ukončena vymožením ke dni 29.4.2008. Jak bylo zjištěno ze samotné výpovědi obžalovaného D., tak tento z vylákaných finančních prostředků ke škodě ČSOB, a.s., měl uhradit své další dluhy a taktéž měl údajně nevhodně a neúspěšně investovat prostřednictvím **Adolfa L.** S posledně jmenovaným je možno spojit výpověď **svědka Jiřího R.**, z jehož výpovědi bylo zjištěno (č.l. 2371 – 2373), že obžalovaného D. zná, Adolfa L. toliko povrchně, žádné bližší informace o jeho podnikatelských aktivitách neměl, je mu známo, že tento spáchal sebevraždu. Svědek R. (od 5.4.2007 jednatel společnosti Casino Games s. r. o. č.l. 2352-2353) potvrdil, že viděl opakovaně D. při jednání s L., kdy obžalovaný tomuto předával nějaké balíčky bankovek, dle jeho názoru se mohlo jednat o milionové částky. Takto popsané situaci mohl být přítomen dvakrát nebo třikrát. Svědek rovněž potvrdil, že věděl o vystavené směnce za stavební materiál, která nebyla proplacena. Výstavce byl snad Alexander W. z Polska, kdy tento obžalovanému měl platit částku kolem 20.000.000,- Kč. Zmíněná směnka se nachází ve spise na č.l. 2379a na což soud odkazuje. O zmíněné směnce ví proto, neboť D. jej požádal, zda by mu nepomohl vymoci dlužnou částku. Je pravdou, že tato směnka byla na něj převedena, avšak do doby jeho procesního výsledku (myšleno svědka) k žádnému vymožení finančních prostředků nedošlo. Je nesporné, že ve vztahu k obžalovanému D. rozhodně není možno učinit závěr o jeho profesionální odpovědnosti ke zvoleným podnikatelským aktivitám.

Nalézací soud se rovněž musel v souvislosti s podnikatelskými aktivitami **obžalovaného D.** zabývat i jeho tvrzením, resp. obhajobou spočívající v tom, že jeho podnikatelským záměrem bylo budovu, která je předmětem trestného řízení, výhodně prodat, kdy v tomto smyslu měl zahájit jednání s **Ministerstvem financí**, které údajně o tuto budovu v Bruntále mělo zájem. V tomto duchu tudíž bylo nutno co nejrychleji budovu odkoupit a posléze ji prodat již zmíněnému ministerstvu, kterému zaslal nabídku na odkoupení nemovitosti za 75.000.000,- Kč. O možnostech odkoupení nemovitosti jednal s **Ing. B.**, který pracoval na ministerstvu v odboru správy majetku. Jednání probíhala v březnu 2008, kdy vážný zájem o odkoupení této nemovitosti ministerstvo mělo projevit dopisem adresovaným právě D. Posledně jmenovaný však tento dopis měl předat MVDr. S. pro potřeby ČSOB, a.s., avšak kopii si nepořídil a spoluobžalovaný MVDr. S. mu tento materiál nevrátil s tím, že měl zůstat v bance. Z výpovědi **obžalovaného MVDr. S.** bylo zjištěno, že tento u

žádného jednání D. se zástupcem Ministerstva financí nebyl, kdy však připustil, že u D. viděl nějaký zápis nebo dopis z Ministerstva financí, jenž byl někým podepsaný. V tomto materiálu mělo být uvedeno, že Ministerstvo financí má o budovu zájem. Tuto listinu mu ukazoval hned na prvním setkání, kdy jej žádal o spolupráci s vyřizováním úvěru (č.l. 111). Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jedinou kompetentní osobou, se kterou MVDr. S. jednal v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru z ČSOB, a.s., byla **svědkyně Martina M.**, kdy tato potvrdila, že při jednání s MVDr. S. tento mezi řečí uvedl, že předmětnou nemovitost je možné ještě v r. 2008 prodat Ministerstvu financí s tím, že by se tam měl poté přestěhovat Finanční úřad v Bruntále, který sídlil v nedůstojných prostorách v centru. Tato možnost byla zmíněna toliko ústně. „Nějakou listinu související s tímto případným prodejem Ministerstvu financí nikdy neviděla, ani jí nebyla nikým předložena“ (č.l. 281). Dle názoru soudu svědkyně M. nemá nejmenší důvod v tomto směru vypovídat nepravdu či jinak zamlčovat některé skutečnosti. Svědkyně ani nepřipustila možnost, že by nějakou listinu viděla a že by ji event. ihned vrátila. Tato se vyjádřila velmi striktně a jednoznačně. Její stanovisko je potvrzováno i sdělením zmocněnce poškozeného JUDr. L. ze dne 16.10.2012 (č.l. 2183).

Z opakované výpovědi **svědka Mgr. Ivana B.** (č.l. 174 – 177, 2369 – 2371), od poloviny r. 2006 vedoucího oddělení „MTZ a podatelna“, bylo zjištěno, že v náplni práce jeho oddělení nebylo zajišťování nákupu nemovitostí pro Ministerstvo financí. Zmíněné oddělení mělo na starosti pouze vlastní správu a zajišťování služeb spojených se správou služebních bytů Ministerstva financí. Pokud se jedná o dispozice s nemovitostmi ve vlastnictví ČR, se kterými hospodaří Ministerstvo financí, tak tyto věci příslušely majetkoprávnímu odboru. Nákup nemovitostí pro ČR je dle zákona věcí Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, což znamená, že Ministerstvo financí jako takové ani nemůže samo pro sebe ani pro stát nakupovat nemovitosti. Osobu Ladislava D. nezná, nikdy se s ním nesešel, nikdy s ním o žádném podobném nákupu, jak tvrdí obžalovaný D., nejednal, mj. i proto, že to nebylo v náplni jeho práce. Svědek Mgr. B. opakovaně popřel jakékoli kontakty, které by alespoň částečně tvrzení obžalovaného D. podporovaly. Každá písemnost, která došla na Ministerstvo financí, pracovnice podatelny dle spisového řádu tuto zaevidovala, přidělila číslo jednací a pokud z textu bylo zřejmé, komu patří, přidělila ji věcně příslušnému útvaru. Písemnosti tudíž musely být zaevidovány v podacím deníku došlé pošty, kde byl uveden odesílatel, kdy písemnost byla doručena a současně pod jakým číslem jednacím.

Vedoucí referátu **Správní archiv Jiřina D. z Ministerstva financí** na žádost soudu zaslala materiál, který byl doručen na Ministerstvo financí 20.9.2007 pod č.j. 79582 (č.l. 2407,2436-2437), který je označen „základní údaje k budově č.p. v Bruntále“. V tomto materiálu jsou uvedené některé informační údaje o plochách nemovitosti a taktéž cena, za kterou zřejmě byla nemovitost Ministerstvu financí nabízena, tj. 50.000.000,- Kč.

Nalézací soud však musí zdůraznit, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný D. rozhodně nejednal s oprávněnou osobou na ministerstvu, kdy jím označený svědek Mgr. Ivan B. potvrdil, že nebyl příslušný k jednání o nákupu nemovitosti pro ministerstvo, a s obžalovaným D. o této problematice rozhodně nejednal. Pokud Ministerstvo financí nějakým způsobem na tuto nabídku reagovalo, obžalovaný D. ji nebyl schopen předložit, a jak již zmíněno,

svědkyně M. o žádné předložené nabídce v rámci úvěrového řízení obžalovaným D. či MVDr. S. neví, a tudíž je možno učinit závěr, že této svědkyni jako kompetentní osobě za ČSOB, a.s., žádný konkrétní doklad o možnosti prodeje předmětného objektu předložen nebyl. Jak již zmíněno, MVDr. S. popřel, že by takovýto doklad předkládal bance, údajně jej měl pouze vidět na počátku jednání s Ladislavem D. Posledně jmenovaný se zmiňoval o nabídce předmětné nemovitosti za cenu 75.000.000,- Kč, přičemž z písemné nabídky zaslané Ministerstvu financí vyplývá, že tento nemovitost nabízel za částku 50.000.000,- Kč, pokud tento materiál je vůbec možno označit za oficiální nabídku. Ať již tato situace ohledně možného prodeje předmětné nemovitosti Ministerstvu financí se vyvíjela jakkoli, podstatné je, že ihned po získání finanční hotovosti z předmětného úvěru obžalovaný D. jakožto kompetentní osoba vylákané prostředky poukázal na účty tak, jak vyplývá z popisu skutkového děje v bodě 1/ tohoto rozhodnutí. Zmíněná teoretická možnost prodeje nemovitosti Ministerstvu financí tudíž je zcela bezvýznamná za okolností a situace tak, jak byla prokázána.

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný D. jako jednatel společnosti LABRADORITE, s.r.o., dal **příkaz k převodu finanční částky ve výši 7.410.000,- Kč dne 13.6.2008 na bankovní účet MVDr. Rudolfa S. č. xxx**, a to z finančních prostředků, které byly ČSOB, a.s., poskytnuté jako úvěr společnosti LABRADORITE, s.r.o. Zmíněnému převodu předcházelo vystavení směnky vlastní výstavcem Ladislavem D. na řad MVDr. Rudolfa S. s datem vystavení 2.2.2007. S ohledem na rozdílná tvrzení obžalovaných D. a MVDr. S. bylo nutno věnovat pozornost i této problematice, tzn. zda MVDr. S. a jeho okolí mělo v rozhodné době dostatek finančních prostředků, které mělo „zapůjčit“ Ladislavu D.

V rámci stručné rekapitulace k této problematice je možno uvést tvrzení **obžalované D.**, dle kterého to byl právě MVDr. S., který mu tvrdil, že dle dohody s bankou potřebuje tři nebo čtyři směnky, které on sám vypíše a na těchto bude v součtu částka na zbývající část úvěru nad kupní cenu. Zmíněné směnky vypsali MVDr. S., kdy on (myšleno D.) mu pouze poskytl údaje k osobám Martin P., Jan B. a Petr J., aniž by tyto osoby o čemkoli věděly. Vypsání směnky včetně směnky ve prospěch MVDr. S. podepsal (myšleno D.) v Krnově. Po vyhotovení a podepsání směnek mu MVDr. S. sdělil asi po týdnu, že ve prospěch osob uvedených na směnkách budou převedené finanční prostředky po získání úvěru od ČSOB, a.s. Poté, co finanční prostředky byly převedené na účty MVDr. S. a dalších, pak spoluobžalovaný MVDr. S. si peníze ponechal dle předchozí dohody, neboť tyto finanční prostředky ve výši asi 7.000.000,- Kč měly posloužit jak k vyplacení provize bankéřů, tak i MVDr. S. za jeho aktivity vyvinuvší se zajištěním úvěru. Jak konkrétně byly tyto prostředky rozděleny a použity, neví. K cílenému dotazu uvedl, že MVDr. S. slíbil provizi za vyřízení úvěru v rozpětí 10 – 15 % (což je rozpětí 4,5 milionu až 6,75 milionu Kč). Žádný skutečný závazek ve výši 7.000.000,- Kč vůči MVDr. S. neměl. Opětovně akcentoval, že částka uvedena na směnce ve prospěch MVDr. S. měla sloužit jako provize pro něj a úředníky banky. K dalšímu cílenému dotazu, zda „banka“ dostala nějakou provizi, uvedl, ano, neboť se mu o tomto zmínil MVDr. S. (č.l. 75, 77, 85 – 86, 90). **Obžalovaný D.** po výslechu svědka JUDr. L. se vyjádřil ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. tak, že si od něj žádné 4.000.000,- Kč nepůjčil (č.l. 2227).

Z výpovědi **svědkyně Martiny M.** bylo zjištěno, že od MVDr. S. obdržela „dárek“, který doma po rozbalení jmenovanému do jednoho týdne osobně vrátila, neboť se jednalo o poukázky na zájezd v hodnotě 40.000,- Kč. Ke zmíněnému dáru jí obžalovaný sdělil, že jí tímto děkuje za pomoc, neboť díky úvěru společnosti LABRADORITE konečně získal zpět své peníze, které byly poskytnuté na rekonstrukci a částečně byly kryté jeho směnkou (č.l. 293).

Obžalovaný MVDr. S. k problematice půjček spoluobžalovanému D. v řízení přípravném, jakož i u hlavního líčení uvedl, že původně obžalovaný D. jej žádal o pomoc při zajištění úvěru ve výši 55.000.000,- Kč, kdy tato částka se měla skládat z dlužných částek, které mu D. sdělil, a které tento dlužil jistým osobám, dále ze splátky leasingové společnosti a vyplacení budovy z leasingu. Vzhledem k zamítavému stanovisku po předchozím jednání s Českou spořitelnou, jej žádal, zda by se mohl pokusit získat úvěr u jiného peněžního ústavu s tím, že se dokáže domluvit s ostatními věřiteli na dlužných částkách, což znamenalo, že nebude nutno žádat tak velký úvěr. Obžalovaný D. chtěl, aby on (myšleno MVDr. S.) a JUDr. L. nepožadovali po něm úroky, a tudíž by bylo možno požadovat úvěr o 10.000.000,- Kč nižší. S JUDr. L. nakonec na tuto nabídku přistoupili, avšak současně požadovali ze strany D. jako projev nějakého aktu spolupráce či dobré vůle, aby část peněz vrátil JUDr. L., což tento učinil a vrátil mu 90.000,- Kč. Konečná částka uvedená na směnce byla 7.410.000,- Kč, kterou D. dlužil jemu (myšleno MVDr. S.) a JUDr. L., kdy dlužná částka jako taková byla ve výši 8.250.000,- Kč včetně úroků, které mu odpustili ve výši cca 750.000,- Kč. K samotným konkrétním půjčkám D. obžalovaný MVDr. S. uvedl, že v r. 2007 si D. od něj, potažmo od JUDr. L. půjčoval peníze údajně na opravu budovy České pojišťovny, kterou chtěl zvelebit, vykoupit z leasingu a výhodně prodat. Počátkem r. 2007 D. půjčil nějaké peníze, ale kolik, „neví“, poněvadž tento potřeboval půjčit peníze další, a proto jej kontaktoval i přes JUDr. L., a začal mu půjčovat někdy z jara 2007. Když se ptal JUDr. L., jestli je to alespoň trochu zaručené, že D. jim peníze vrátí, tak tento mu tvrdil, že D. vlastní nemovitosti, a tudíž peníze jsou návratné. Dle MVDr. S. JUDr. L. D. půjčil 4.000.000,- Kč, a on (myšleno MVDr. S.) 3.500.000,- Kč. JUDr. L. mu půjčoval peníze v hotovosti, domnívá se, že o předání částek byly sepsané nějaké doklady. Částku ve výši 3.500.000,- Kč D. předal asi ve čtyřech částkách, kdy první v červnu 2007, druhou asi o měsíc později, a poslední někdy v říjnu nebo v listopadu 2007, třetí částku někdy mezitím. I on D. předával finanční prostředky vždy v hotovosti. O předání částek sepsali listinu, v rámci které se spoluobžalovaný zavázal vrátit vypůjčené peníze včetně úroků v dubnu 2008. Tato listina byla vyhotovena toliko v jednom vyhotovení, které si on zanechal (myšleno MVDr. S.). Při předávání finančních částek nikdo jiný přítomen nebyl a došlo k tomu u něj doma (myšleno u MVDr. S.). Finanční hotovost ve výši 3.500.000,- Kč měl doma v hotovosti v sejfě, neboť bankám nevěří. S ohledem na své podnikání potřeboval mít k dispozici vyšší hotovost v řádech statisíců, a proto měl peníze doma v sejfě. Podniká od r. 1991, tudíž si již nějaké peníze vydělal, a taktéž občas vypomáhal někomu i ze svých kamarádů. V r. 2001 půjčil MVDr. Liboru P. 1.500.000,- Kč, neboť tento se dostal do svízelné situace při výstavbě domu. Tyto peníze mu vrátil na podzim r. 2006. V listopadu téhož roku obdržel od svého otce 850.000,- Kč z prodeje jeho filatelistické sbírky. Mimo uvedené půjčoval nějaké peníze i své společnosti, a tato mu dlužila částky za cestovné, příp. za nájem pozemku, a společnost mu v rozmezí r. 2006 – 2008 peníze vracela. Od r. 2005 – 2007 mu vrátila v hotovosti 1.723.000,- Kč a na osobní účet 1.333.000,- Kč. Přehled vrácených prostředků zpracovala účetní společnosti ALTERAGRA, s.r.o.,

Dagmar Ž. (č.l. 118). Pokud došlo k vystavení směnky někdy na podzim 2007, všechny další doklady o půjčkách zničil, protože by mohly „dablovat“ danou směnku. D. půjčoval finanční prostředky, neboť důvěřoval slovu JUDr. L., dle kterého, jak již uvedeno, D. měl vlastnit nemovitosti, což si však nijak neověřoval. Původní směnka na 8.250.000,- Kč včetně úroků byla vypsána na jeho osobu, byť se jednalo i o dluh D. JUDr. L., avšak mezi ním a JUDr. L. panovala absolutní důvěra, mj. i proto, že žije (MVDr. S.) s jeho dcerou. I JUDr. L. půjčil společnosti ALTERAGRA, s.r.o., částky kolem 1.000.000,- Kč, a to vždy na základě ústní dohody. Poté, co obdržel částku ve výši 7.410.000,- Kč, pak část peněz vrátil JUDr. L., a to bezhotovostním převodem na jeho účet, kdy se jednalo o částku ve výši 200.000,- Kč 16.6., a dále vybral v hotovosti 1.000.000,- Kč, který mu v rozmezí tří dnů předal v hotovosti. Následně na požádání JUDr. L. předával peníze, které vybíral z účtu, celkově mu předal 3.000.000,- Kč, z toho posledních 200.000,- Kč ze své hotovosti, a 910.000,- Kč jim L. ponechal pro potřeby cestování, tzn. pro něj a družku (jeho dceru) Tamaru, která byla vážně nemocná. Zbývající částku ve výši 4.410.000,- Kč použil pro svou osobní potřebu a část vložil do společnosti ALTERAGRA, s.r.o., převodem z účtu. Obžalovaný D. měl půjčené prostředky vkládat do rekonstrukce předmětné budovy, přičemž nežádal najednou celkovou částku ve výši 3.500.000,- Kč, nýbrž se jednalo o postupné žádosti o půjčku. Splatnost byla dohodnuta u první půjčky na duben 2008 (č.l. 109 – 116).

Svědék JUDr. Petr L. v rámci své opakované výpovědi k předmětu výslechu uvedl (č.l. 233 – 238, 2223 – 2227), že obžalovaný MVDr. S. je dlouholetým partnerem jeho dcery a podniká s jeho švagrem Ivo V. v rámci zemědělské společnosti ALTERAGRA, s.r.o. Kdy se seznámil s obžalovaným D., si již nevzpomíná, tento jej však občas požádal o právní radu, a taktéž mu půjčoval peníze. Jako advokát jmenovaného nikdy nezastupoval, nepovažoval jej za svého kamaráda. Někdy počátkem r. 2008 jej D. oslovil s žádostí o pomoc při získání úvěru pro společnost LABRADORITE, s.r.o., ve výši 45.000.000,- Kč, zmíněnou žádost nemohl akceptovat, neboť se touto činností nezabýval, avšak odkázal jej na MVDr. S., který pro svou firmu běžně úvěry vyřizoval. MVDr. S. byl ochoten s úvěrem D. pomoci, přičemž on (myšleno JUDr. L.) nikdy žádnému jednání mezi obžalovanými přítomen nebyl, a tudíž ani neví, zda v souvislosti s pomocí vyřizování úvěru byl MVDr. S. nějakým způsobem zainteresován. Svědek dále tvrdil, že D. v minulosti na jeho žádost opakovaně v řádech statisíců finanční prostředky půjčoval, tyto mu bez problémů vrátil. Posléze na jaře 2007 jej D. požádal o půjčení větší částky, a to ve výši 4.000.000,- Kč, kterou mu skutečně nadvakrát zapůjčil, o čemž vypsál pouze pokladní doklady, které v další době skartoval. Finanční prostředky měly být vrácené do jednoho roku, tzn. do května 2008, s tím, že D. je měl potřebovat na rekonstrukci nějaké nemovitosti. Finanční prostředky mu předával v hotovosti bez přítomnosti další osoby, kdy posléze po vypůjčení finančních prostředků MVDr. S. ve výši 3.500.000,- Kč, rovněž D., byla sepsána společná směnka na obě vypůjčené částky původně na 8,25 mil. Kč, a to asi na podzim 2007, kdy následně byla vypsána druhá směnka na tutéž půjčku, avšak již bez úroku, a to na částku 7,5 mil. Kč. Do vyhotovení zmíněných směnek nebyla zapůjčená hotovost D. nijak zajištěna. Specifikovanou směnku JUDr. L. nikdy neviděl, neboť tato byla vystavena D. na řad MVDr. S., a to v celkové výši. Dle tvrzení svědka obžalovaný D. obě vypůjčené částky vrátil, avšak bez smlouvaného úroku. Zapůjčená finanční hotovost ve výši 4.000.000,- Kč pocházela částečně z dědictví, částečně ze společného jmění manželů, a taktéž se jednalo o peníze z jeho podnikání. V účetnictví zaznamenána

nijak nebyla, neboť se jednalo o jeho osobní peníze. K cíleným dotazům v rámci kontradiktorního řízení u hlavního líčení tento nebyl schopen blíže odpovědět na dotazy, kde měl v rozhodné době peníze uložené apod. **Obžalovaný D.** na výpověď svědka JUDr. L. u hlavního líčení reagoval v rámci ustanovení § 214 tr.ř. tak, že od svědka JUDr. L. si žádné 4.000.000,- Kč nepůjčil, na čemž setrval (č.l. 2227).

Svědčyně Tamara L., partnerka, resp. družka MVDr. S., se kterým žije ve společné domácnosti od r. 1999, a dcera svědka JUDr. L., k předmětu výslechu uvedla (č.l. 239 – 244, 2442), že obžalovaný D. jí byl MVDr. S. představen na jaře r. 2007 v souvislosti s jeho návštěvou v Třemešné. V následné době D. viděla ještě několikrát, avšak ona sama s ním nikdy nic neřešila a nejednala. Martina P. nezná, jeho jméno jí nic neříkalo. V záležitosti úvěru ve výši 45.000.000,- Kč uvedla, že neví, proč byl tento poskytnut, avšak je jí známo, že asi v r. 2008 jejího partnera kontaktoval D., kterému posléze MVDr. S. úvěr pomáhal zajišťovat. Svědkyně potvrdila, že D. MVDr. S. předával nějaké listinné materiály ve fólii či v obálce, o co se však jednalo, neví. Jmenovaná rovněž uvedla, že MVDr. S. půjčoval peníze ať již své společnosti ALTERAGRA, s.r.o., svým zaměstnancům ve firmě, spolužákovi z vysoké školy, a taktéž obžalovanému D., kdy ve vztahu k posledně jmenovanému viděla ve dvou případech, jak na stole v přítomnosti D. a MVDr. S. byl balíček peněz v nominální hodnotě 5.000,- Kč. O jaký obnos se jednalo, neví, v obou případech se mělo jednat o půjčku MVDr. S. obžalovanému D. Důvod půjčky jí znám není, nezajímalo jí, proč její přítel D. finanční prostředky půjčuje. Rovněž nevěděla, zda peníze měl uschovány v sejfě, či zda pocházely z banky. Skutečně se o tuto problematiku nezajímala. Svědkyně rovněž uvedla, že její otec jí nikdy peníze nepůjčoval, pouze jí vždy daroval „nějaké“ peníze na dovolenou či přilepšenou, nebo jí něco koupil k narozeninám nebo svátku. MVDr. S. půjčoval peníze, když potřebovali ve firmě, avšak jak často či v jaké výši, to neví. K cílenému dotazu, zda jim někdy JUDr. L. daroval částku kolem 900.000,- Kč, uvedla, že o nějaké „větší“ peníze se jednalo, a to v souvislosti s dovolenou či na případné zakoupení dialyzátoru někdy v r. 2007 či 2008, kdy došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu. Tyto peníze měly být předány otcem MVDr. S., avšak o jakou konkrétní částku se jednalo, neví.

Z výpovědi **svědka MVDr. Libora P.** bylo zjištěno (č.l. 300 – 303), že MVDr. S. je jeho kamarád ze studií. Vzhledem k tomu, že v r. 2000 potřeboval finance, neboť měl problémy se stavbou a přišel o zaměstnání, MVDr. S. mu půjčil 1,5 mil. Kč v hotovosti, o čemž sepsali smlouvu, kdy finanční částku měl vrátit do pěti let. Vzhledem k tomu, že peníze nakonec nebyly potřeba, vrátil tuto částku v plné výši a smlouvu zlikvidovali. K další půjčce došlo v červnu 2011 ve výši 40.000,- Kč, kdy opětovně tuto částku zhruba do jednoho týdne převedl zpět na účet obžalovaného. Svědek MVDr. P. potvrdil, že i on půjčil v jednom případě MVDr. S. částku ve výši 500.000,- Kč, kterou potřeboval, a on měl v té době volné peníze, a to v r. 1998 nebo 1999. I tato částka byla řádně vrácena.

Svědka Ivo V. k předmětu výslechu vypověděl před policejním orgánem 4.8.2011 (č.l. 331 – 337), že je jednatelem a společníkem společnosti ALTERAGRA, s.r.o., od vzniku v r. 1992 do současnosti. Firma se zabývá zemědělskou výrobou – pěstováním plodin a chovem zvířat. Obžalovaný MVDr. S. je druhým jednatelem a společníkem v této trestní věci. Ve firmě měli rozdělené pracovní náplně. V letech 2004 – 2008 měla společnost cca 15 zaměstnanců, v době procesního výslechu 9. O

úvěru pro společnost LABRADORITE, s.r.o., neměl žádných poznatků. V letech 2004 – 2008 byla ekonomická situace firmy různá, někdy byla v mírném zisku, jindy ve ztrátě, avšak všechny údaje zcela přesné jsou na finančním úřadě. Svědek potvrdil, že jejich firma ve zmíněném období si zajišťovala standardní překlenovací či provozní úvěry krátkodobé, a to u České spořitelny či Komerční banky. Připustil, že jak on, tak MVDr. S. půjčovali firmě finanční prostředky, avšak v řádech desítek tisíc korun, kdy on (Ivo V.) do 50.000,- Kč a obžalovaný MVDr. S. do sto tisíc korun. Zmíněné půjčky však byly vrácené nejdéle do tří měsíců. V souvislosti s těmito půjčkami byly vypisované příjmové a výdajové pokladní doklady, a taktéž bylo vše evidováno v účetních knihách. V letech 2006 – 2007 cestovné bylo hrazeno paušálně, a pohybovalo se kolem částky 10.000,- Kč, on sám nikdy v letech 2003 – 2005 cestovné ve výši 550.000,- Kč neobdržel. Svědek V. rovněž připustil, že JUDr. L., kterého zná velmi dobře, v jednom případě půjčoval společnosti ALTERAGRA, s.r.o., peníze řádově ve stovkách tisíc korun, nikoli milióny, a to asi před pěti lety (jak již uvedeno, procesní výslech proběhl 4.8.2011, tzn. že půjčka od JUDr. L. měla proběhnout někdy v r. 2006). Nikdy si ve společnosti zisk nevypláceli. Mzda od r. 2006 se pohybovala ve výši cca 17.000,- Kč hrubého, žádnou jinou mzdu či odměnu od firmy nedostávali.

Jak již uvedeno, **4.8.2011** proběhl procesní výslech svědka Ivo V., **19.8.2011** policejní orgán učinil cílené dotazy na jmenovaného jako jednatele společnosti **ALTERAGRA, s.r.o.** (č.l. 1363), kdy tento jako jednatel této společnosti na položené otázky odpověděl **sdělením**, jež bylo doručeno na policii **8.9.2011** (č.l. 1365 – 1365 v.t.). Z obsahu tohoto sdělení navazujícího na výpověď svědka V. bylo zjištěno, že společníci a jednatelé společnosti ALTERAGRA, s.r.o., MVDr. S. a Ivo V., poskytovali půjčky na provozní účely na základě dohody mezi společníky z r. 2000, a to již od r. 2000 (č.l. 1372). V průběhu let 2004 – 2005 byly ze strany společníků poskytnuté půjčky do celkové výše cca 200.000,- Kč, které rovněž v průběhu těchto let byly vrácené. Pokud bylo MVDr. S. uhrazeno ke konci r. 2005 dle přehledu vyplacených finančních prostředků za období r. 2005 – 2008 firmou ALTERAGRA, s.r.o. (č.l. 1364), pak dle dokladů částka ve výši cca 354.000,- Kč pocházela jako úhrada půjček z období před r. 2004. V citované zprávě je dále uvedeno, že na počátku r. 2006 byl dle účetních záznamů zůstatek zapůjčených finančních prostředků MVDr. S. společnosti ALTERAGRA, s.r.o., z předcházejících let ve výši 1.970.738,- Kč. Od počátku r. 2006 do 5.6.2008 byly MVDr. S. poskytnuty společnosti prostředky v této výši: 4.000,- Kč 1.3.2006, 8.000,- Kč 7.7.2006, 16.000,- Kč 26.1.2007, 25.000,- Kč 28.6.2007 a 10.000,- Kč 23.7.2007. K těmto vkladům existují odpovídající pokladní doklady, kdy další vklady byly uskutečněny platbami z osobního účtu MVDr. S. přímo na bankovní účty dodavatelů OSSZ, zdravotních pojišťoven, kdy v r. 2006 se jednalo o částku 58.492,- Kč, v r. 2007 o částku 272.610,- Kč, v r. 2008 do 5.6.2008 0,- Kč. Měsíční mzda MVDr. S. činila v letech 2004 – 2006 cca 6.500,- Kč měsíčně, za rok celkem 78.000,- Kč, v r. 2007 cca 6.760,- Kč měsíčně, celkem za rok 81.205,- Kč, a v r. 2008 cca 10.805,- Kč měsíčně, celkem za rok 129.787,- Kč.

K problematice **závazků D. vůči MVDr. S. a JUDr. L.** možno konstatovat, že **obžalovaný D.** po celou dobu trestního řízení popíral jakoukoli půjčku ať již od spoluobžalovaného MVDr. S. či JUDr. L. Popsal, za jakých okolností byly vystavené směnky, mj. i ve prospěch MVDr. S., které podepsal z podnětu právě

spoluobžalovaného, a které posléze byly předloženy v souvislosti s úvěrovým řízením ČSOB, a.s. Částka uvedená na směnce MVDr. S. měla odpovídat údajné provizi požadované MVDr. S. ve výši 10 – 15 % z poskytnutého úvěru, který měl být použit ve prospěch úředníků banky, jakož i jeho za aktivity vynaložené s vyřízením úvěru. Výpověď obžalovaného D. je, byť částečně, potvrzována výpovědí **svědkyně M.**, která potvrdila, že skutečně po vyřízení úvěru obdržela od obžalovaného MVDr. S., aniž by cokoli požadovala, „dárek“, a to poukázky na dovolenou v hodnotě 40.000,- Kč. Zmíněný „dárek“ do týdne osobně MVDr. S. vrátila. Postup obžalovaného MVDr. S. není možno označit za standardní a legitimní, a svědčí o určité snaze odměnit bankovní úředníci, a teď je otázkou, za co. Pokud žadatel úvěru předložil veškeré požadované materiály, pak není důvod, aby peněžní ústav žádosti o úvěr nevyhověl i bez pozornosti v hodnotě 40.000,- Kč pro její úřednici. Je s podivem, že v konečné fázi úvěrovou smlouvu podepsal obžalovaný D., úvěr získala jeho společnost LABRADORITE, s.r.o., a nebyl to právě on, který tuto pozornost svědkyni M. měl předat. Jak sám D. tvrdil, o provizi ve prospěch bankovních úředníků se mu MVDr. S. zmínil, avšak tuto provizi nijak nespecifikoval, a tudíž výpověď svědkyně M., jak již uvedeno, potvrzuje věrohodnost a pravdivost tvrzení obžalovaného D. ve vztahu k této problematice. **Obžalovaný MVDr. S.** v rámci své procesní výpovědi popsal, kdy, kde, za jakých okolností měl půjčit obžalovanému D. spolu s JUDr. L. celkovou finanční částku ve výši 7.410.000,- Kč, kdy se jednalo o shodnou částku, jež byla uvedena na směnce, kterou měl vystavit obžalovaný D. s datem vystavení 2.2.2007. Je s podivem, že D. měl půjčit 3.500.000,- Kč ve čtyřech částkách v době od června 2007 do října či listopadu 2007, přesto směnka byla vystavena již 2.2.2007 a obžalovanému MVDr. S. to pranic nevadilo. D. nepůjčil finanční částku 3.500.000,- Kč najednou, nýbrž po částech, aniž by si ověřil, zda skutečně tyto prostředky byly použité na rekonstrukci budovy tak, jak tvrdil D. S výjimkou směnky finanční prostředky v konečné částce vyšší než 7.000.000,- Kč nebyly ničím jištěné, když se spokojil s neověřeným údajným tvrzením JUDr. L., dle kterého měl D. vlastnit nemovitosti, tak pokud by tomu tak bylo, neměl důvod D. půjčovat na úrok finanční prostředky od JUDr. L. či MVDr. S. Nalézací soud rovněž nevěří tvrzení MVDr. S., dle kterého byl sepsán doklad o půjčce s D. toliko v jednom vyhotovení, které si vždy ponechal on (MVDr. S.). Je proti jakékoli logice, aby si tento doklad, pokud existoval, v jednom vyhotovení neponechal i samotný dlužník, tzn. D., který, jak je uvedeno, jakoukoli půjčku od MVDr. S. či JUDr. L. popíral. Pokud MVDr. S. obdržel na svůj účet 7.410.000,- Kč, pak by bylo možno důvodně předpokládat, že 4.000.000,- Kč, které si D. měl zapůjčit od JUDr. L., tomuto poukázal bezhotovostním převodem v souladu s platnou legislativou. Soud nevěří tvrzení MVDr. S., který měl JUDr. L. převést bezhotovostním převodem částku 200.000,- Kč 16.6.2008, a posléze poté, co měl vybrat hotovost ve výši 1.000.000,- Kč, mu tuto v hotovosti předal. Posléze měl JUDr. L. na jeho požádání předávat peníze, které vybíral z účtu s tím, že celkově mu předal 3.000.000,- Kč. Nakládání MVDr. S. s částkou ve výši 4.000.000,- Kč JUDr. L. nelze věřit ani při nejlepší vůli. Tyto stručně zmíněné nelogičnosti je nutno neustále dávat do souvislosti s tvrzením obžalovaného D., dle kterého MVDr. S. a JUDr. L. nedluží žádné finanční prostředky. Co se týče výpovědi a tvrzení **svědka JUDr. Petra L.**, této nalézací soud při sebelepší vůli nemůže věřit, zejména z důvodu obsahu jeho tvrzení, a taktéž i proto, že jeden z obžalovaných (MVDr. S.) je dlouhodobým druhem jeho dcery Tamary, tudíž nepochybně má zájem na výsledku trestního řízení. Nelze přehlédnout, že JUDr. L., jak sám uvedl, vykonával v rozhodné době advokátní praxi, tudíž musel vystudovat právnickou fakultu. Způsob, jakým údajně měl D. půjčovat statisíce (v

rozpětí cca 600 – 800 tisíc Kč) a posléze 4 mil. Kč, je v rozporu s jakoukoli formální logikou, neboť zkušený právník půjčil osobě, kterou sice znal, ale kterého nepovažoval ani za svého kamaráda, 4.000.000,- Kč v podstatě bez původně jakéhokoli zajištění, pouze s tvrzením, že tento mu v minulosti finanční prostředky vracel. O půjčkách nebyla sepsána žádná smlouva, nebylo dohodnuto žádné jištění, pouze se snad zmínil, že D. vlastní nějaké nemovitosti, a tudíž v krajním případě by bylo možno se na těchto nemovitostech hojit. Vzhledem k tomu, že u půjček nebyla žádná další osoba, jednalo by se v případě sporu o tvrzení proti tvrzení, což je postup z pohledu zkušeného advokáta zcela iracionální. Půjčka měla proběhnout v hotovosti, tudíž o této transakci nebyly k dispozici v případě sporu ani výpisy z účtu, jež by věrohodnost svědka JUDr. L. potvrzovaly. Vzhledem k tomu, že následně prominul D. údajné úroky, neměl z vypůjčené hotovosti žádnou provizi, tudíž zmíněná transakce z pohledu podnikání, resp. zapůjčení finanční částky, dá se říct cizímu člověku, nedává smysl. Pokud měl vypsát dva výdajové pokladní doklady, které později skartoval, pak je otázkou, když se jednalo o osobní peníze, k jakému účelu tyto výdajové pokladní doklady měly sloužit, když zapůjčená částka s ohledem na její charakter nebyla zavedena do účetnictví svědka. Samotné vrácení finanční hotovosti, jež byla po získání úvěru D. převedena na účet MVDr. S., rovněž nabízí řadu logických pochybností. I tuto výpověď je nutno hodnotit v rámci ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., jakož i z pohledu kategorického odmítání jakékoli půjčky ať již JUDr. L. či MVDr. S. obžalovaným D., který se jinak v podstatě z obecného hlediska k vytykané trestné činnosti doznal. Ani výpověď **svědkyně Tamary L.** do problematiky půjčky finančních prostředků obžalovanému D. nevnese potřebné vysvětlení, kdy tato v podstatě pouze potvrdila kontakt mezi obžalovaným D. a jejím přítelem MVDr. S., což není sporný moment. Taktéž potvrdila, že v souvislosti s vyřizováním úvěru pro D. tento předával MVDr. S. opakovaně nějaké listiny. Připustila, že MVDr. S. půjčoval finanční prostředky své společnosti ALTERAGRA, s.r.o., zaměstnancům či spolužákovi z vysoké školy, kdy se jednalo o prostředky jejího otce JUDr. L. Svědkyně se rovněž vyjadřovala k možné půjčce obžalovanému D., kdy ve dvou případech viděla na stole balíček peněz, resp. bankovek v nominální hodnotě 5.000,- Kč v přítomnosti MVDr. S. a D. Z výpovědi jmenované však nevyplývá, že by viděla, jak MVDr. S. D. finanční prostředky předává, pouze po odchodu D. jí přítel měl sdělit, že D. peníze půjčil, avšak nevěděla, v jaké výši, pro jaké účely, kdy je měl vrátit či cokoli bližšího. Taktéž její svědectví o možných darech či vzdání se půjčky JUDr. L. ve prospěch MVDr. S. a jí (myšleno Tamary L.) nebylo až tak přesvědčivé v souvislosti s výpovědí o této problematice obžalovaného MVDr. S., jakož i svědka JUDr. L. I tuto výpověď je nutno hodnotit ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., a taktéž z pohledu tvrzení obžalovaného D., který půjčky od MVDr. S. popíral, byť, jak již zmíněno, se v podstatě k vytykané trestné činnosti doznal a současně usvědčoval spoluobžalované MVDr. S. a P. Nalézací soud rovněž musí akcentovat podstatný moment, dle kterého obžalovaný D. skutečně po získání úvěru částku ve výši 7.410.000,- Kč převádí na účet MVDr. S., což znamená, že se o tuto částku a dispozici s ní připravil, a tudíž pokud by skutečně si tuto částku půjčil od JUDr. L. a MVDr. S., pak neměl nejmenší důvod tuto transakci po celou dobu trestního řízení popírat. **Svědka MVDr. P.** pouze potvrdil, že v letech 1999 pro potřeby financování stavby se dostal do finanční tísně, kdy MVDr. S. mu půjčil 1,5 mil. Kč, které v podstatě ihned vrátil, neboť nakonec tyto prostředky nepotřeboval. Taktéž si od něho ještě měl půjčit v červnu 2011, avšak jednalo se toliko o mnohem menší částku. Naproti tomu i on MVDr. S. měl půjčit v r. 1998 či 1999 částku ve výši 500.000,- Kč, kterou mu taktéž tento řádně vrátil. Z výpovědi tohoto svědka vyplývá, že obžalovaný

MVDr. S. v minulosti skutečně půjčoval finanční prostředky svým kamarádům, ale taktéž pokud potřeboval, půjčoval finanční prostředky i on. Akcentovat však je nutno, že o půjčce ve výši 1,5 mil. Kč byla sepsána i smlouva o půjčce, a to se jednalo o kamarády. Výpověď **svědka V.**, druhého jednatele společnosti ALTERAGRA, s.r.o., je poněkud v rozporu s obsahem sdělení, policii doručené 8.9.2011 (č.l. 1365 – 1365 v.t.), kdy tento na jedné straně tvrdí, že je jednatelem společnosti od jejího vzniku, finanční půjčky společnosti jeho a MVDr. S. neměly přesáhnout 100.000,- Kč s tím, že tyto byly vrácené nejdéle do tří měsíců, a zatímco v citované zprávě konstatuje, že na počátku roku 2006 dle účetních záznamů zůstatek zapůjčených finančních prostředků MVDr. S. společnosti ALTERAGRA, s.r.o., z předcházejících let je ve výši 1.970.738,- Kč, přičemž půjčky z let 2004 a 2005 byly společností jejich společníkům vrácené. Je s podivem, že by jednatel společnosti nevěděl, že tato společnost dluží druhému jednatelem cca 2.000.000,- Kč. Ze zprávy doručené policejnímu orgánu 8.9.2011 rovněž vyplývá, že MVDr. S. poskytnul společnosti v r. 2006 cca 70.000,- Kč (4.000 + 8.000 + 58.492), v r. 2007 cca 320.000,- Kč (16.000 + 25.000 + 10.000 + 272.610), v r. 2008 do 5.6.2008 již žádnou částku.

V rámci hodnocení provedeného dokazování nalézací soud zaměřil pozornost s ohledem na tvrzení obžalovaného D., jakož i spoluobžalovaného MVDr. S. včetně tvrzení svědka JUDr. L. a svědka V. na ekonomickou a finanční situaci MVDr. S., na objektivizaci finančních toků mezi společnostmi ALTERAGRA, s.r.o., a MVDr. S., resp. celkovou ekonomickou situaci jmenovaného.

V souvislosti s touto problematikou byly hodnoceny ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. **důkazy povahy listinné**, a to zejména sdělení účetní Dagmar Ž. ze dne 5.8.2011 (č.l. 1362), přehledu vyplacených finančních prostředků za období 2005 – 2008 firmou ALTERAGRA, s.r.o., ze dne 5.6.2011, vyhotoveného Dagmar Ž. (č.l. 118, 1364), sdělení jednatele společnosti ALTERAGRA, s.r.o., Ivo V., doručené policejnímu orgánu 8.9.2011 (č.l. 1365), dohoda o zapůjčování peněz mezi Ivo V., MVDr. Rudolfem S. a společností ALTERAGRA, s.r.o., ze dne 1.1.2000 (č.l. 1372), výdajové pokladní doklady (č.l. 1372 – 1379), výpisy z kontokorentního účtu společnosti ALTERAGRA, s.r.o., u České spořitelny za období od ledna 2007 do března 2008 (č.l. 1380 – 1390), příjmové pokladní doklady (č.l. 1391), hlavní kniha analytické evidence a pokladní kniha společnosti ALTERAGRA, s.r.o., za r. 2006 (č.l. 1392 – 1407), rozvaha, výkaz zisku a ztráty a daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob za r. 2006 společnosti ALTERAGRA, s.r.o. (č.l. 1408 – 1416), výpisy z běžného účtu společnosti ALTERAGRA u České spořitelny, a.s., za měsíce srpen a září 2006 (č.l. 1417 – 1421), výpisy z kontokorentního účtu společnosti ALTERAGRA, s.r.o., u České spořitelny, a.s., za měsíc listopad 2006 (č.l. 1422 – 1424), příjmové pokladní doklady (č.l. 1425), výpis z běžného účtu společnosti ALTERAGRA, s.r.o., u GE Money bank (č.l. 1426), hlavní kniha analytické evidence společnosti ALTERAGRA, s.r.o., za r. 2007 (č.l. 1427 – 1438), daňové přiznání společnosti ALTERAGRA, s.r.o., k dani z příjmu právnických osob za r. 2007, rozvaha, výkaz zisku a ztráty (č.l. 1439 – 1446), hlavní kniha analytické evidence společnosti ALTERAGRA, s.r.o., za r. 2008 (č.l. 1447 – 1449), výkaz zisku a ztráty, rozvaha a daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti ALTERAGRA, s.r.o., za r. 2008 (č.l. 1450 – 1456), sdělení Ivo V. ze dne 26.9.2011 ke znehodnocení účetních dokladů vztahujících se k letům 2000 – 2005 (č.l. 1459), opis vybraných údajů z daně z příjmů fyzické osoby za r. 2000 – 2007 u

obžalovaného MVDr. S. zaslané Finančním úřadem v Krnově (č.l. 1498 – 1509), doklady předložené Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Krnov, obžalovanému MVDr. S. (č.l. 1511 – 1724), doklady předložené Pozemkovým fondem České republiky k nemovitostem nabytým obžalovaným MVDr. S. (č.l. 1727 – 1873).

Po vyhodnocení provedeného dokazování je možno dále konstatovat, že jak již bylo zmíněno, 13.6.2008 byla na **účet MVDr. Rudolfa S. vedený u ČSOB, a.s., č. xxx**, bezhotovostně vložena částka ve výši 7.410.000,- Kč s poznámkou „úhrada směnky LABRADORITE“. V době od 13.8.2008 do poloviny října 2008 byla tato částka postupně z účtu čerpána, a to výběry v hotovosti, bezhotovostními převody a příkazy k úhradě, až na účtu zůstala částka ve výši cca 200.000,- Kč. Na tomto účtu byly rovněž ověřovány převody finančních prostředků na tento účet, které měly být převedeny dle a v souladu s „přehledem vyplacených finančních prostředků za období 2005 – 2008 firmou ALTERAGRA, s.r.o.“ ze dne 5.6.2011 (č.l. 1370). Zmíněný přehled měl dokládat finanční situaci MVDr. S. v souvislosti s půjčkami poskytnutými Ladislavu D. Bylo tudíž nutno ověřit, které platby uvedené na „přehledu“, jež měly být provedené bankovním převodem, byly skutečně provedené a převedené z bankovního **účtu společnosti ALTERAGRA, s.r.o., č. 1854387389/0800 na účet MVDr. S.** Zmíněným převodem byly realizované platby v celkové výši 494.000,- Kč jako „vrácení půjčky společníka“, a to 4.8.2006 – 10.000,- Kč, 18.9.2006 – 20.000,- Kč, 23.9.2006 – 16.000,- Kč, 2.11.2006 – 18.000,- Kč, 24.11.2006 – 20.000,- Kč, 29.11.2006 – 10.000,- Kč, 19.12.2007 – 200.000,- Kč, 25.12.2007 – 200.000,- Kč. Celková částka ve výši 440.000,- Kč za cestovné v letech 2006 – 2007 měla být převedena průběžně v r. 2007, a to formou několika plateb pohybujiících se v částkách 10.000,- Kč až 60.000,- Kč. Zda se však skutečně tyto platby vztahovaly k cestovnému, z uvedeného přehledu nebylo možno zjistit. Naproti tomu soud vzal za prokázáno, že platby v celkové výši 500.000,- Kč nebyly na účet MVDr. S. převedené, kdy se rovněž mělo jednat o vrácení půjčky společníka, a to konkrétně 27.12.2007 - 200.000,- Kč, 29.12.2007 – 200.000,- Kč, 31.3.2008 – 100.000,- Kč.

Z vyhodnocení kupních smluv zaslaných policejnímu orgánu Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, pracoviště Krnov, jež se vztahovaly k **nemovitostem**, které měl získat MVDr. S. do r. 2008, bylo zjištěno, že tento nakoupil do r. 2007 nemovitosti za částku v celkové výši 1.030.145,- Kč, a za stejné období prodal nemovitosti za částku 96.857,18 Kč, což znamená, že obžalovaný MVDr. S. měl náklady s pořízením nemovitosti v letech 1997 – 2007 po odečtení zisku z prodeje nemovitosti v celkové výši 933.287,82 Kč. Akcentovat je nutno dále, že MVDr. S. do 5.6.2008 pořídil nemovitosti za celkovou částku ve výši 1.725.283,40 Kč, a prodal nemovitosti za částku, jak již zmíněno, 96.857,18 Kč, tudíž k tomuto období jmenovaný měl náklady na pořízení nemovitosti po odečtení zisku z prodeje nemovitosti v celkové výši 1.628.426,20 Kč.

Po vyhodnocení kupních smluv zaslaných Pozemkovým fondem ČR, jež se vztahovaly k nemovitostem, které získal MVDr. S. nákupem od tohoto úřadu do konce r. 2008, bylo zjištěno, že jmenovaný za získané nemovitosti uhradil do konce r. 2007 částku ve výši 261.670,- Kč. Do 5.6.2008 se jednalo o celkovou částku vynaloženou na získání zmíněných nemovitostí ve výši 326.158,- Kč.

Ze zaslaných materiálů **Finančním úřadem v Krnově** ve vztahu k obžalovanému MVDr. S. bylo možno zjistit, že tento měl v letech 2000 – 2007 (tzn. do doby, kdy měl D. půjčovat peníze) příjmy ze závislé činnosti v celkové výši 1.937.658,- Kč, a ostatní příjmy ve výši 1.358.126,- Kč.

V rámci **stručné rekapitulace** s ohledem na objektivní posouzení majetkových poměrů **MVDr. S.** možno uvést, že již policejní orgán v přípravném řízení zaměřil pozornost na příjmy a výdaje jmenovaného, jež se vztahovaly do let 2000 – 2007. Bylo vycházeno z již zmíněných zpráv předložených Finančním úřadem v Krnově, kde bylo možno objektivizovat příjmy ze závislé činnosti a příjmy ostatní. Dále byla zajištěna dokumentace společnosti ALTERAGRA, s.r.o., vztahující se k půjčkám MVDr. S. společnosti, a jejich následným vratkám. Ivo V., druhý jednatel společnosti ALTERAGRA, s.r.o., předložil pro potřeby vyšetřování toliko listinné materiály z let 2005 – 2008, a to ve fotokopii, neboť starší materiály byly skartované, a materiály, jež ze zákona měla společnost uchovávat (daňová přiznání apod.), měly být znehodnocené špatným uskladněním. K zajištění a doložení těchto listin byl požádán svědek V. o zproštění mlčenlivosti FÚ v Krnově, kdy tento žádosti nevyhověl s tím, že o účetnictví se staral hlavně druhý jednatel společnosti, a to MVDr. S. K půjčkám posledně jmenovaného, konkrétně k předání finančních prostředků do společnosti ALTERAGRA, s.r.o., byly zajištěné listinné materiály toliko částečně. K půjčkám z let 2000 – 2005 nebyly předložené či zajištěné žádné smlouvy, pokladní doklady, výpisy z účtu či jiné doklady. Vycházeno bylo toliko z dopisu ze dne 8.9.2011 jednatele V., který sdělil, že v letech 2000 – 2005 měl MVDr. S. půjčit společnosti ALTERAGRA částku v celkové výši 2.424.738,- Kč. Zadokumentovány byly půjčky z let 2006 – 2007 ve výši 63.000,- Kč. Zajištěné byly doklady k předání finančních prostředků ze společnosti ALTERAGRA, s.r.o., MVDr. S., kdy značná část prostředků měla být předávána v hotovosti, kdy se jednalo např. o částky 200.000,- Kč a podobné. Tyto částky byly vyplacené v jeden den a byly zapsané na jednom pokladním dokladu. Některé částky byly hrazené bankovním převodem. V r. 2006 byla z částky 1.204.000,- Kč na účet MVDr. S. uhrazena částka ve výši 94.000,- Kč, v r. 2007 byla z částky 1.059.000,- Kč na účet MVDr. S. uhrazena částka ve výši 840.000,- Kč. Dále bylo zjištěno, že platby ze dnů 27.12., 29.12. v r. 2007 v celkové výši 400.000,- Kč a ze dne 31.3.2008 ve výši 100.000,- Kč byly placené na účet 193220121/0300, který není MVDr. S. Další příjmy obžalovaného dle dokladů doložených V. měly pocházet z cestovního, kdy toto za r. 2003 – 2005 mělo být hrazeno až v r. 2006, a to dle doložených podkladů v hotovosti v částkách 50.000,- Kč, 200.000,- Kč a 300.000,- Kč. Po vyhodnocení objektivizovaných nákladů a příjmů ke konci listopadu 2007, tj. v době, jak již zmíněno, kdy měl MVDr. S. dle svého tvrzení půjčit Ladislavu D. finanční prostředky v celkové výši 3.500.000,- Kč, mohl mít k dispozici částku cca 2.200.000,- Kč, avšak do této částky nejsou započtené všechny běžné životní náklady za r. 2000 – 2007. Nálezací soud v tomto směru odkazuje na přehlednou tabulku na č.l. 1485, jež pochází z údajů získaných a vyhodnocených v rámci dokazování. Nelze vyloučit určité možné drobné korekce v souvislosti s objektivizací majetkových poměrů obžalovaného MVDr. S., avšak nikoli zásadní povahy.

V rámci dokazování byla rovněž věnována pozornost tvrzení obžalovaného MVDr. S., dle kterého v souvislosti s půjčkami D. jej ubezpečoval JUDr. L., že půjčky D. jsou bezpečné, neboť tento vlastní nemovitosti. Z výpisu z katastru nemovitostí vztahujícího se k nemovitostem D. v průběhu r. 2007, ze

zprávy Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Bruntál (č.l. 1874 – 1927), bylo zjištěno, že u nemovitosti zapsané na Ladislava D. na LV xxx (č.l. 1874 – 1880) se jedná o budovu v Bruntále č.p. xxx, kterou nabyl obžalovaný D. v dražbě dne 26.9.2003 za částku 6.200.000,- Kč, avšak u této nemovitosti bylo dne 29.12.2003 na základě smlouvy o zřízení základního práva zřízeno zástavní právo smluvní do částky ve výši 5.000.000,- Kč. Je pravdou, že obžalovaný D. byl dále vlastníkem bytové jednotky v bytovém domě na adrese Bruntál č. xxx, kterou pořídil na základě kupní smlouvy ze dne 19.8.1999 za částku ve výši 34.312,- Kč. Tato nemovitost byla zapsána v katastru nemovitostí na LV xxx (č.l. 1881 – 1893). Nálezací soud nemá pochybnosti o tom, že tak zkušený advokát jako JUDr. L. či osoba, která nakupovala pozemky, resp. nemovitosti, tzn. MVDr. S., se nepřesvědčili na katastru nemovitostí, zda D. skutečně nějaké nemovitosti vlastní či nikoli. Je pravdou, že tento nemovitosti vlastnil, avšak již od konce r. 2003 na nemovitosti, která by teoreticky připadala v úvahu jako zástava, již zástavní právo do částky 5.000.000,- Kč bylo zřízeno.

Obžalovaný MVDr. S. předložil soudu materiál označený **Znalecký posudek** ze dne 15.5.2012, vyhotovený zpracovatelem **Doc. Ing. Františkem Nahodilem, CSc.**, soudním znalcem v oboru ekonomika (č.l. 2157 – 2175), avšak tento znalecký posudek neměl znaleckou doložku ve smyslu ustanovení § 106 věta druhá tr.ř., a proto tak, jak v prvotním řízení, tak i v současném byl chápán toliko jako důkaz povahy listinné. Zmíněný materiál měl odpovědět, jakými vlastními finančními prostředky mohl MVDr. S. disponovat v době poskytnutí úvěru společnosti LABRADORITE, s.r.o., od ČSOB, tedy v r. 2008, a zda obžalovaný mohl zrealizovat půjčku ve výši 3.500.000,- Kč Ladislavu D. Taktéž měl znalec odpovědět, zda JUDr. L. měl v r. 2007 volné finanční prostředky přesahující 4.000.000,- Kč rovněž k zapůjčení Ladislavu D. Zpracovatel vycházel z materiálů, které jsou uvedené na str. 2, na což soud odkazuje. Je nesporné, že v rámci tohoto materiálu znalec vycházel ze subjektivních údajů obžalovaného, jež nebyly ničím doložené, nemají oporu v provedeném dokazování, jako např. náklady na cestovné specifikované na str. 4 materiálu (ad 2). Na str. 5 (ad 3) je dokonce argumentováno tím, že obžalovaný MVDr. S. měl příjem z dotací za dobu od r. 2000 do r. 2008 ve výši 1.398.513,- Kč. V této souvislosti nutno akcentovat, že dotace jsou účelové prostředky, které musely být použité na účel, na který byly poskytnuté, nikoli pro možnou půjčku jiné osobě. Pod bodem ad 5, str. 5, jakož i v rámci přílohy na č.l. 2167, se nachází čestné prohlášení Mgr. Tamary L., družky obžalovaného MVDr. S., a posledně jmenovaného, kdy tito oba prohlásili, že náklady na společnou domácnost za období od r. 1999 až do současnosti, tj. 1.5.2012, hradí Mgr. Tamara L., jejíž měsíční příjmy se měly pohybovat od 16.000,- Kč do 19.000,- Kč. V této souvislosti pouze možno připomenout, že ve výpovědích obžalovaného, svědků JUDr. L. či svědkyně Mgr. L. se opakovaně objevuje informace o dlouhodobé nemoci svědkyně Mgr. L. Je velmi nepravděpodobné, takřka vyloučené, aby se MVDr. S. po celou dobu nechal „vyživovat svou družkou“. Zpracovatel Doc. Ing. Nahodil, CSc., se taktéž zabýval finanční situací JUDr. L., a dospěl k závěru, že tento v rozhodné době disponoval s finanční hotovostí přesahující hranici 4.000.000,- Kč, a tudíž D. tuto částku mohl půjčit. Taktéž v rámci závěru je konstatováno, že MVDr. S. měl v době poskytnutí úvěru společnosti LABRADORITE, s.r.o., disponibilní finanční prostředky v takové výši, že byl schopen poskytnout předmětnou půjčku Ladislavu D. Nálezací soud tyto závěry nemůže akceptovat jednak s ohledem na provedené rozbory v odůvodnění tohoto rozhodnutí, viz shora, jakož i s ohledem na řadu dalších skutečností. Nelze

přehlédnout tvrzení JUDr. L. prezentované MVDr. S., dle kterého půjčka D., ke kterým mělo dojít za velmi podivných okolností a které D. zpochybňuje, měly být jistěné pozemky či nemovitostmi, které D. vlastní. Jak bylo shora uvedeno, D. skutečně nemovitosti v rozhodné době vlastnil, avšak tyto byly již dány v zástavě ve vztahu k částce 5.000.000,- Kč. I odvolací soud v rámci svého rozhodnutí ze dne 22.10.2014 na str. 23 akcentoval, že obžalovaný MVDr. S. v rámci své obhajoby uplatnil řadu obhajovacích tvrzení a předložil k nim i řadu důkazů, jež ovšem původně nebyly soudem I. stupně řádně vyhodnocené. Zdůraznil však, že tyto předložené materiály a tvrzení trpí jednou zásadní vlastností, a to, že pochází ze zdrojů obžalovanému blízkých, tj. od jeho družky, jejího otce apod., příp. opatřených přímo obžalovaným, což nesporně je jeho obhajovací právo. Naproti tomu nelze přehlédnout, že řada tvrzení se opírá o zpochybněné a nedostatečně objektivní doklady (znalecké posudky o ceně nemovitostí), příp. materiály svědčící o jeho solventnosti a tudíž schopnosti půjčit spoluobžalovanému D. 3.500.000,- Kč, resp. 7.410.000,- Kč tak, jak deklarovala směnka. Tak, jak bylo opakovaně uvedeno, je nutno mít neustále na paměti, že obžalovaný D. jakoukoli půjčku, ať již od spoluobžalovaného MVDr. S. či JUDr. L., po celou dobu trestního řízení popírá. Rovněž je nelogické, aby MVDr. S., pokud by s těmito prostředky disponoval, zapůjčil je v podstatě cizí osobě bez řádného zajištění návratnosti. Jeví se býti skutečně paradoxní, že MVDr. S. by opakovaně D. půjčoval statisícové či milionové prostředky, zatímco náklady domácnosti od r. 1999 měly být hrazené z příjmů dlouhodobě nemocné družky svědkyně Mgr. L. Tomuto tvrzení ani při nejlepší vůli nelze uvěřit. Okolnostmi vyhotovení směnek či dalších dokladů, které MVDr. S. po předchozí dohodě předložil svědkyni M., resp. ČSOB, a.s., se nalézací soud již podrobně zabýval. Všechny tyto okolnosti tak, jak i současná majetková solventnost MVDr. S., je nutno hodnotit ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Taktéž již bylo poukázáno na to, jak obžalovaný MVDr. S. s prostředky, které byly zaslány na jeho účty, nakládal zcela netransparentním způsobem, nakládal s nimi dílem v rozporu s podmínkami zákona a omezení plateb v hotovosti č. 254/2004, zakazující hotovostní platby nad částku v ekvivalentu 15.000 EUR (výpis z běžného účtu, č.l. 937, a následující souhrnné údaje, č.l. 1476).

Po vyhodnocení provedeného dokazování ve vztahu k JUDr. L. a možnému půjčce obžalovanému D. zastává nalézací soud stanovisko, že JUDr. L. mohl disponovat s finančními prostředky, avšak tyto nepůjčil obžalovanému D. mj. proto, že bylo vyvráceno jeho tvrzení, byť zprostředkované, MVDr. S. o možném zajištění půjčky nemovitostmi obžalovaného D. Taktéž se nalézací soud i zabýval okolnostmi, za kterých mělo k půjčkám docházet, kdy takovýto způsob půjčení značných prostředků by zcela jistě zkušený právník, advokát nemohl akceptovat, neboť vymahatelnost by byla více než složitá a ztížená. Co se týče MVDr. S., po podrobném rozboru, jež se nachází v odůvodnění tohoto rozhodnutí, byť je nutno připustit, že nemusí a nemůže být absolutní, jakož i s ohledem na již opakovaná tvrzení obžalovaného D., zjištění o zástavě na nemovitosti D., jakož i všech dalších okolností, rovněž zastává soud I. stupně stanovisko, že obžalovaný MVDr. S. žádné finanční prostředky spoluobžalovanému D. nepůjčil. Pokud by nalézací soud toliko hypoteticky připustil variantu zapůjčení finančních prostředků JUDr. L. a MVDr. S. vyšší než 7.000.000,- Kč, pak by i tato možnost umocňovala snahu obžalovaného ve spolupráci a po dohodě s obžalovaným D. vylákat úvěr ke škodě ČSOB, a.s., aby se tak mohl event. dostat ke svým prostředkům. Tato varianta je však skutečně toliko hypotetická. Byl motivován provizí ve výši 10 – 15 % tak, jak se zmiňoval před

spoluobžalovaným D., přičemž argumentoval tím, že je nutno předat určitou část jako provizi i bankovním úředníkům, což v podstatě ve vztahu ke svědkyni M. splnil, když této dal poukázky v hodnotě 40.000,- Kč na zahraniční dovolenou.

Ve vztahu k níže uvedenému materiálu nalézací soud akcentuje, že si je plně vědom zásady, dle které dokud obviněný není pravomocně odsouzen, hledí se na něj jako na nevinného, resp. neodsouzeného. I přesto však soud je povinen vyhodnotit a přihlídnout ke všem důkazům, které mohou objasnit skutkový děj, osobu pachatele, okolnosti případu apod. Na č.l. 2745 – 2747 se nachází **obžaloba státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 8.12.2015, sp.zn. 2 Zt 90/2015, jež byla podána na MVDr. Rudolfa S.**, a to pro skutek, který v bodě 1/ byl kvalifikován obžalobou jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, a v bodě 2/ jako pokus přečinu podvodu podle § 21 odst. 1 k § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. V podstatě několik dnů po podané obžalobě senát Okresního soudu v Bruntále 21.1.2016, sp.zn. 3T 211/2015 (č.l. 2812 – 2813) rozhodl podle § 231 odst. 1 tr. ř. s odkazem na § 223 odst. 2 tr.ř. z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr.ř. a trestní stíhání proti obviněnému MVDr. Rudolfu S. pro oba skutky zastavil, neboť trest, k němuž mohlo trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který jej podle očekávání postihne ve věci Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 48T 6/2011. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 2.2.2016. V době rozhodování okresního soudu ještě ani nepravomocně nebylo vyhlášeno rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 48T 6/2011. Nalézacímu soudu nepřísluší revidovat správnost tohoto rozhodnutí, byť zcela nepochybně by toto rozhodnutí mohlo vést k určité polemice z pohledu jeho správnosti. Skutkově vytykané protiprávní jednání v bodě 1/ kvalifikované jako zločin podvodu ve 4. odstavci mělo spočívat v tom, že MVDr. S. v přesně nezjištěný den v listopadu 2013 poté, co se s RNDr. Martinem T., jednatelem společnosti SVA-TI, a.s., Šumperk, dohodl na odkoupení svého obchodního podílu ve společnosti ALTERAGRA, s.r.o., za částku 2.500.000,- Kč, jehož zásadní podmínkou bylo zároveň pokračování pronájmu a nového nájmu jeho soukromých pozemků uvedené společnosti, po zaslání potřebných písemností a vyhotovení nové nájemní smlouvy uzavřel dne 26.11.2013 v Krnově, okres Bruntál, na České poště s uvedenou společností smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti ALTERAGRA, s.r.o., na SVA-TI, a.s., za který mu byla následně vyplacena částka 2.500.000,- Kč, přičemž při této transakci obviněný RNDr. T. zatajil, že podstatnou část pozemku o celkové výměře 350,8024 hektarů již ke dni 28.6.2013 pronajal Ing. Petru K. s nájmem na dobu od 1.10.2013 do 31.12.2023, kdy v případě, že by RNDr. T. o tomto pronájmu věděl, nikdy by na odkoupení obchodního podílu od obviněného nepřistoupil, a obviněný tak společnosti SVA-TI, a.s., Šumperk způsobil škodu ve výši 2.500.000,- Kč, tedy MVDr. S. měl sebe obohatit tím, že uvedl někoho v omyl a zamířel podstatné skutečnosti a měl tímto činem způsobit na cizím majetku značnou škodu. Na znění skutku kvalifikovaného jako pokus přečinu podvodu nalézací soud odkazuje, neboť tento souvisí určitým způsobem s protiprávním jednáním, kterého se tento měl dopustit v bodě 1/.

Ve vztahu k **obžalovanému D.** je rovněž možno odkázat na dvě **usnesení policejního orgánu, na základě kterých došlo k odložení věci pro podezření ze spáchání trestného činu. 17.6.2010 policejní orgán vydal rozhodnutí č.j. KRPT-41477-47/TČ-2009-070181** (č.l. 1940 – 1942), na základě kterého podle § 159a odst. 1 tr.ř. odložil věc týkající se podezření ze spáchání trestného činu podle § 171 odst. 2

písm. a) tr. zákona – maření výkonu úředního rozhodnutí, kterého se Ladislav D. měl dopustit jako jednatel společnosti DAJAR skutkem popsáním v tomto rozhodnutí, na což soud odkazuje, neboť ke zmíněnému odložení došlo proto, že ve věci nešlo o podezření z trestného činu a nebylo na místě věc vyřídit jinak. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 30.6.2010.

30.11.2010 policejní orgán vydal **rozhodnutí pod č.j. KRPT-6218-67/TČ-2010-070181**, na základě kterého odložil ve smyslu ustanovení § 159a odst. 1 tr.ř. věc z podezření ze spáchání trestného činu podle § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zákona, jehož se měl dopustit Ladislav D., neboť opětovně nešlo o podezření z trestného činu a nebylo na místě věc vyřídit jinak. Vzhledem k tomu, že se i v tomto případě jednalo o pravomocné rozhodnutí, soud na průběh skutkového děje odkazuje (č.l. 1945 – 1948).

Zmíněná rozhodnutí, byť byla odložena, svědčí o ochotě a schopnosti obžalovaného D. dopouštět se protiprávního jednání. Rozhodně v nyní projednávané trestní věci nešlo o exces, neboli vybočení z jinak řádně vedeného občanského života.

Vzhledem k tomu, že v popisu průběhu skutkového děje se v této trestní věci objevují dvě základní společnosti, a **to DAJAR CZ, s.r.o., a LABRADORITE, s.r.o., je nutno poukázat na historii těchto obchodních společností.**

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě (č.l. 1949 – 1950 v.r.) bylo zjištěno, že obchodní společnost **DAJAR CZ, s.r.o.**, byla v obchodním rejstříku zapsána 10.1.2005 se sídlem Bruntál, K. Čapka 80, jednalo se o společnost s ručením omezeným s velmi rozsáhlým předmětem podnikání, jako např. provádění staveb, jejich změn a odstraňování, realitní činnost, správa a údržba nemovitostí atd. Jedním z jednatelů od samého počátku byl Ladislav D., kdy tento byl i jediným společníkem v rozhodné době. Z citovaného úplného výpisu bylo dále zjištěno, že usnesením Okresního soudu v Bruntále ze dne 18.5.2009, č.j. 63Nc 430/2009 – 9, jež nabylo právní moci 19.6.2009, nařídil soud exekuci podle vykonatelného rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. Vladimíra Blahuta, č.j. RN/BL-SmoravaDajar+D./1070600017. Provedením exekuce byl pověřen Mgr. Čeněk Bělsta, soudní exekutor Exekutorského úřadu se sídlem Jesenická 5, Bruntál, jež vydal 1.6.2009 Exekuční příkaz č.j. 005EX348/2009-19 k uspokojení pohledávky oprávněného S MORAVA leasing, a.s., se sídlem Horní náměstí 264/18, Znojmo, ve výši 679.172,- Kč s příslušenstvím postižením obchodního podílu povinného Ladislava D. ve společnosti DAJAR CZ, s.r.o. Následně je nutno akcentovat, že insolvenční řízení bylo zahájeno na základě vyhlásky Krajského soudu v Ostravě, č.j. KSOS33INS8880/2009, ze dne 11.12.2009.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě bylo zjištěno, že obchodní společnost **LABRADORITE, s.r.o.**, byla zapsána 4.4.2008 se sídlem Praha 4, U Habrovky 247/11, kdy toto sídlo bylo změněno 16.5.2008 na Bruntál, K. Čapka 80/1. Tato společnost s ručením omezeným měla předmět činnosti pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Původním statutárním orgánem, tedy jednatelem, byla Žaneta B., jejíž funkce zanikla 11.4.2008, kdy následným jednatelem této společnosti

od 16.5.2008 byl Ladislav D. I ve vztahu k této společnosti nutno odkázat na usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 18.5.2009, č.j. 62 Nc 431/2009-9, na základě kterého byla nařízena exekuce s odkazem na vykonatelný rozhodčí nález JUDr. Vladimíra Blahuta ze dne 24.3.2009. Provedením exekuce byl pověřen Mgr. Bělata, jež dne 1.6.2009 vydal exekuční příkaz sp.zn. 005EX348/2009 k uspokojení pohledávky oprávněné S MORAVA leasing, a.s., ve výši 679.122,- Kč s příslušenstvím postižením obchodního podílu povinného, tj. Ladislava D. ve společnosti LABRADORITE, s.r.o.

Z připojeného **insolvenčního spisu vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 34 INS 366/2011 – LABRADORITE, s.r.o., v likvidaci**, bylo mj. zjištěno, že dne 2.6.2011 Krajský soud v Ostravě pod sp.zn. KSOS34INS366/2011 rozhodl v insolvenční věci dlužníka LABRADORITE, s.r.o., v likvidaci, a věřitele – navrhovatele ČSOB, a.s., za účasti Krajského státního zastupitelství v Ostravě o insolvenčním návrhu tak, že byl zjištěn úpadek dlužníka: LABRADORITE, s.r.o., v likvidaci, insolvenčním správcem byla ustanovena Ing. Zálešáková, a na majetek dlužníka: LABRADORITE, s.r.o., v likvidaci byl prohlášen konkurz. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 2.9.2011, mj. i s ohledem na potvrzující rozhodnutí nadřízeného soudu, tj. Vrchního soudu v Olomouci pod sp.zn. 3VSOL440/2011-A-38. Po provedeném insolvenčním řízení Krajský soud v Ostravě rozhodl 4.2.2014, č.j. KSOS34INS366/2011-B30, v insolvenční věci dlužníka: LABRADORITE, s.r.o., v likvidaci tak, že byl zrušen konkurz prohlášený na majetek dlužníka, a to z důvodu, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 4.3.2014.

Odvolací soud vytýkal soudu I. stupně neprovedení a nezprocesnění důkazu předloženého obžalovaným MVDr. S., a to materiálu označeného jako **Znalecký posudek č. 80-2011**, vypracovaný **znalcem Ing. Michalem Cerkvou** dne 30.9.2011 za součinnosti daňového a ekonomického poradce Ing. Ivo H. (č.l. 2131 – 2144). Soud I. stupně k tomuto materiálu konstatuje, že byť je označen jako znalecký posudek, nemohl být takto akceptován, neboť znalec Ing. Cerkva nebyl poučen o vědomosti následku vědomě nepravdivého znaleckého posudku, resp. chyběla znalecká doložka, kdy tato byla předložena až s odstupem několika let, resp. 27.9.2013 (č.l. 2357 – 2358). Z toho důvodu byl tento materiál zprocesněn a považován za důkaz povahy listinné, nikoli znalecký posudek. Předmětem tohoto materiálu bylo „stanovení škody způsobené použitím účelového úvěru namísto úvěru neúčelového u ČSOB“. Na str. 2 je soupis materiálů, ze kterých znalec vycházel, na což soud odkazuje, kdy v následné části znalec stanovuje výši škody formou ocenění (kvantifikace) rozdílu úročení v Kč. Po vyhodnocení tohoto posudku nalézací soud konstatuje, že tyto závěry nijak nepřispěly k objektivizaci průběhu skutkového děje či objektivizaci výši způsobené škody. Jedná se o důkazy, jež nemají, jak již zmíněno, pro posouzení věci zásadní a zejména objektivní relevanci.

Obžalovaný MVDr. S. taktéž předložil nalézacímu soudu materiál označený **„Znalecký posudek ve věci Ladislav D., Martin P., MVDr. Rudolf S. – úvěrový podvod č. 6/2/2011“**, zpracovatele **znalce Ing. Miroslava Červenky** (č.l. 2145 – 2156). Ani u tohoto znalce z oboru ekonomika, odvětví peněžnictví a pojišťovnictví – komerční bankovníctví, nebyla přiložena příslušná doložka, jež byla taktéž předložena soudu až po několika letech, resp. 27.9.2013 (č.l. 2355 – 2356). I tento materiál byl tudíž zprocesněn a chápán jako listinný důkaz, jehož zadáním bylo

zodpovědět na tři položené otázky zadavatele MVDr. Rudolfa S. Materiály, ze kterých zpracovatel čerpal, jsou uvedené na str. 3 a zdaleka není možno konstatovat, že znalec měl k dispozici všechny relevantní materiály, a taktéž vycházel z vysvětlení podaného v rámci osobního rozhovoru se zadavatelem dne 12.7.2011, tzn. MVDr. S., který mu podal vysvětlení o souvislostech jednotlivých písemných podkladů. První otázka zněla, za jakých podmínek by byl poskytnut úvěr na budovu v hodnotě 65.000.000,- Kč, kdyby nebyly dokládány směnky nebo dokonce ani nájemní smlouvy vztahující se k této budově. Zpracovatel konstatoval, že úvěr je klientovi bankou poskytnut na základě žádosti o úvěr a z ní vycházející úvěrové smlouvy uzavřené dle obchodního zákoníku. Posléze následuje několik obecných informací s tím, že v tomto případě se jednalo o úvěr účelový, tzn., že klient mohl bankou poskytnuté peněžní prostředky použít pouze na financování předmětného předmětu uvedeného úvěru. Prostředky měly být použité na financování koupě komerčního objektu a refinancování nákladů. Kupní cena dle zpracovatele zpochybněna nebyla. Náklady na rekonstrukci byly doložené fakturami, jež se později ukázaly jako falešné. Dle zpracovatele nedostatek spatřuje u pracovníků banky v tom, že si nedostatečně zjistili bonitu klienta. Úvěr byl poskytnut společnosti LABRADORITE, jež byla vlastníkem financované nemovitosti, avšak z poskytnutých podkladů nevyplývala specifikace příjmů, z nichž měl být úvěr splacen. Nebyly s touto uzavřené nájemní smlouvy, ze kterých plynulo nájemné z předmětné nemovitosti. Zajištění úvěru bylo věcné, tzn. zástava financované nemovitosti, dále směnkou, ručitelským prohlášením firmy DAJAR CZ, a vinkulací pojistného plnění předmětné nemovitosti. Jednalo se tedy o kombinaci věcného a osobního zajištění. Zmíněné zajištění však nenahrazovalo posouzení bonity klienta, tedy jeho schopnosti úvěr splácet. Zpracovatel akcentuje, že ČSOB, a.s., nepožadovala proti obvyklým podmínkám pro poskytnutí úvěru např. finanční plán na dobu úvěrové angažovanosti, ani nevyžadovala bankovní reference, jež mohla konfrontovat s výpisy z účtu předloženými obviněným D. Dle dalších připomínek zpracovatele banka, pokud by měla k dispozici pravé nájemní smlouvy s nižším nájemným, než bylo deklarováno, by s největší pravděpodobností úvěr poskytla za zcela jiných podmínek, které by představovala zejména vyšší úroková sazba v důsledku vyšší marže banky, než 3 %, a rozsáhlejší zajištění. S tímto nalézací soud může jen souhlasit, neboť právě předkládání falešných a fiktivních materiálů obžalovanými byla ČSOB, a.s., uvedena v omyl. Další otázka spočívala v odpovědi, zda vznikla bance škoda ve výši 45.000.000,- Kč dnem poskytnutí úvěru, když byly bance při přípravě úvěru dodány nepravdivé nájemní smlouvy, příp. i směnky vztahující se k opravě budovy. Zpracovatel akcentoval, že částka 45.000.000,- Kč představuje jistinu, kterou se klient zavázal bance vrátit v čase uvedeném v úvěrové smlouvě. Pakliže by jistinu nesplatil, slouží bance zajišťovací instrumenty k získání byť části peněžních prostředků, které klientovi poskytla. Rozdíl mezi částkou získanou realizací zajišťovacích prostředků a zbytkem jistiny představuje škodu, která bance případným trestním jednáním vznikla. Narůstající škodu si banka částečně způsobila sama tím, že již dne 13.6.2008 věděla o podezřelých transakcích spojených s účtem Ladislava D., resp. s převody finanční hotovosti specifikovaných v bodě 1/ tohoto rozhodnutí na účet Martina P., Jana B. (je s podivem, že zpracovatel nepřipouští převod na účet MVDr. S., který proběhl za shodných okolností, jak převod v souvislosti s osobami P. a B.). Ing. Červenka dále poukazyval na to, že 13.6.2008, tedy ve stejný den, Martin P. převedl ze svého účtu na účet Ladislava D. částku ve výši 8.490.000,- Kč, tedy stejnou částku, která mu byla ten samý den zaslána z poskytnutého úvěru, a na tuto skutečnost nijak nereagovala. Je nesporné, že s odstupem času popsané transakce,

tedy převody na účty MVDr. S., P. a B. jsou přinejmenším podezřelé. Je však otázkou, za jak dlouho ČSOB, a.s., mohla tyto transakce vyhodnotit jako podezřelé, neboť k těmto převodům jí byly poskytnuté směnky včetně prohlášení věřitelů, jež byly předkládané jako pravé a v tomto směru byla zabezpečována MVDr. S. Na cíleně položenou otázku tedy zpracovatel uvedl, že bance vznikla dnem poskytnutí úvěru z hlediska věcného vymezení škoda zahrnující rozdíl mezi jistinou úvěru (45.000.000,- Kč) a částkou obdrženou při uplatnění zajištění, zejména prodejem nemovitosti, a běžný úrok ode dne poskytnutí úvěru nejpozději do 10.12.2008. Rozdíl mezi jistinou úvěru a částkou obdrženou při uplatnění zajištění však bude znám až po realizaci zástavy, s čímž nalézací soud taktéž musí souhlasit. Pokud by došlo k prodeji zástavy ještě v r. 2008, mohla být dle názoru zpracovatele dosažena i kupní cena, jež by mohla postačovat na úhradu jistiny úvěru. Na běžném úroku ode dne poskytnutí úvěru nejpozději do 10.12.2008 z podkladů, které měl zpracovatel k dispozici, za předpokladu zvýšení marže banky na 5 %, by pachatelé peněžnímu ústavu způsobili škodu ve výši 483.947,66 Kč. Poslední otázka zněla, zda byla dodržena účelovost úvěru, kdy se banka mohla o porušení účelu úvěru ze strany klienta dovědět, a jak to mohla řešit, zda banka postupovala s péčí řádného hospodáře. Dle názoru zpracovatele účelovost úvěru dodržena nebyla a banka se o tom měla dovědět bezprostředně po poskytnutí a čerpání úvěru. Adekvátním postupem mělo být okamžité vypovězení smlouvy o úvěru a zesplatnění úvěru. Klient dle zpracovatele závažným způsobem porušil hned několik ustanovení úvěrové smlouvy, o tomto porušení banka neměla možnost se ihned nedozvědět, a situaci měla neprodleně řešit. Dle insolvenčního návrhu však banka úvěr zesplatnila až ke dni 10.12.2008, a tudíž s největší pravděpodobností nepostupovala s péčí řádného hospodáře. Nalézací soud s tímto stanoviskem nemůže zcela ve všem absolutně souhlasit, neboť je nutno vzít v úvahu tu skutečnost, že peněžní ústav vycházel z předpokladů, dle kterých materiály jim poskytované na jejich žádost byly pravé a relevantní. Zmíněné převody s výjimkou převodu mezi P. a D. měly oporu ve vystavených směnkách a prohlášeních věřitelů. Zpracovatel argumentuje tím, že klient porušil několik ustanovení úvěrové smlouvy, avšak je s podivem, že tato ustanovení necituje. Taktéž tvrdí, že banka se o porušení měla možnost dovědět ihned. Opětovně nezmiňuje, na základě jakých mechanismů je nutno si uvědomit, že podvodné jednání v takovýchto případech bývá promyšlené, sofistické a málo kdy odhalitelné na samém počátku. Dle názoru soudu zpracovatel nemohl a nevycházel ze všech materiálů tvořících relevantní údaje, resp. obsah trestního spisu.

Po zrušujícím rozhodnutí Vrchním soudem v Olomouci dne 22.10.2014 požádal Krajský soud v Ostravě Krajské státní zastupitelství v Ostravě, aby v součinnosti s orgány Policie ČR zjistilo všechny nájemníky včetně **nájemních smluv a výši nájemného, jež byly v nájmu v komerčním objektu – budova č.p. xxx na pozemku parcela č. xxx, xxx a xxx, vše v katastrálním území Bruntál – Město, obec Bruntál (č.l. 2576)**. Státní zástupce KSZ v Ostravě JUDr. Hoferik předložil soudu seznam nájemníků tak, jak bylo požadováno, s tím, že budovu č.p. xxx na ul. Jesenické v Bruntále má v pronájmu (ke dni 19.12.2014) Elvír B., který tuto budovu pronajal společnosti Elvíro, s.r.o., na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1.4.2012 (č.l. 2579 – 2584), a tato společnost pronajímala prostory dalším podnájemcům na základě podnájemních smluv o podnájmu nebytových prostor, jež se nachází ve spise na č.l. 2585 – 2659. Zmíněné podnájemní smlouvy byly uzavírané koncem r. 2014. Provedeným dokazováním se nepodařilo zajistit žádné další nájemní smlouvy ve vztahu k předmětnému objektu a ve vztahu

k rozhodné době, přesto tyto materiály předložené státním zástupcem a nacházející se ve spise na č.l. 2578 a dál měli k dispozici znalci, kteří vyhotovovali znalecké posudek v průběhu dokazování před nalézacím soudem po zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu.

Nalézací soud akceptoval návrh obžalovaného Ladislava D. prostřednictvím jeho obhájce JUDr. Ježka na vyžádání nájemních smluv účinných v r. 2008 na pronájem nebytových prostor užívaných bankou ČSOB v Bruntále, a Exekutorským úřadem v Bruntále – exekutorem Bělistou v budově na adrese Dr. E. Beneše 1497/21, Bruntál, a to k posouzení cen nájmu nebytových prostor podobné kategorie jako v budově, jež je předmětem tohoto trestního řízení (č.l. 2835). Po oslovení ČSOB, a.s. (ve vztahu k Mgr. Bělístovi toto bylo neúspěšné), obdržel soud I. stupně smlouvu o nájmu nebytových prostor č. 7000000078 ze dne 30.3.2006, resp. 18.4.2006, uzavřenou mezi obchodní společnostmi Havlík Opal, spol. s.r.o., jako pronajímatelem, a ČSOB, a.s., jako nájemcem. Předmětem nájmu byly nebytové prostory specifikované v článku I, II/ zmíněné smlouvy o výměře 294,43 m². Roční nájemné za nebytové prostory činilo 588.860,- Kč (č.l. 2900). V detailech nalézací soud na citovanou smlouvu včetně příloh odkazuje, kdy i tato byla k dispozici znalcům, pokud si tito vyžádali spisový materiál či alespoň nahlédnutí do něj.

Odvolací soud ve svém zrušujícím rozhodnutí konstatoval nutnost doplnění důkazní situace o vypracování nezávislého znaleckého posudku, jehož předmětem bude stanovení tržní ceny nemovitosti administrativního objektu, jenž byl poskytnut jako zástava úvěru k datu uzavření smluv 2.6.2008, resp. 13.6.2008 (str. 26 rozhodnutí).

Soud I. stupně konstatuje, že „tržní cenou“ zmíněného objektu se již v řízení přípravném věnovala určitá pozornost, neboť policejní orgán shromáždil v podstatě všechny relevantní znalecké posudky či materiály, jež se tržní ceně této nemovitosti věnovaly. V rámci stručné rekapitulace je nutno poukázat na tyto znalecké posudky či materiály, jež byly v nejrůznějších souvislostech a okolnostech předkládány.

V rámci stručné rekapitulace možno uvést, že společnost S MORAVA leasing, a.s., zakoupila předmětnou nemovitost na adrese Jesenická č. 5 v Bruntále od České pojišťovny, a.s., za 17.000.000,- Kč na základě kupní smlouvy ze dne 14.12.2006, a to pro leasingového nájemce – společnost DAJAR CZ, s.r.o. (blíže viz. str. 37 – 38 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve vztahu ke stejné nemovitosti došlo k uzavření kupní smlouvy dne 2.6.2008 mezi prodávajícím S MORAVA leasing, a.s., a kupujícím LABRADORITE s.r.o. za sjednanou kupní cenu ve výši 22.100.000,- Kč. Zmíněná kupní smlouva včetně **znaleckého posudku č. 12315-305/2006 zpracovatele Martina Vehovského ze dne 19.12.2006** byla předložena ČSOB, a.s., v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru ve výši 45.000.000,- Kč. Zmíněný znalecký posudek zpracovatele Vehovského ocenil nemovitosti na částku 25.095.870,- Kč (č.l. 668 – 672). I touto problematikou se soud zabýval již v odůvodnění tohoto rozhodnutí na str. 37, na což odkazuje. Z výpovědi **svědkyně Ing. Michaely R.**, zaměstnané u ČSOB, a.s., na pozici „pracovníka pro oceňování majetku“ bylo zjištěno, že tato v souvislosti s žádostí o poskytnutí úvěru ve výši 45.000.000,- Kč společnosti LABRADORITE, s.r.o., v červnu 2008 vyhotovila **analýzu majetku – ocenění nemovitosti** pro ČSOB, a.s. (č.l. 316 – 318). Jmenovaná ocenila nemovitosti na

částku 65.000.000,- Kč, kdy touto analýzou se nalézací soud rovněž již blíže zabýval v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to na str. 34 – 35 rozsudku, na což odkazuje.

Jak vyplývá z obsahu trestního spisu, jakož i z výsledků provedeného dokazování, „expert na oceňování nemovitostí“ Martin Vehovský vyhotovil na stejnou nemovitost tři ocenění. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Ladislav D. prostřednictvím zplnomocněného obžalovaného MVDr. S. nejdříve jednal s pracovnící České spořitelny, a.s., Ing. Janou M., které obžalovaný MVDr. S. postupně v průběhu prvních měsíců r. 2008 předložil řadu dokladů (č.l. 250 – 268), z nichž podstatná část byla upravována či zcela zfalšována se snahou docílit úvěru ve výši 55.000.000,- Kč. Mj. předložil i „**ocenění nemovitosti**“ **provedené již zmíněným Martinem Vehovským pod č. 680/92/2008** se zjevně chybným datem dne 31.3.2007, když správné datum má být 31.3.2008, na hodnotu 68.500.000,- Kč. Zmíněné ocenění je ve spise založené na třech místech, a to na č.l. 269 a dál, 755 a dál, 1271 a dál, jež měla představovat pouze obecnou cenu (tedy na základě stavu a popisu nemovitosti s přihlédnutím k poptávce v obci Bruntál a cenám porovnatelných objektů, jež nespécifikoval). Ze zmíněného materiálu tudíž nevyplývá, zda zhotovitel znaleckého posudku při vypracování ocenění vycházel z existující obvyklé tržní ceny na základě dokladů o koupi nemovitosti S MORAVA leasing, a.s., jež byla podstatně nižší. Vzhledem k tomu, že znalec vypracoval **znalecký posudek pod č. 12315-305/2006** na stejný objekt dne 19.12.2006 (č.l. 728 – 732), kde stejnou nemovitost ocenil na částku 25.095.870,- Kč, takovou oceňovanou hodnotu musel znát. Dále je zřejmé, že své závěry o tržní ceně nemovitosti (výnosová hodnota, viz. str. 10 posudku č. 680/92/2008, č.l. např. 273 v.t.) měl čerpat z údajů o celkovém příjmu pronájmu nebytových prostor, jež mu byla poskytnuta obžalovaným Ladislavem D. jako deseti či dvanáctinásobek čistého ročního výnosu s měsíčním nájmem 580.000,- Kč (tedy 6.960.000,- Kč ročně), ač skutečný příjem z nájmu byl zásadně nižší (originální nájemní smlouvy č.l. 1070 a dál, svazek 4). V případě České pojišťovny, a.s., oproti skutečné roční nájemní ceně 474.922,- Kč byla navýšena na roční nájemné 2.778.922,- Kč. Zcela falešně byl deklarován nájem významné části prostor Martinem P. ve výši 4.142.628,- Kč (č.l. 793, 795 a dál). Je nesporné, že součástí úvěrového řízení byly zjevně zkreslené údaje o rozsahu nájemních vztahů, a tím i příjmů z takových pronájmů. Shodný znalec vyhotovil z podnětu obžalovaného D. (viz. výpověď svědka Vehovského, č.l. 329) **znalecký posudek č. 3254-179/2008** ze dne 30.9.2008 (č.l. 485 a dál), kde ocenění měl uskutečnit kombinací nákladového a výnosového způsobu s výslednou částkou 24.176.527,- Kč bez pozemků, a s pozemky na částku 24.938.060,- Kč. Při zmíněném ocenění však již vycházel ze skutečných výnosových pronájmů, a to ve výši 2.532.144,- Kč ročně (str. 9 posudku, č.l. 489), z čehož samotná cena stanovená výnosovým způsobem činila 19.890.000,- Kč. Tvrzení, dle kterého výnosová cena pro účely daňového řízení může být odlišná od výnosového ocenění pro účely prodeje nemovitostí, nemůže obstát. S ohledem na shora uvedené je možno učinit závěr, že shodný „expert“ ve velmi krátké době oceňoval třikrát shodnou nemovitost, avšak pokaždé tuto ocenil jinak, z čehož je možno dovodit přinejmenším značnou účelovost přístupu znalce za situace, kdy nepochybně vycházel ze zcela zkreslených údajů a dokladů, a tudíž tyto závěry jsou v podstatě stěží akceptovatelné.

Jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení byl vyslechnut v procesním postavení svědka **Martin Vehovský**, a to dne 21.10.2011, č.l. 328 – 330, a posléze u

hlavního líčení (č.l. 2281 – 2283). Z této výpovědi je možno akcentovat, že skutečně jmenovaný zpracoval shora uvedená ocenění předmětné nemovitosti, kdy z obžalovaných zná toliko Ladislava D. a MVDr. Rudolfa S., kteří dle jeho tvrzení v přípravném řízení si několikrát „objednali“ znalecký posudek, zatímco u hlavního líčení tento tvrdil, že zmíněná ocenění prováděl na žádost D. Co se týče odborného postupu, zde v podstatě odkázal na údaje uvedené v jednotlivých oceněních, kdy dle názoru soudu je podstatné, že jmenovaný vycházel z nesprávných a neobjektivních údajů, a tudíž i z tohoto pohledu je nutno hodnotit jednotlivá ocenění, která i přes blízkou časovou souvislost jsou rozdílná.

26.11.2013 (č.l. 2386) MVDr. S. zaslal znalecký posudek č. 428-47/2013, vyhotovený **Ing. Andreou Pavlíkovou**. Tento materiál označený jako „**Znalecký posudek č. 428-47/2013**“ ze dne 18.11.2013, se nachází ve spise na č.l. 2387 – 2397, resp. 2404. Znalecký posudek nemá všechny nezbytné formální náležitosti dle § 110a tr.ř., resp. neobsahuje řádné a úplné poučení ve smyslu ustanovení § 106 tr.ř., umožňující provedení posudku jeho přečtením za souhlasu stran, pokud však byl znalec před podáním tohoto posudku poučen již ve zmíněném smyslu dle § 106 tr.ř. Krajskému soudu v Ostravě bylo dodatečně doručeno neúplné poučení ve smyslu ustanovení § 106 tr.ř., mj. bez uvedení jakéhokoli data, kdy by k poučení mělo dojít (č.l. 2412), a tudíž nutno konstatovat, že toto „dodatečné prohlášení“ Ing. Andrey Pavlíkové nesplňuje požadavky poučení znalce před podáním znaleckého posudku ve smyslu ustanovení § 106 tr.ř. Je pravdou, že naprosto shodný znalecký posudek byl Krajskému soudu v Ostravě předložen opětovně dne 17.1.2014 (č.l. 2415 a dál), avšak ve vztahu ke znalecké doložce, resp. příslušnému poučení citované pochybení odstraněno nebylo. Z tohoto důvodu soud I. stupně vycházel z tohoto materiálu jako z důkazu povahy listinné, a proto i toto bylo zprocesněno postupem dle § 213 odst. 1 tr.ř.

Materiál označený jako „Znalecký posudek č. 428-47/2013“ ze dne 18.11.2013 byl již podroben odbornému a detailnímu rozboru odvolacím soudem ve svém rozhodnutí ze dne 22.10.2014 počínaje stranou 21 a dál, a soud I. stupně neměl důvod z tohoto rozboru nevycházet. V rámci stručné rekapitulace je možno uvést, že znalkyně podrobně rozvedla jednotlivé použité metody oceňování, jež použila k zpětnému ocenění hodnoty administrativního objektu ke dni 1.2.2008, a to jak z hlediska tzv. věcné hodnoty (v podstatě stanovení nákladů na pořízení stavby v současných cenách a určení opotřebení dle stáří a skutečného stavu), tak metodou výnosovou (příjmovou), představující schopnost nemovitosti vytvářet výnos, v tomto případě na základě příjmu z pronájmu, i tzv. porovnávací metodou, spočívající ve vyhodnocení cen srovnatelných nemovitostí na trhu realit, svým charakterem, velikostí a lokalitou. Samotnou obvyklou (tržní) cenu nemovitosti pak stanovila kombinací věcné hodnoty a výnosové metody v návaznosti na stavebně technický stav objektu a jeho využitelnost i podmínky realitního trhu v r. 2008 ve výši 46.000.000,- Kč. Tento odborný materiál vyhotovený Ing. Pavlíkovou je zatížen stejnými vadami, jak všechny materiály zabývající se ohodnocením předmětné nemovitosti na žádost obžalovaných. Z materiálu vyhotoveného Ing. Pavlíkovou je zřejmé, že ocenění „**výnosovou metodou**“ vycházelo ze zcela nepravdivých údajů o tom, že v kritické době měl být objekt zcela obsazen a využíván (str. 7 posudku – č.l. 2393). Zpracovatelka vycházela z výše tzv. obvyklého nájemného, jež je v ceně za čtvereční metr zcela odlišná od skutečně realizovaných cen v místě a době v uvedeném objektu, jak je doloženo částí důkazů o výši nájemného, za níž byl

objekt skutečně pronajímán (např. u nájmu České pojišťovny, a.s., č.l. 1070, činí nájemní cena za kancelář 800,- Kč za jeden m², Hutnické zaměstnanecké pojišťovny, č.l. 1106, 1.300,- Kč, u Čeňka Bělasy, č.l. 1125, 1.000,- Kč + DPH za m², apod.), oproti zpracovatelce uvažované ceně 2.850,- Kč za m². Samotný pronájem objektu byl zásadně v menším rozsahu, než uvažovaných 90 %, jak zpracovatelka původní údaj redukovala (č.l. 1294). Není tudíž patrné, z jakých konkrétních údajů při takto rozdílných parametrech zpracovatelka své závěry o stanovení obvyklého nájemného čerpala. Bez dalšího nebylo možno přijmout ani její výpočet stran nákladů na dosažení příjmů, neboť nevycházel ze skutečných důkazů podložených údajů na provoz, údržbu apod. Na rozdíl od výkladu experta Vehovského o způsobu výpočtu výnosové hodnoty vychází ze zvýšeného násobku 14,2 roků, a nikoli 10 – 12 roků. Tímto postupem bylo ocenění výnosovou metodou zásadně zkresleno. Ve vztahu k „**porovnávací metodě** – prodejní hodnotě“ je možno uvést, že zpracovatelka vycházela ze skutečnosti, že v uvedené době nebylo k dispozici žádné ocenění srovnatelné nemovitosti pro použití srovnání, a proto měla vycházet z pomocné metody na základě prodejních cen administrativních ploch a dalších ploch v r. 2008 v uvedené lokalitě. Z jakých konkrétních údajů vycházela není z materiálů zřejmé, nepochybně však je, že tato neměla k dispozici informace o reálné kupní ceně objektu společnosti S MORAVA leasing, a.s. (č.l. 481) na konci r. 2006 za částku 17.000.000,- Kč, resp. i s pozemky za 17.485.100,- Kč, a následnou dohodnutou prodejní cenu společnosti LABRADORITE, s.r.o., v červnu 2008 za částku 22.100.000,- Kč. Z pohledu těchto nedostatků je nutno mít pochybnosti i o závěrech ve vztahu ke stanovené věcné hodnotě objektu, a celkovému závěru o tržní hodnotě nemovitosti, jež na takto neobjektivních základech zpracovatelka založila. Nálezací soud dále konstatuje, že právě tyto výhrady vedly odvolací soud k závěru o nutnosti vyhotovení nezávislého objektivního znaleckého posudku.

Aby soud I. stupně splnil pokyn odvolacího soudu ve smyslu objektivizace tržní ceny nemovitosti administrativního objektu č.p. xxx na pozemku p.č. xxx, včetně pozemku p.č. xxx a xxx, vše v k.ú. Bruntál, ul. Jesenická č. 5, Bruntál, zapsáno na LV xxx ke dni 2.6.2008, resp. 13.6.2008, přistoupil k přibrání znalce, a to „Znaleckého ústavu – Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o.“, kdy tento měl vyhotovit zmíněný znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví oceňování nemovitého majetku. Ve znaleckém posudku bylo nutno zodpovědět otázky specifikované ve zmíněném přibrání (č.l. 2722 – 2726). V opatření o přibrání znalce byla provedena stručná rekapitulace vztahující se k ocenění předmětné nemovitosti, a taktéž bylo konstatováno (str. 5 opatření, č.l. 2726), že se nejedná o znalecký ústav ve smyslu ustanovení § 110 tr.ř., kdy předmětem tohoto znaleckého posudku není revize předchozích znaleckých posudků.

Obžalovaný MVDr. S. prostřednictvím obhájce JUDr. Korbela uplatnil námitky ve smyslu ustanovení § 105 odst. 3 tr.ř. (č.l. 2728 a dál), na což nálezací soud reagoval „**sdělením o nevyhovění námitek**“ ze dne 23.11.2015 (č.l. 2733 – 2735). V rámci stručné rekapitulace je možno uvést, že zmíněné námitky akcentovaly dosud vyhotovení tří znaleckých posudků „nezávislými“ znalci Vehovským, R. a Ing. Pavlíkovou. Dle tvrzení MVDr. S. odvolací soud ve svém rozhodnutí zadal nálezacímu soudu doplnit situaci vypracováním nezávislého znaleckého posudku, a to znaleckým ústavem, který by měl být odborně nadřazen nad osoby jednotlivých znalců v této věci angažovaných. Akcentováno bylo, že současně přibráný „znalecký

ústav“ není žádný znalecký ústav, toliko společnost s ručením omezeným, jež má název „Znalecký ústav“. Dále došlo ke zpochybnění odbornosti znalce včetně nejasné jeho historie. Závěrem bylo vysloveno přesvědčení, že ocenění nemovitosti musí provést znalecký ústav renomovaný, a to Ústav soudního inženýrství, vysoké učení technické v Brně.

Pokud bylo argumentováno „znaleckými posudky tří nezávislých znalců“, pak nalézací soud odkazuje na odůvodnění odvolacího soudu, v rámci kterého je poukazováno na zásadní pochybení, kterého se „nezávislí znalci“ dopustili. Odvolací soud ve svém rozhodnutí naproti tomu nenařídil nalézacímu soudu postupovat ve smyslu ustanovení § 110 tr.ř. v souvislosti s objektivizací tržní ceny předmětné nemovitosti. Pokud by v tomto stádiu trestního řízení bylo postupováno dle § 110 odst. 1 tr.ř. a byl přibrán znalecký ústav zapsaný v oddíle druhém, došlo by k porušení zákona, neboť pro tento postup nebyly splněné podmínky uvedené v tomto ustanovení. Dále bylo akcentováno, že Znalecký ústav Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o., jsou řádně zapsáni jako znalecký ústav v oddíle prvním, a to po splnění všech zákonných náležitostí. Co se týče dalších argumentů, nalézací soud na sdělení o nevyhovění námitek proti přibrání znalce ze dne 23.11.2015 odkazuje (č.l. 2733 – 2735).

Znalecký ústav Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o., vyhotovil dne 15.1.2016 **Znalecký posudek č. 2/2016** (č.l. 2750 – 2790, resp. 2801). U hlavního líčení dne 28.6.2016 byli zpracovatelé vyslechnuti (č.l. 2855 – 2875). Znalecký ústav konstatoval, že obecně bývá tržní hodnota nemovitých věcí odhadována za pomoci základních metod ocenění, a to za a) majetkové metody ocenění, kdy je znalcem zjišťována věcná hodnota nemovitých věcí – **tzv. cena časová**. Tímto oceněním se zjistí náklady na pořízení jednotlivých staveb v cenové úrovni roku ocenění snížené o přiměřené opotřebení vzhledem ke stáří, stavu a předpokládané zbývající životnosti. Za b) výnosové metody ocenění, kdy je znalcem zjišťována **výnosová hodnota nemovitých věcí**. Tímto oceněním je stanovena cena staveb a pozemků na základě výnosu z jejich případného pronájmu, a to s předpokladem dlouhodobého užívání – trvalé renty nebo omezené doby užívání. Za c) **porovnávací metoda ocenění**. Jsou případy, kdy je hodnota nemovitých věcí odvozována na základě porovnání s obdobnými (porovnatelnými) nemovitými věcmi, se kterými bylo v daném místě a čase obchodováno, nebo které jsou v daném čase a místě nabízeny k prodeji. Za d) **kombinované metody ocenění**, kdy je aplikována kombinace výše uvedených modelů ocenění v závislosti od charakteru a konkrétní situace, v jaké se oceňovaný majetek nachází. Při zjištění **objektivizované tržní hodnoty** nemovitých věcí znalec aplikoval metodu odborné rozvahy, přičemž se opíral o dílčí výsledky metody zjištění věcné hodnoty, metody výnosové a metody porovnávací. Pro ocenění pozemku aplikoval znalec metodu porovnávací. Odvození věcné hodnoty staveb, resp. věcná hodnota budovy č.p. 1754, byla znalcem stanovena na částku 61.433.017,49 Kč bez DPH ve výši 19 % na částku 51.632.787,81 Kč. Zmíněná věcná hodnota byla znalcem zjištěna propočty, jež se nachází na str. 23 – 25 posudku, (č.l. 2772 – 2774), na což v detailech soud odkazuje, a dále dodává, že pod těmito propočty je uvedena poznámka, dle které ze sdělení Ministerstva financí ČR vyplývá, že cena zjištěná nákladovým způsobem podle příslušných ustanovení vyhlášky zahrnuje DPH. Jelikož byl vlastník plátcem DPH, je od ceny zjištěné nákladovým způsobem DPH odečtena. Tržní hodnota pozemku parcela č. xxx, xxx byla stanovena na částku 1.386.000,- Kč, kdy k této částce dospěl znalec způsobem popsáním na str. 25 – 27 posudku (č.l.

2774 – 2776), na což soud odkazuje. Za použití výnosové hodnoty nemovitých věcí byla předmětná nemovitost oceněna na částku 17.249.345,39 Kč, kdy opětovně velmi detailní rozbor svědčící o postupu znalce při této výnosové metodě ocenění vyplývá z rozboru, jež se nachází na str. 27 – 36 posudku (č.l. 2776 – 2785). Odvození hodnoty nemovitých věcí porovnáním se nachází na str. 36 – 37 posudku (č.l. 2785 – 2786), kdy rovněž je možno odkázat na argumenty zde uvedené s tím, že hodnota nemovitosti zjištěna porovnáním byla znalcem stanovena na částku 22.100.000,- Kč. Výsledná objektivizovaná tržní hodnota nemovitých věcí byla odvozena „odbornou rozvahou“ tak, jak to vyplývá ze str. 37 – 38 posudku (č.l. 2786 – 2787). K této objektivizované tržní hodnotě je možno uvést, že výsledky ocenění dle jednotlivých metod se velikostně lišily v závislosti právě na použitém modelu ocenění. Znalecký ústav dále konstatoval, že výsledek ohodnocení nemovitých věcí modelem ocenění založené na bázi věcné hodnoty vyjadřuje její reprodukční hodnotu, která pak byla korigována podle rozsahu a míry opotřebení stavby na částku shora citovanou. Tato věcná hodnota v praxi často nevyjadřuje reálný ekonomický potenciál majetku, jelikož nezkoumá jeho aktuální ekonomické a funkční využití, reprezentuje pouze částku, která vyjadřuje reprodukční náklady na pořízení nemovitých věcí snížené o opotřebení. Libovolný investor přisuzuje této hodnotě význam, pokud by si musel pořídit takovéto nemovité věci, přičemž by požadoval v zásadě shodné technické a objemové parametry. Výsledek ohodnocení nemovitých věcí výnosovým modelem vychází z odúročených budoucích příjmů z hypotetického pronájmu majetku po odpočtu nákladů na zajištění pronájmu. Tento model striktně uplatňuje investiční princip, tj. žádný rozumně uvažující investor by neměl vynaložit více kapitálu, tj. nabídnout takovou výši kupní ceny, než kolik bude schopen získat zpět v současné hodnotě při daném riziku a požadované době návratnosti. To platí, pokud by předmětem sázky investora byl pouze pronájem a nikoli kapitálový výnos z následného prodeje majetku po určité době po ukončení pronájmu. Pro rozhodování investora je vždy prioritní čistý výnos z nájmu, jelikož i výše budoucí kupní ceny sjednána za prodej nemovitých věcí je ovlivněna touto úrovní existujícího nebo očekávaného nájemného, a výši nákladů na běžný provoz objektu. V daném případě je výnosová hodnota významně nižší, než hodnota věcná. Nemovité věci tak vykazují tzv. ekonomický nedostatek, tj. že existuje dočasný nebo trvalý rozpor mezi ekonomickou využitelností daného souboru nemovitého majetku a celkovými náklady investovanými do jeho pořízení (vybudování), a to i se zahrnutím reálného opotřebení. Příjem z nájemného ve výši obvyklé ceny nezajišťuje vlastníkově výnos v očekávané kritériální úrovni. Jak bylo uvedeno, v ideálním případě by se výnosová hodnota daného souboru majetku měla rovnat jeho věcné hodnotě. Toto však nelze v daném případě očekávat, jelikož takovou výši nájemného za pronájem posuzovaných nemovitých věcí v dané lokalitě by nebylo možné sjednat (taková výše nájmu by nebyla realitním trhem akceptovatelná). Hodnota porovnávací by měla odrážet situaci na realitním trhu v daném místě a čase. Znalce odvozená objektivizovaná tržní hodnota byla odvozena v intervalu dílčích výsledků ocenění, kdy se znalec přiklonil k výsledkům metody výnosové a metody porovnávací. **Objektivizovaná tržní hodnota posuzovaných nemovitých věcí by se měla pohybovat v rozpětí od 22.100.000,- Kč až 24.400.000,- Kč** str. 38 posudku, (č.l. 2787). U hlavního líčení Znalecký ústav Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o., své písemné závěry stvrdili v celém rozsahu a zodpověděli na dotazy jak soudu, tak stran. Vzhledem k tomu, že v následné době bylo skutečně přistoupeno k přihrání znaleckého ústavu dle § 110 odst. 1 tr.ř., kdy znalecký ústav se měl zabývat právě i závěry tohoto posudku, není nutno v dalších detailech na vyjádření zpracovatelů u

hlavního líčení blíže poukázat, toliko na jejich sdělení postačí odkázat, a to proto, neboť soud I. stupně vycházel z následně uvedených závěrů znaleckého ústavu přibráného ve smyslu § 110 odst. 1 tr.ř.

18.1.2016 byl předložen opakovaně zmíněný znalecký posudek vyhotovený Znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o. (č.l. 2749), a 13.6.2016 MVDr. S. předložil vyhotovený znalecký posudek **Ing. arch. Tomášem Rybkou** za účelem zprocesnění včetně výslechu znalce. **Znalecký posudek č. 4208-38/2016**, vyhotovený Ing. arch. Tomášem Rybkou dne 16.5.2016 na žádost MVDr. Rudolfa S., se nachází ve spise na č.l. 2843 – 2846. Je s podivem, že zmíněný znalecký posudek byl předkládán obhájcem obžalovaného bez znalecké doložky, resp. poučení znalce podle § 106 tr.ř. Soud vyzval znalce (č.l. 2848) k nápravě tohoto pochybení, kdy jmenovaný zaslal soudu 23.6.2016 (č.l. 2849 – 2850) příslušnou doložku, byť z této není zcela jednoznačně zřejmé, zda toto poučení se vztahuje před vyhotovením znaleckého posudku či toliko formálně dodané až na výzvu soudu. Při takto zjištěných pochybnostech soud vycházel ve prospěch obžalovaného, a tudíž z toho, že znalec byl řádně poučen ve smyslu ustanoven § 106 tr.ř. před vyhotovením posudku. Na str. 1 znaleckého posudku Ing. arch. Rybky je uvedeno účel posudku: Zjištění obvyklé ceny. V žádné části předloženého písemného znaleckého posudku není uvedeno, ke které době byla stanovena obvyklá cena nemovitostí právě tímto znalcem. Ze závěrů Ing. arch. Tomáše Rybky bylo zjištěno (str. 7 posudku, č.l. 2846), že cena nemovitostí byla stanovena kombinací nákladového a výnosového způsobu, kdy nákladová cena administrativní budovy byla stanovena na částku 60.068.868,- Kč a pozemky na částku 2.812.554,93 Kč, kdy k těmto závěrům dospěl propočty, jež jsou uvedené v posudku na str. 3 – 6. Cena nemovitostí zjištěna výnosovým způsobem byla objektivizována na částku 37.336.941,43 Kč, a to způsobem popsáním na str. 6 posudku. Jak již zmíněno, obvyklá cena nemovitostí (tržní) byla zjištěna kombinací nákladového a výnosového způsobu, kdy znalec konstatoval, že obvyklá cena nemovitostí (tržní) je cena, za kterou je možno stejnou nebo porovnatelnou nemovitost v daném místě a čase prodat nebo koupit v obvyklém obchodním styku. Při stanovení obvyklé ceny se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv. Neuvažují se vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů účastných převodů, ani vlivu zvláštní obliby. Obvyklá cena je stanovena na základě porovnání s trhem s nemovitostmi, konzultacemi s realitními kancelářemi, nabídkou na trhu, stavu nemovitostí a zkušenostmi znalce. V současné době se na trhu nachází přibližně srovnatelné nemovitosti. Cena určená kombinací nákladového a výnosového způsobu se z principu ocenění více přibližuje obvyklé ceně, než cena nákladová bez koeficientu prodejnosti. Vzhledem k těmto skutečnostem odhadnul obvyklou cenu váženým průměrem dle metodiky Naegeliho na částku 45.600.000,- Kč. U hlavního líčení znalec Ing. arch. Rybka stvrdil své písemné závěry v celém rozsahu a dále dodal, že v souvislosti s vyhotovením posudku měl k dispozici znalecký posudek Ing. Pavlíkové a sdělení obvyklých cen nemovitostí od První pohledávkové, s.r.o., Bezručova 31, Krnov, ze dne 11.11.2013. Rovněž se byl na nemovitost podívat a dále měl k dispozici výpis z katastru nemovitostí, kopie katastrální mapy, územní plán města Bruntálu a další materiály uvedené v bodě 3/ nález (str. 2 posudku), kde je uvedeno toliko výpis z katastru nemovitostí LV č. xxx ze dne 30.9.2013 k datu 2.4.2008, kopie katastrální mapy, územní plán města Bruntálu, dále údaje sdělené objednatelem posudku včetně výměru. Pokud v bodě 3/ nálezové části je argumentováno znalcem „údaje sdělené objednavatelem posudku“, pak se jednalo o znalecký posudek Ing.

Pavlíkové a sdělení obvyklých cen První pohledávkové, s.r.o. Pokud v bodě 2/ nálezkové části znalec uvedl, že provedl „prohlídku a zaměření nemovitostí.....“, pak u hlavního líčení akcentoval, že žádné měření nečinil, použil výměry ze znaleckého posudku Ing. Pavlíkové. Pokud na str. 6 posudku argumentuje ročním nájemným (např. 2.850,- Kč za m²), pak tyto údaje použil ze znaleckého posudku Ing. Pavlíkové. K problematice DPH akcentoval, že stanovení obvyklé ceny je nutné včetně DPH. Ing. Rybka dále vysvětlil a charakterizoval metodiku Naegiliho, na což soud odkazuje. V souvislosti s vyhotovením svého znaleckého posudku do trestního spisu nenahlížel. Nálezací soud nebude blíže hodnotit závěry tohoto posudku, neboť to bylo mj. i předmětem znaleckého zkoumání ústavu přibraného ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 tr.ř., nepochybné však je, že znalecký posudek je stěží přezkoumatelný, vycházejí z neobjektivních údajů, velmi strohý oproti znaleckému posudku Znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o.

Vzhledem k tomu, že závěry znaleckého zkoumání ať již Ing. arch. Rybky či znaleckého ústavu posledně zmíněného byly zcela rozdílné, bylo nutno provést **přezkum závěrů těchto znaleckých posudků** a již s konečnou platností stanovit obvyklou tržní cenu předmětných nemovitostí, dospěl za této situace nálezací soud k závěru, že již jsou splněné podmínky pro postup podle **§ 110 odst. 1 tr.ř.** Dle tohoto ustanovení je možno postupovat tak, že ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může policejní orgán nebo státní zástupce, a v řízení před soudem předseda senátu, přibrat státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost k podání znaleckého posudku, nebo přezkoumání posudku podaného znalcem. Soud I. stupně proto přistoupil k přibrání znaleckého ústavu zapsaného v seznamu znalců v oddíle II.

Dne 29.6.2016 byl opatřením (č.l. 2884 – 2890) ve smyslu ustanovení § 110 odst. 1 tr.ř. přibrán **Ústav oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské, Technické univerzity Ostrava**, k podání znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví oceňování nemovitého majetku, jehož úkolem bylo I/a,b) přezkoumání znaleckých posudků č. 2/2016, vyhotoveného Znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o., a znaleckého posudku č. 4208-38/2016, vyhotoveného znalcem Ing. arch. Tomášem Rybkou, a dále bylo nutno stanovit tržní cenu nemovitosti v bodě II/ zmíněného opatření specifikovanou. Za účelem vyhotovení tohoto znaleckého posudku byl znaleckému ústavu zaslán kompletní trestní spis.

17.10.2016 **Ústav oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské, Technické univerzity Ostrava, vyhotovil revizní znalecký posudek č. UOM223-09/2016.** Zmíněný revizní znalecký posudek se nachází ve spise na č.l. 2926 – 2990, resp. 3023. V rámci nálezkové části (str. 13 – 37, č.l. 2938 – 2963) se nachází určitá rekapitulace rozhodných údajů, jež se jakýmkoli způsobem vztahují k oceňování předmětné nemovitosti.

V souvislosti s přezkoumáním **znaleckého posudku č. 2/2016, vyhotoveného Znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o.**, Znalecký ústav oceňování majetku dospěl k závěru, že v rámci své přezkumné povinnosti se bude zabývat takovými náležitostmi přezkoumávaného znaleckého posudku, které podstatným

způsobem ovlivňují výslednou cenu, a které jsou současně dle názoru zpracovatele tohoto znaleckého posudku chybné. V části 4.1. je odvození věcné hodnoty budovy metodou vycházející z oceňovací vyhlášky. Na konci této části dopočítává věcnou hodnotu bez DPH. Toto pojetí není obvyklé. Přestože je cena dle oceňovací vyhlášky celková, tedy včetně DPH, je zpracovatel tohoto posudku toho názoru, že podíl DPH nelze oddělit od věcné hodnoty nemovitosti. Tento postup je proto sporný. V části 4.2. je ocenění pozemků; první vychází z cen v r. 2012 od ČSCOM, které přepočítává na r. 2008 – centrální a hlavní obchodní ulice vychází 911,75 až 1.013,05 Kč/m², komerční obchodní zástavba 607,83 až 759,79 Kč/m², druhé vychází z ceny, uvedené v kupní smlouvě mezi Českou pojišťovnou, a.s., a S MORAVA leasing, a.s., a v kupní smlouvě mezi S MORAVA leasing, a.s., a LABRADORITE, s.r.o. (u obou je stejná výše ceny pozemku) – 315,- Kč/m²; výslednou odhaduje v úrovni 900,- Kč/m². Přestože zpracovatel tohoto znaleckého posudku má odchylnou interpretaci – jinou jednotkovou cenu pozemku – stejných výchozích faktů, i postup a výsledek posudku 2/2016 v otázce jednotkové výše ceny pozemku lze považovat za možný. V části 4.3 je ocenění výnosovou metodou. Pro výši nájemného byly použité získané údaje od spolupracujícího znalce Ing. Miroslava Bešíka o nájmech v r. 2008. Na základě těchto poskytnutých údajů znalecký posudek 2/2016 usuzuje, že nájemné v nebytových prostorách obchodního charakteru je nižší, než obvyklé. Tento závěr však není nesporný. Dle názoru zpracovatele v případě, kdy v nebytových prostorách obchodního charakteru je jeden velký nájemce (Česká pojišťovna, a.s.), představuje to přínos z hlediska vyšší jistoty obchodního vztahu, a provozně jednoduššího vztahu (než k většímu počtu „menších“ nájemců). To může být jedním důvodem pro nižší cenu. Druhým, závažnějším důvodem může být, že ve skutečnosti obchodní prostor typu, o který se jedná, je příliš specifický pro dostatečnou poptávku po jeho využití v místě. Taktéž tvrzení, že výnosová hodnota je odvozována za předpokladu nejvyššího a nejlepšího využití, je sporné a zpracovatel se s ním neztotožňuje. Dále je akcentováno, že shora uvedené závěry platí i pro ocenění kanceláří v rámci výnosové metody. V části 4.5 je na základě úvah vysloven závěr o cenovém rozpětí 22.100.000,- Kč až 24.400.000,- Kč. Poněvadž úvahy nejsou nijak číselně vyjádřené, nelze tyto úvahy ani jejich závěr hodnotit. Vystoupení zpracovatelů posudku Ing. Josefa Pawlity a Ing. Barbory Šebestíkové u hlavního líčení dne 28.6.2016 nebylo chápáno jako změna závěrů uvedených v písemně zpracovaném znaleckém posudku.

V souvislosti s přezkoumáním **znaleckého posudku č. 4208-38/2016**, vyhotoveného znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí **Ing. arch. Tomášem Rybkou**, včetně závěrů zpracovatele prezentovaného u hlavního líčení dne 28.6.2016, Znalecký ústav oceňování majetku konstatuje, že i v tomto případě bude poukazováno na náležitosti přezkoumávaného znaleckého posudku, které podstatným způsobem ovlivňují výslednou cenu, a které jsou chybné. V částech a), b) a c) části B posudku 4208-38/2016 bylo provedeno ocenění dle oceňovací vyhlášky. Nájemné bylo přitom uvažováno v případě kanceláří v úrovních 2.850,- Kč/m² a 2.500,- Kč/m², v případě skladovacích prostor (asi mimo podzemní podlaží) v úrovni 1.000,- Kč/m², v případě provozních prostor v úrovni 3.500,- Kč/m², v případě restauračního provozu v úrovni 3.000,- Kč/m². Tyto hodnoty nebyly ničím odůvodněné. V minulosti uzavřené nájemní (a podnájemní) smlouvy svědčily o tom, že skutečné obvyklé nájemné bylo nižší, a to velmi podstatně. I současné nabídky na pronájem v Bruntále se podstatně liší od této výše jednotkových cen. Neodůvodněné nájemné, a přitom ve výši zřejmě v rozporu se skutečnou výší, i s nabídkami

k pronájmu ve městě, představuje vadu posudku 4208-38/2016. V části d), v části B zmíněného posudku bylo uvedeno, že obvyklou (cenu) znalec odhadoval váženým průměrem dle metodiky Naegiliho; pak byla obvyklá cena propočítána jako vážený průměr ceny zjištěné nákladovým způsobem dle oceňování vyhlášky ($60,1 + 2,8 = 62,9$ mil. Kč) s váhou 1, a ceny zjištěné výnosovým způsobem dle oceňování vyhlášky (39,9 mil. Kč) s váhou 3 – vychází 45.600.000,- Kč; toto bylo prezentováno jako obvyklá cena. Použitý postup v tomto posudku nebyl ničím odůvodněn a byl zcela v rozporu s běžným způsobem oceňování. Výsledek nelze považovat za obvyklou cenu, jedná se o zcela vadný postup. Jedním z důvodů je fakt, že zatímco cena zjištěná nákladovým způsobem dle oceňování vyhlášky odpovídá věcné hodnotě, pak cena zjištěná výnosovým způsobem dle oceňovací vyhlášky se liší od ceny z výnosové metody používané pro odhad obvyklé ceny.

S ohledem na shora uvedené stanovisko znaleckého ústavu oceňování majetku je možno učinit závěr, že jisté výhrady ke znaleckému posudku vyhotovenému Znaleckým ústavem – Kvita, Pawlita & partneři, s.r.o., nepochybně zjištěné byly, avšak tržní – obvyklá cena předmětné nemovitosti byla stanovena v obdobné výši jako ocenění zpracovatele Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě VŠB – Technické univerzity Ostrava, zatímco znalecký posudek vyhotovený Ing. arch. Tomášem Rybkou vykazoval daleko větší pochybení, kdy znalec použil při ocenění zcela vadný postup, resp. zjištěný výsledek není možno považovat za cenu obvyklou.

Dalším úkolem znaleckého ústavu bylo stanovit tržní cenu nemovitosti – administrativního objektu č.p. xxx na pozemku p.č. xxx, včetně pozemku p.č. xxx a xxx, vše v k.ú. Bruntál, ul. Jesenická č. 5, Bruntál, zapsáno na LV xxx, jež byla poskytnuta jako zástava k úvěru k datu uzavření smluv z 2.6.2008, resp. 13.6.2008.

Tržní cena nemovitosti je pro účely tohoto ocenění považována za číselně rovnou obvyklé ceně. Ocenění je tedy provedeno jako odhad obvyklé ceny nemovitosti. Opětovně došlo k rekapitulaci a charakteristice použitých metod, a to metody odhadu věcné hodnoty, metody odhadu výnosové hodnoty a metody odhadu metody srovnávací – str. 44 posudku (č.l. 2969). **Odhad věcné hodnoty** je možno provést různými metodami odhadu reprodukční ceny, vycházejících z různých databází. Tento posudek k odhadu věcné hodnoty stavby využívá nákladovou metodu dle oceňovací vyhlášky (bez koeficientu K_p), neboť tyto nákladové ceny z oceňovací vyhlášky by měly teoreticky vycházet ze skutečných reprodukčních cen staveb, a tedy i jim odpovídat. Oproti přesnému postupu dle vyhláskové metodiky může být dále v tomto odhadu použito některých zjednodušení, které buď nemají podstatný význam pro konečný výsledek, nebo naopak představují upřesnění proti některým problematickým předpokladům oceňovací vyhlášky. Cena stavby po zohlednění opotřebení (bez koeficientu prodejnosti) byla stanovena na částku 67.179.416,- Kč, kdy tuto hodnotu je možno dle znaleckého ústavu považovat za hodnotu odpovídající reprodukční ceně budovy snížené o opotřebení – tedy zároveň věcné hodnotě stavby. Zmíněná cena stavby byla zjištěna postupem detailně rozvedeným v posudku na str. 45 – 47 (č.l. 2970 – 2972), na což v detailech nalézací soud odkazuje. Cena pozemků specifikovaných jak v rozhodnutí soudu, tak i v tomto znaleckém posudku, byla stanovena na částku 924.000,- Kč, což vyplývá ze str. 48 posudku (č.l. 2973). Celková věcná hodnota nemovitosti byla tudíž stanovena na částku 68.775.210,- Kč. Cena s koeficientem prodejnosti K_p 0,472 dle vyhlášky MF

ČR k roku 2008 byla stanovena na částku **32.949.770,- Kč**, a to postupem specifikovaným rovněž na str. 48 posudku, na což soud odkazuje. Odhad nemovitosti za použití **metody odhadu výnosové hodnoty** byl postupem specifikovaným na str. 49 – 54 posudku (č.l. 2974 – 2979) stanoven na částku 23.700.000,- Kč. Opětovně je možno na tento detailní postup odkázat, neboť charakteristickým znakem tohoto posudku je přezkoumatelnost závěru, neboť každý údaj je možno přezkoumat, a to proto, že v posudku je popsán a specifikován způsob, jakým bylo dosaženo výsledné hodnoty, resp. ceny. Znalecký ústav použil i **metodu odhadu srovnávací hodnoty**, jež je popsána na str. 55 – 63 (č.l. 2980 – 2988), kdy výsledná částka byla stanovena na 23.900.000,- Kč. Jakým způsobem znalecký ústav dospěl k této částce, je detailně rozepsáno ve zmíněných pasážích, které jsou opětovně přezkoumatelné, a na které soud I. stupně odkazuje.

V rámci závěrečné rekapitulace, str. 63 – 64 posudku (č.l. 2988 – 2989) znalecký ústav konstatoval, že věcná hodnota je vyšší, než obvyklá cena. Důvodem je stav ve městě Bruntál, kde ekonomické podmínky nepředstavují stimul pro výstavbu srovnatelných staveb. Za této situace neplatí ani výchozí teze metody odhadu věcné hodnoty. Aritmetický průměr mezi výnosovou hodnotou a srovnávací metodou je 23.800.000,- Kč (23.700.000,- Kč + 23.900.000,- Kč : 2). Vážený průměr nákladové ceny s Kp a ceny výnosové ve prospěch výnosové ceny dle Naegiliho (rozdíl mezi nákladovou a výnosovou cenou činí 39 %) : $(1 \times 32.949.770,- \text{ Kč} + 4 \times 23.700.000,- \text{ Kč}) : 5 = 25.549.954,- \text{ Kč}$, po zaokrouhlení 25.500.000,- Kč. Znalecký ústav oceňování majetku obvyklou cenou předpokládá v rozmezí mezi srovnávací hodnotou 23,9 mil. Kč a váženým průměrem 25,5 mil. Kč. Odhad tržní hodnoty je stanoven uprostřed tohoto rozpětí (23.900.000,- Kč + 25.500.000,- Kč : 2 = 24.700.000,- Kč), což je odhadnutá obvyklá cena. Zmíněný znalecký ústav tudíž závěrem konstatoval, že tržní – obvyklá cena nemovitosti opakovaně specifikována v tomto znaleckém posudku, jakož i v rozhodnutí soudu byla ke dni 2.6.2008, resp. 13.6.2008, odhadnuta po zaokrouhlení na částku **24.700.000,- Kč** – str. 63 – 64 posudku (č.l. 2988 – 2989). Na č.l. 2991 – 3023 se nachází přílohy, na které znalecký ústav v rámci revizního znaleckého posudku odkazoval a ze kterých vycházel. I na tyto přílohy soud I. stupně odkazuje.

Správnost znaleckého posudku stvrdil podpisem ředitel Ústavu oceňování majetku Ekonomické fakulty Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava Ing. Vladimír Kulil, Ph.D., kdy na str. 65 posudku bylo akcentováno, že na případné dotazy bude odpovídat jeden ze zpracovatelů Ing. Quido Klečka.

Přestože ke zprocesnění znaleckého postupu obvykle dochází postupem dle § 213 odst. 1 tr.ř., nalézací soud vyslechnul již zmíněného jednoho ze zpracovatelů **Ing. Quida Klečku** (č.l. 3042 – 3047). Jmenovaný potvrdil, že znalecký ústav měl dostatek materiálů vedoucích k objektivnímu závěru o tržní – obvyklé ceně nemovitostí. S ohledem na pochybení znaleckých posudků, jež byly předmětem přezkumu, Ing. Klečka akcentoval, že ve vztahu ke zpracovateli Ing. arch. Rybkovi nedospěli k závěru, že by se mohlo jednat o záměrné nadhodnocení nemovitosti, což bylo podstatné zjištění pro soud I. stupně za účelem zvolení dalšího event. postupu ve vztahu k tomuto znalci. Jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení, obžalovaní se prostřednictvím svých obhájců snažili zpochybnit či znevěrohodnit ať již postup či závěry znaleckého ústavu, k čemuž však nedošlo, neboť jak již bylo zmíněno, každé stanovisko či závěr znaleckého ústavu byl vždy řádně zdůvodněn, bylo možno jej

přezkoumat a obžalovaní nepředložili žádné další argumenty, které by závěry ústavu seriózně, vážně a srozumitelně zpochybnily. Nalézací soud zastává stanovisko, že v případě znaleckého posudku zapsaného v seznamu znalců v oddíle druhém je zásadní, jaká stanoviska jsou zaujatá písemně, zda tyto závěry jsou řádně zdůvodněné, zda jsou přezkoumatelné a logické. Pokud event. zpracovatel má menší schopnost vystupovat před soudem ať již z důvodu nervozity či event. vady řeči apod., pak toto zjištění není zásadní a podstatné. Soud I. stupně tudíž neakceptoval návrh obžalovaného MVDr. S. prostřednictvím obhájce JUDr. Korbela, aby přibral opětovně k podání znaleckého posudku ústav ve smyslu § 110 odst. 1 tr.ř., a to Ústav soudního inženýrství z Brna. Pokud tento názor je odůvodněn mj. i znaleckým posudkem znalců Ing. arch. Rybky či Ing. Pavlíkové, pak nalézací soud se v tomto rozhodnutí oběma znaleckými posudky a jejich pochybeními zabýval. Námitky obhajoby uplatněné v souvislosti se znaleckým posudkem ústavu a vystoupením zpracovatele Ing. Quida Klečky jsou soudem I. stupně považovány za nedůvodné.

Přestože na všechny níže uvedené konkrétní skutečnosti již bylo v odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázáno, je nutno právě v nyní namítaných souvislostech stručně rekapitulovat, že dne 14.12.2006 společnost S MORAVA leasing koupila předmětnou nemovitost na základě kupní smlouvy od České pojišťovny, a.s., za částku 17 mil. Kč, resp. 17.555.000,- Kč (č.l. 481 a dál). Je nepochybné, že okolnosti ohledně těchto transakcí byly specifické, přesto se nejednalo o kupní cenu ve výši 40, 50 či 60 mil. Kč. 2.6.2008 došlo k uzavření kupní smlouvy mezi S MORAVA leasing, a.s., a společností LABRADORITE, s.r.o., kdy předmětná nemovitost měla být prodána za 22.100.000,- Kč (č.l. 564 a dál). Znalec Ing. Vehovský ve svém posudku č. 12315-305/2006 dne 19.12.2006 předmětnou nemovitost ocenil na částku 25.095.870,- Kč (č.l. 728 a dál). Znalec Vehovský ve svém posudku č. 3254-179/2008 dne 30.9.2008 (č.l. 485 a dál) ocenil předmětnou nemovitost na částku 24.176.527,- Kč. Znalecký ústav Kvita, Pawlita & partneři ve svém posudku č. 2/2016 ze dne 15.1.2016 ocenil předmětnou nemovitost, resp. stanovil obvyklou tržní cenu této nemovitosti na částku 22.100.000,- Kč až 24.400.000,- Kč. Znalecký ústav oceňování majetku, jak již bylo opakovaně uvedeno, předmětnou nemovitost ocenil, resp. stanovil její tržní obvyklou cenu ke dni 2.6. či 13.6.2008 na částku 24.700.000,- Kč. Všechny další znalecké posudky, které stanovily cenu nemovitosti na mnohem vyšší částky 40 až cca 70 mil. Kč, vycházely, jak je patrné, z nesprávných a neobjektivních údajů. **Po vyhodnocení provedeného dokazování je tudíž nadbytečné nechat vyhotovovat další znalecký posudek ústavem dle návrhu obhajoby.**

Další námitka, avšak procesního charakteru, byla sdělena obžalovaným Ladislavem D. prostřednictvím jeho obhájce JUDr. Ježka, a to v tom smyslu, že **revizní znalecký posudek č. ÚOM223-09/2016 Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě VŠB, TU Ostrava**, nevyhotovil tento ústav, resp. jeho pracovníci, nýbrž fyzická osoba Ing. Quida Klečky, který se zmíněným ústavem veřejně spolupracuje na základě příslušné smlouvy jako externista. Dále bylo argumentováno tím, že soud přibral zmíněný znalecký ústav, který má své zaměstnance (profesory, docenty), kteří nepochybně jsou na předpokládané a požadované úrovni, a právě tito by měli být schopni zpracovat zadaný znalecký posudek. Pokud tento zpracoval někdo jiný, nejedná se o znalecký posudek jmenovaného ústavu. Z výpovědi Ing. Klečky bylo zjištěno, že tento skutečně se zmíněným ústavem spolupracuje jako externí spolupracovník, přičemž na zpracování

znaleckého posudku včetně závěrů se podílel a spolupracoval s ředitelem ústavu (Ing. Kulilem, Ph.D.). Soud I. stupně zastává stanovisko, dle kterého předmětný znalecký posudek zpracoval Ústav oceňování majetku Ekonomické fakulty Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, byť se na tomto podílel externista Ing. Klečka. Žádný právní předpis nezakazuje, aby ústav zapsaný v seznamu znalců v oddíle druhém použil při vyhotovování posudku externí pracovníky, neboť za závěry v celém rozsahu odpovídá přibráný ústav. Vzhledem k tomu, že odpovědnost nese ústav, je na něm, aby prověřil znalost a odbornost externích spolupracovníků, což nepochybně v tomto případě splněno bylo. Ing. Klečka jako fyzická osoba je zapsán v seznamu znalců v oddíle prvním jako znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, z oboru stavebnictví, odvětví stavby, dopravní mosty, zdi, stavby obytné, vady a poruchy staveb. Jedná se o renomovaného znalce, velmi zkušeného, odborně zdatného, spolupracujícího s citovaným ústavem pro oceňování majetku při ekonomické fakultě Vysoké školy báňské – Technické univerzitě Ostrava (č.l. 3061 – 3062). Soud I. stupně tudíž tuto procesní námitku taktéž neakceptoval.

Po ukončení výsledku znalce Ing. Klečky **obžalovaný MVDr. S. prostřednictvím obhájce JUDr. Korbela** ve smyslu ustanovení § 219 odst. 2 tr.ř. **navrhnul výslech „znalce Náhlovského“** s odkazem na pokyn odvolacího soudu uvedený na str. 22 jeho rozhodnutí, kdy argumentem obžaloby je, zdali vůbec transakce mezi tchánem obžalovaného S., mezi MVDr. S. a obžalovaným D. mohla proběhnout. Právě znalec Náhlovský, jehož posudek je založen ve spise, měl možnost zkoumat účetní podklady právnické osoby, kterou provozoval AGRA, tedy MVDr. S., znal z účetních podkladů finanční situaci JUDr. L. a MVDr. S., na což Ing. Náhlovský odpověděl v tom smyslu, že tato transakce mohla proběhnout. Na výsledku zpracovatele obhajoba trvá proto, aby tento osvětlil, z jakých podkladů vycházel, a „jestli je jeho znalecký posudek kvalifikovaný“. Nalézací soud předně akcentuje, že v trestním spise se nenachází jakýkoli materiál, ať již odborné vyjádření, znalecký posudek apod., který by zpracoval „Ing. Náhlovský“. Obhájce MVDr. S. JUDr. Korbela měl zřejmě na mysli znalce z oboru ekonomika, Doc. Ing. Františka Nahodila, CSc., který byl požádán objednatelem MVDr. S. k zodpovězení otázek jemu zadaných. Zmíněný materiál označený jako posudek znalecký posudek byl zpracován 15.5.2012 a je založen ve spise na č.l. 2157 – 2163. Tento materiál byl s ohledem na nové složení senátu řádně zprocesněn u hlavního líčení dne 9.11.2015 (č.l. 2717), aniž by obžalovaný či jeho obhájce ve vztahu k tomuto důkazu povahy listinné navrhovali jakýkoli jiný postup. Zmíněný materiál, byť je označený jako znalecký posudek, a byl vyhotovován již v průběhu trestního řízení, nemá doložku ve smyslu ustanovení § 106 tr.ř., a tudíž nebylo možno z něj vycházet jako ze znaleckého posudku, nýbrž pouze jako z důkazu povahy listinné. Jak již bylo uvedeno, je s podivem, že obhajoba přichází až v samém konci dokazování s návrhem vyslechnout tohoto zpracovatele jako znalce dle názoru soudu jen a pouze z důvodu protahování trestní věci, aby tak mohlo být posléze argumentováno tím, že stát, resp. soudy, nebyly schopny v přiměřené době rozhodnout v této trestní věci. Nalézací soud tento návrh neakceptoval jednak proto, že Ing. Náhlovský žádný podobný materiál nezpracoval, jednak proto, že se o žádný znalecký posudek se všemi formálními náležitostmi nejednalo, a jednak proto, že tento důkaz povahy listinné byl již v předchozí době řádně zprocesněn. I tento materiál byl však podroben hodnocení ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. tak, jak to vyplývá ze str. 61 odůvodnění tohoto rozhodnutí a dál. Na takto popsání stanovisko v souvislosti s nyní uvedenou námitkou MVDr. S., resp. JUDr. Korbela, soud odkazuje.

Po vyhodnocení provedeného dokazování vzal soud I. stupně za prokázáno, že sporná nemovitost specifikovaná v tomto rozhodnutí měla ke dni 2.6.2008, resp. 13.6.2008, tržní – obvyklou cenu ve výši 24.700.000,- Kč. Společnosti LABRADORITE, s.r.o., zastoupenou jednatelem obžalovaným Ladislavem D., byla po uzavření Smlouvy o úvěru č. 2231/08/5139, a po splnění dalších formalit popsanych v tomto rozhodnutí, poskytnuta ČSOB, a.s., částka ve výši 45.000.000,- Kč. V souvislosti s řešením zločinu úvěrového podvodu není možno bez dalšího považovat částku, kterou věřitel poskytl dlužníkovi na podkladě úvěrové smlouvy, za škodu způsobenou tímto činem, nýbrž je nutno zabývat se dalšími okolnostmi majícími vliv pro určení výše škody. Pro posouzení **těžších následků** přičítaných za vinu obžalovaným je nutno aplikovat ustavenou judikaturu, a to zejména usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3Tdo 460/2010, dle kterého **škodou může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištění úvěru, příp. i výši již uhrazených peněžních prostředků.**

S ohledem na shora uvedené bude nutno poukázat na vyjádření stanoviska či **materiály** k projednávané problematice poskytnuté právě **poškozenou ČSOB, a.s.** Na mnoha místech odůvodnění tohoto rozhodnutí již bylo poukazováno na důkazy povahy listinné, jež byly předloženy právě poškozenou společností. V rámci stručné rekapitulace je možno uvést následující. Svědkyně M., úvěrový pracovník ČSOB, a.s., potvrdila, že v souvislosti s předmětnou žádostí o úvěr jednala s MVDr. S. na základě **plné moci** Ladislava D. ze dne 23.3.2008, což tato i pro potřeby trestního řízení předložila policejnímu orgánu (č.l. 397). Jmenovaná taktéž akcentovala **úvěrové obchodní podmínky ČSOB, a.s.** (č.l. 398 – 399), ze kterých je možno zdůraznit některá ustanovení. Pokud je ve Smlouvě sjednáno účelové čerpání úvěru, může být čerpání pouze v souladu s účelem dohodnutým ve smlouvě. Klient je povinen vytvářet ke dnům splatnosti dostatečné krytí peněžních prostředků na příslušném účtu, případně-li den splatnosti na jiný než pracovní den, posouvá se splatnost na nejbližší následující pracovní den. Klient je povinen používat peněžní prostředky čerpané na základě Smlouvy, resp. čerpat pouze k účelu uvedenému ve Smlouvě Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný D. v podstatě všechny tyto podmínky nerespektoval. Rovněž je nutno akcentovat **písemná stanoviska ČSOB, a.s.**, na cílené dotazy policejního orgánu (č.l. 445 – 447). Ze zmíněných stanovisek je možno zdůraznit následující (č.l. 448 – 450). Předkládané podnájemní smlouvy měly velký vliv na rozhodování ČSOB, o poskytování úvěru, neboť výše splátek nájemného od podnájemníků byla důležitá pro posouzení, zda jsou platby nájemného schopny pokrýt či nikoli případné úvěrové splátky firmy LABRADORITE. Bez znalosti podnájemních smluv by ČSOB úvěr neposkytla. Pokud by výše nájmu byla pro ČSOB nedostatečná (nižší), nebyla by schopna pokrýt splátky úvěru, ČSOB by úvěr neposkytla. ČSOB chtěla doložit, že podnájemní smlouvy nejsou fiktivní a že podnájemníci skutečně nájemné platí, a že tedy probíhá skutečně placení nájmu prostřednictvím bankovních účtů. Výpis z účtu měl velký vliv na rozhodování o poskytnutí úvěru, kdyby nebyl poskytnut, ČSOB by měla za to, že podnájemní smlouvy jsou fiktivní a úvěr by neposkytla. Výpis z účtu od DAJAR byl požadován proto, neboť DAJAR byl subjekt, který inkasoval nájemné podnájemníků. V úvěrové smlouvě bylo sjednáno v bodu IV/ odstavec 1 písm. e), že LABRADORITE bude informovat banku bez zbytečného odkladu, jestliže dojde ke změně či výpovědi nájemních smluv s ročním nájemným přesahujícím jednotlivě výši 500.000,- Kč nebo souhrnně výši 500.000,- Kč, přičemž podstatné změny mohou být

provedené jen se souhlasem ČSOB. Ve výpisu předložených účtů byla podstatná výše splátek zasílaných Českou pojišťovnou, Martinem P. a dalšími subjekty, neboť na základě těchto splátek ČSOB stanovila splátky úvěru pro LABRADORITE, s.r.o. Pokud by příchozí platby byly nedostačující nebo nižší, ČSOB by úvěr neposkytla. Účelem úvěru bylo kromě úhrady kupní ceny nemovitosti (22.100.000,- Kč) též refinancování nákladů spojených s rekonstrukcí nemovitosti, a to ve výši 22.900.000,- Kč, kdy tyto náklady byly potvrzovány předloženými příslušnými fakturami, jež byly vyžadovány smlouvou o úvěru. Pokud by v deklarovaném rozsahu byly skutečně vynaloženy tyto náklady, pak tvořily zhodnocení nemovitosti. Dle tvrzení dlužníka a D. si posledně jmenovaný na tvrzené vynaložení nákladů do nemovitosti půjčil od třetích osob, přičemž tyto závazky byly vtěleny do předmětných směnky, jejich celkový součet byl ve výši 22.900.000,- Kč. Ve smlouvě o půjčce si LABRADORITE a D. sjednali, že závazek LABRADORITE vůči D. bude uhrazen tak, že LABRADORITE za D. uhradí zmíněné směnky. Požadované a shora zmíněné faktury měly dokladovat skutečně provedené práce, a tudíž měly být z úvěru, jak již zmíněno, refinancovány. Tyto předložené faktury měly vliv na rozhodování o poskytnutí úvěru. Předložené směnky bance měly dokladovat, že ke zhodnocení úvěrované nemovitosti došlo obžalovaným D., a to z půjčených zdrojů, které tento měl vrátit. I směnky měly vliv na poskytnutí úvěru. K poskytnutí úvěru by nedošlo, pokud by směnky nebyly předložené nebo pokud by jiným způsobem nebylo v bance doloženo poskytnutí prostředků třetími osobami D. na rekonstrukci nemovitosti. Taktéž i prohlášení věřitelů měla vliv na poskytnutí úvěru. Shora popsána stanoviska poškozené ČSOB, a.s., jsou v naprostém souladu s výpovědí svědkyně M. učiněné v procesním postavení svědkyně jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení.

ČSOB, a.s., taktéž akcentovala, že **o zřízení dalšího zástavního práva k nemovitosti č.p. xxx v Bruntále, nebyla informována.** Souhlas se zřízením zástavního práva ve prospěch **Casino games, s.r.o.**, by, pokud by o něj byla požádána, nedala, nicméně zástavní právo ve prospěch ČSOB, a.s., bylo zřízené jako první v pořadí, což znamená, že v případě prodeje předmětné nemovitosti ve veřejné dražbě by pohledávka ČSOB, a.s., jako zástavního věřitele prvního v pořadí byla z výtěžku prodeje zástavy uspokojena před pohledávkami zástavních věřitelů s později zapsaným zástavním právem. Na výpověď svědka Jiřího R. již bylo poukázáno. Jedná se o jednatele společnosti Casino games, s.r.o., kdy mezi právě tímto subjektem jako zástavním věřitelem a společností LABRADORITE, s.r.o., zastoupenou jednatelům Ladislavem D., došlo k uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem dne 12.5.2010 (č.l. 465 – 467), přičemž se jednalo o zcela shodnou nemovitost, která již byla zastavena ČSOB, a.s. Tyto transakce zcela nepochybně svědčí o absenci jakéhokoli respektování platného práva obžalovaným D.

Jak je patrné z obsahu trestního spisu, poškozená **ČSOB** poskytla maximální součinnost při řešení této trestní věci policejnímu orgánu. Na výzvu posledně jmenovaného poskytovala veškeré požadované a rozhodné **dokumenty** k jednotlivým bodům tak, jak mj. vyplývá ze sdělení, jež je založeno ve spise na č.l. 610 a dál. Ve zmíněném sdělení bylo již akcentováno, že všechny dokumenty zde uvedené byly předloženy v originálu osobně MVDr. S., který jednal na základě plné moci, udělené mu obžalovaným D. (č.l. 397). Z předložených originálů si banka pořídila kopie. Z této zprávy je nutno akcentovat údaje vztahující se ke „**splácení úvěru**“. 20.6.2008 dlužník splatil úroky ve **výši 97.813,50 Kč** a na jistinu částku ve

výši **112.217,55 Kč** (tj. pouze menší část sjednané splátky ve výši 250.000,- Kč). 24.6.2008 inkasovala banka z běžného účtu klienta částku **137.782,45 Kč** na úhradu dlužné splátky jistiny. Po tomto datu již klient na úrok ani jistinu úvěru ničeho nezaplatil. Dopisem ze dne 9.12.2008 prohlásila celý úvěr za splatný ke dni **10.12.2008**. Posléze došlo k vymáhání dluhu vůči společnosti LABRADORITE, s.r.o., i samotnému obžalovanému, o čemž svědčí návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, soudu doručený 30.11.2009 (č.l. 1016 – 1016 v.t.). Po zmíněném návrhu následovalo vydání **Krajským soudem v Ostravě, sp.zn. 32 Cm 448/2009 – 9, dne 28.1.2010, směnečného a platebního rozkazu**, na základě kterého soud uložil žalovaným (společnosti LABRADORITE, s.r.o., a Ladislavu D.) do tří dnů od doručení rozhodnutí zaplatit společně a nerozdílně částku ve výši 12.500.000,- Kč včetně 6 % úroku od 10.1.2009 do zaplacení, jakož i směnečnou odměnu a náhradu nákladů řízení (č.l. 1018 – 1018 v.t.). Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný D. se vydání tomuto rozhodnutí bránil včetně nepravdivého tvrzení, dle kterého zajišťovací směnku nepodepsal, a proto byl přibrán písmoznalec, který potvrdil pravost podpisu, a počátkem r. 2000 byla z podnětu rejstříkového soudu nařízena likvidace společnosti LABRADORITE, s.r.o. (usnesení KS v Ostravě, sp.zn. 41 Cm 8/2010 – č.l. 1033 – 1035).

Nalézací soud si je vědom pokynu soudu odvolacího (str. 26 odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.10.2014), dle kterého je nutno zjistit informace od poškozené společnosti ČSOB, a.s., **o průběhu řízení o zpeněžení zástavy** zejména z toho pohledu, proč došlo k prodeji nemovitosti až v r. 2012, a v podstatě za nízkou cenu. Taktéž pozornost měla být zaměřena na jednání obžalovaných, zejména D., zda mohla mít vliv na již zmíněný průběh realizace zástavy.

Soud I. stupně v souvislosti s problematikou zpeněžení zástavy odkazuje na **materiály, jež se nachází ve spise zejména na č.l. 2078 – 2102**, kdy se jedná o materiály předložené ČSOB, a.s., 18.5.2012, dále doklady předložené u hlavního líčení dne 13.5.2013 obhájcem obžalovaného MVDr. S. JUDr. Korbelem, jež se nachází ve spise na **č.l. 2286 – 2328**, a posléze opětovně materiály předložené ČSOB, a.s., 4.11.2015, **č.l. 2697 – 2713**. Jedná se zejména o zprávy, stanoviska ČSOB, a.s., a posléze kopie části spisu vedeného **Krajským soudem v Ostravě, č.j. KSOS 34, INS 366/2011**, kdy v průběhu dokazování před novým senátem nalézacího soudu byl připojen i samotný insolvenční spis. V rámci stručné rekapitulace z těchto materiálů bylo zjištěno, že usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2.6.2011, č.j. KSOS 34, INS 366/2011, byl prohlášen úpadek spojený s prohlášením konkurzu dlužníka: LABRADORITE, s.r.o. „v likvidaci“ (insolvenční správkyň dlužníka byla ustanovena Ing. Ivana Zálešáková). Do insolvenčního řízení se přihlásili věřitelé s celkovou částkou 76.983.785,19 Kč. Insolvenční správkyň ve své zprávě akcentovala, že jednatel a zároveň likvidátor dlužníka (obžalovaný D.) s insolvenčním správcem nespolutracoval, na výzvy nereagoval, insolvenční správce dokonce měl podat trestní oznámení na osobu likvidátora a dlužníka pro podezření ze spáchání trestného činu porušení povinností v insolvenčním řízení dle § 225 zákona č. 40/2009 Sb., jakož i pro podezření z porušení povinností při správě cizího majetku a poškození věřitele dle § 222 zákona č. 40/2009 Sb. Ke zpeněžení zástavy došlo na základě dobrovolné dražby prostřednictvím dražební společnosti NAXOS Ostrava, a.s., dne 29.2.2012, kdy nemovitosti byly zpeněžené za částku 9.600.000,- Kč s tím, že výtěžek zpeněžení, určený k vydání zajištěnému věřiteli po odečtení částky spojené s prodejem majetku

a částky spadající na odměnu insolvenčního správce, tak činil 9.139.905,71 Kč. K okolnostem samotné dražby je nutno uvést následující (č.l. 2700 – 2701). Ke zpeněžení předmětné zastavené nemovitosti došlo, jak je patrné shora, v insolvenčním řízení (č.j. KSOS 34, INS 366/2011), přičemž cena dosažena vydražením byla uhrazena 8.3.2012 (vydražitel nemovitosti byl Elvír B.). Všechny podstatné podklady o průběhu dražby jsou v již citovaném insolvenčním spisu, na což je možno odkázat. V souvislosti s dražbou byl vyhotoven na žádost insolvenční správkyně, resp. dražebníka, znalecký posudek zpracovaný znalcem P & K znalci a odhadci, s.r.o., dne 23.10.2011, pod č. 3057-335/2011 (č.l. 2702 – 2710). Podle stavu nemovitosti k 21.4.2011 zpracovatelka znaleckého posudku Ing. Iveta Pilchová stanovila obvyklou (obecnou, tržní) cenu nemovitosti na částku 14.700.000,- Kč. Z obsahu posudku bylo zjištěno mj., že věcná hodnota objektu byla znalce stanovena na částku 67.242.740,- Kč, věcná hodnota pozemku na částku 1.630.810,- Kč. Cena nemovitosti zjištěná výnosovým způsobem byla 20.258.686,50 Kč, cena zjištěná kombinací nákladového a výnosového způsobu byla zjištěna na částku 24.957.091,61 Kč a cena zjištěná porovnávacím způsobem byla určena na již zmíněnou částku 14.700.000,- Kč, kdy se jednalo o obvyklou (obecnou, tržní) cenu podle odborného odhadu znalce. Pokud byla ČSOB požádána, aby sdělila podstatné informace související s průběhem řízení o zpeněžení zástavy, pak poškozená společnost akcentovala, že realizace zástavy byla zahájena již v r. 2009 podáním žaloby k okresnímu soudu v Bruntále na nařízení prodeje zástavy. Zmíněný prodej byl však nařízen až usnesením Okresního soudu v Bruntále ze dne 17.3.2011, sp.zn. 0 Nc 287/2009 (č.l. 2711 – 2712 v.t.). S ohledem na zahájení insolvenčního řízení proti společnosti LABRADORITE, s.r.o., dne 11.1.2011, a následnému zjištění úpadku a prohlášení konkurzu dne 2.6.2011 nemohla již ČSOB, a.s., po 11.1.2011 realizovat prodej zástavy mimo insolvenční řízení. ČSOB, a.s., rovněž podala v r. 2009 žaloby proti dlužníkovi LABRADORITE, s.r.o., ručiteli DAJAR CZ, s.r.o. (OS v Bruntále, sp.zn. 17C 216/2010), a Ladislavu D. (KS v Ostravě, sp.zn. 32 Cm 448/2009). V žádném z těchto řízení však nebylo rozhodnuto pravomocně dříve, než byl na majetek společnosti LABRADORITE, s.r.o., prohlášen konkurz. Důvodem byly mj. procesní obstrukce ze strany obžalovaného D., který ve všech řízeních nepravdivě účelově tvrdil, že podpisy na předložených dokumentech (ručitelské prohlášení, směnka) nejsou jeho pravými podpisy. Jak na společnost DAJAR CZ, s.r.o., tak na obžalovaného D. byl nakonec Krajským soudem v Ostravě prohlášen konkurz. ČSOB, a.s., sice do obou řízení přihlásila své pohledávky, avšak neobdržela na ně žádné plnění.

V souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných Ladislava D., MVDr. Rudolfa S. a Martina P. **ČSOB vyčíslilo způsobenou škodu**, se kterou se včas a řádně připojilo k trestnímu řízení (č.l. 2697 – 2698), a to ve výši **22.732.154,56 Kč**. Zmíněná vyčíslená škoda dle poškozené společnosti odpovídá nesplacené jistině úvěru poskytnutého ČSOB, a.s., společnosti LABRADORITE, s.r.o., ve výši 45.000.000,- Kč, snížené o 750.000,- Kč (když do výše 750.000,- Kč byla část pohledávky ČSOB, a.s., za LABRADORITE, s.r.o., postoupena třetí straně), a dále snížené o bance vyplacený výtěžek zpeněžení zajištěného majetku zapsaného v soupisu majetkové podstaty v částce 9.017.845,44 Kč (oproti původně očekávaným 9.139.905,71 Kč), a dále snížené o částku 12.500.000,- Kč, přisouzenou pravomocným směnečným platebním rozkazem vydaným Krajským soudem v Ostravě ve prospěch ČSOB, a.s., jako žalobci proti žalovaným LABRADORITE, s.r.o., a Ladislavu D. Žádné další plnění ani z majetkové (konkurzní) podstaty úpadce

LABRADORITE, s.r.o., ani z titulu zajištění úvěru, v občanskoprávním řízení již neobdrží, přičemž žalovaná plnění proti LABRADORITE, s.r.o., z důvodu proběhnuvšího konkurzu není možná, ČSOB, a.s., jako poškozená žádá o přiznání nároku na náhradu škody ve výši 22.732.154,56 Kč.

Po vyhodnocení všech rozhodných důkazů povahy listinné zastává nalézací soud, že i tento pokyn odvolacího soudu byl splněn s tím, že obstrukce byly skutečně zjištěné na straně obžalovaného Ladislava D.

Jak již bylo uvedeno, s ohledem na aplikaci usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3Tdo 460/2010, **škodou** může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištění úvěru, příp. i výši již uhrazených peněžních prostředků, nutno uvést, že dle názoru Krajského soudu v Ostravě jako soudu nalézacího obžalovaní Ladislav D. a MVDr. Rudolf S. způsobili poškozené společnosti ČSOB, a.s., škodu ve výši **19.952.187,- Kč**. Tato částka byla zjištěna následujícím způsobem. Od poskytnutého úvěru ve výši 45.000.000,- Kč na základě Smlouvy o úvěru č. 2231/08/5139 ze dne 5.6.2008 byla odečtena částka ve výši 24.700.000,- Kč, což je hodnota zajištění úvěru vyplývající ze Smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem č. 2232/08/5139 ze dne 13.6.2008 (č.l. 620), a taktéž bylo nutno odečíst uhrazené prostředky dlužníkem dle zprávy ČSOB, a.s., ze dne 5.11.2010 (č.l. 610 a dál), kdy se jednalo o částku 97.813,56 Kč – úroky, dále o částku 112.217,55 Kč – menší část sjednané splátky ve výši 250.000,- Kč, a částku 137.782,45 Kč jako úhrada dlužné splátky. Pokud od částky 45.000.000,- Kč jsou odečtené čtyři poslední položky, dostaneme se k částce ve výši 19.952.187,- Kč, což je škoda způsobena úvěrovým podvodem obžalovaných D. a MVDr. S.

Ve vztahu k **obžalovanému P.** a způsobené škodě nutno akcentovat, že nalézací soud po vyhodnocení provedeného dokazování vzal za prokázáno, že jmenovaný v blíže nezjištěné době v r. 2008, avšak před sjednáním úvěrové smlouvy dne 5.6.2008, na základě žádosti svého známého obžalovaného Ladislava D. za účelem neoprávněného získání úvěru u ČSOB, a.s., na financování sporného objektu v Bruntále, nejenom potvrdil falešně vytvořenou nájemní smlouvu (č.l. 591 a dál), ale taktéž vydal v bodě 2/ specifikované fiktivní faktury ve vysoké hodnotě, zjevně neodpovídající ani rozsahu jeho podnikatelské činnosti. Obžalovaný P. taktéž D. předal k dispozici pro tyto účely i daňové přiznání datované 31.8.2008 za rok 2007 (č.l. 275 a dál). Taktéž je nutno zdůraznit, že obžalovaný P. se účastnil i převodu finančních prostředků ve výši 8.490.000,- Kč na svůj běžný účet dne 13.6.2008, označených jako úhrada směnky LABRADORITE, s.r.o., a dále tyto obžalovanému D. přeposlal, když z první částky již 13.6.2008 účelově převedl čtyři menší částky (č.l. 933, příloha svazek 6, část 1 – 4). S ohledem na popsání aktivity obžalovaného P. je nesporné, že i tento poskytl požadovanou součinnost za účelem získání finančních prostředků v souvislosti s neoprávněně získaným úvěrem u ČSOB, a.s., a to ve výši nepochybně větší, než 5.000.000,- Kč, tedy způsobení škody velkého rozsahu.

S ohledem na provedené dokazování v rámci kontradiktorního řízení a jeho následné vyhodnocení ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. zastává nalézací soud stanovisko, že průběh skutkového děje tak, jak je popsán v bodě 1, 2/ rozsudku, byl dostatečně objektivizován a současně obhajoba obžalovaných D., MVDr. S. a P. byla vyvrácena. Vzhledem k tomuto stanovisku již dle názoru soudu není nutno provádět jakékoli další doplnění dokazování.

S ohledem na výsledky provedeného dokazování taktéž je možno učinit závěr, že ve vztahu ke všem třem obžalovaným nebylo zjištěno nic, co by mohlo mít vliv na jejich **trestní odpovědnost**.

V bodě 1, 2/ rozsudku objektivizovaný skutkový děj může být posléze předmětem **právního posouzení**.

Obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 19.12.2011, sp.zn. 4 KZV 4/2011, protiprávní jednání všech tří obžalovaných kvalifikovala jako zločin úvěrového podvodu podle trestního zákoníku, resp. zákona č. 40/2009 Sb. Protiprávní jednání popsané v bodě 1, 2/ obžaloby a posléze i rozsudku však proběhlo do konce r. 2009, tudíž za účinnosti trestního zákona, resp. zákona č. 140/1961 Sb. Nalézací soud tudíž musel postupovat dle § 2 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, dle kterého trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Nalézací soud rovněž považuje za nutné, byť stručně vyložit, proč kvalifikoval skutky v bodě 1, 2/ jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, tzn., z jakého důvodu posoudil jeho **trestnost** podle nového trestního zákoníku, jež nabyl účinnosti od 1.1.2010, ačkoli se obžalovaní dopustili skutku v r. 2008, tj. ještě za účinnosti dřívějšího trestního zákona. Nelze přehlédnout pouhé srovnání trestních sazeb, kdy je nesporné, že je příznivější znění zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kdy za kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody v rozpětí 5 – 10 let, zatímco za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 5 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozpětí 5 – 12 let. Rozhodně však otázka příznivosti právní úpravy nemůže spočívat pouze na srovnání trestních sazeb trestu odnětí svobody u trestného činu podvodu z hlediska obou v úvahu přicházejících právních úprav. V rámci tohoto srovnání je nutno vyhodnotit výši způsobené škody a způsob provedení trestného činu, jež nepochybně svědčí pro použití nejpřísněji trestné skutkové podstaty podle § 250b odst. 1, odst. 5 tr. zákona, jejíž použití je však dle názoru nalézacího soudu vyloučeno s ohledem na již zmíněnou mírnější trestní sazbu trestu odnětí svobody obsaženou v ustanovení § 211 odst. 6 tr. zákoníku. Použití skutkové podstaty podle § 250b odst. 1, odst. 5 tr. zákona bylo podmíněno naplněním nejen formálních znaků, ale též materiálního znaku v podobě potřebného stupně nebezpečnosti činu pro společnost ve smyslu § 3 odst. 2, odst. 4 a § 88 odst. 1 tr. zákona. Je nutno akcentovat, že při řešení otázky časové působnosti trestních zákonů nelze vycházet jen ze srovnání trestních sazeb stanovených za projednávaný trestný čin, které přicházejí v úvahu, ale použití dřívějšího nebo nového zákona je třeba posuzovat jako celek tak, aby konečný výsledek nebyl pro pachatele méně příznivý, resp. aby pozdější právní úprava byla použita jen tehdy, jeli to skutečně pro pachatele příznivější. Vždy je totiž nutno hodnotit dřívější a pozdější zákon nejen z hlediska příslušných ustanovení zvláštní části trestního zákona, resp. trestního zákoníku, ale též se zřetelem k ustanovení jejich obecné části. Pokud jde o ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákona, je nutno zdůraznit, že k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne jen tehdy, jestliže v konkrétním případě pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pro společnost.

V tomto konkrétním případě je takovou okolností zejména velký rozsah škody a způsob provedení. Všechny tyto zmíněné konkrétní skutečnosti byly patřičně vyhodnocené a posléze došlo k aplikaci právní úpravy pro obžalované příznivější.

Protiprávní jednání **obžalovaných Ladislava D. a MVDr. Rudolfa S.** bylo v bodě 1/ kvalifikováno jako **zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku**, neboť tito úmyslným společným jednáním dvou osob při sjednání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčeli, a tímto činem způsobili škodu velkého rozsahu. Protiprávní jednání **obžalovaného Martina P.** bylo kvalifikováno jako **pomoc k zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku**, neboť tento opatřením prostředků úmyslně umožnil jiným, aby společným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a tímto činem způsobili škodu velkého rozsahu.

Zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, nebo podstatné údaje zamlčí, a tímto činem způsobí škodu velkého rozsahu.

V rámci **právního rozboru** citovaného zločinu je možno již odkázat na odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to na str. 19 – 20, kdy pro lepší pochopení odůvodnění tohoto rozhodnutí soud již poukázal, v čem spočívá **objekt, objektivní stránka zmíněného zločinu, co je možno považovat za sjednávání úvěrové smlouvy, jaké údaje je možno považovat za údaje nepravdivé, hrubě zkreslené či podstatně zamlčené**. Taktéž bylo poukázáno na **zavinění** z pohledu zavinění úmyslného či nedbalostního. Na tyto znaky je možno v plném rozsahu odkázat. Dále však je nutno akcentovat, že **pachatelem** při sjednávání úvěrové smlouvy může být především kterýkoli z účastníků úvěrové smlouvy. Praxí jim zpravidla bývá dlužník, fyzická osoba, příp. fyzická osoba, která za něj nebo za dlužníka – právnickou osobu s budoucím věřitelem sjednává (někdy i uzavírá) úvěrovou smlouvu. Může to být však i jiná osoba, která se bezprostředně, ale i zprostředkovaně podílí na sjednávání úvěrové smlouvy a v souvislosti s tím uvedené nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, nebo podstatné údaje zamlčí. S ohledem na shora uvedené je tudíž možno konstatovat, že zločin úvěrového podvodu není zločinem s tzv. omezeným okruhem pachatelů podle § 114 odst. 2 tr. zákoníku. Tohoto protiprávního jednání se tudíž může dopustit kterýkoli trestně odpovědný pachatel, byť jedná i v rámci právnické osoby (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 1034/12). Jako jednání pachatele může být posouzen i postup obchodního zástupce, příp. i zaměstnance úvěrového věřitele, jenž sepsal s dalším pachatelem žádost o poskytnutí úvěru, opatřil falešné potvrzení o příjmu, příp. další falešné dokumenty, a vykazuje tak znaky spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku k zločinu úvěrového podvodu, nikoli pouze znaky pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 341/2012). Může jím být tedy i osoba, jež podmínky úvěru dojednává v zastoupení samotného budoucího dlužníka včetně zastoupení na základě plné moci. Nalézací soud se v odůvodnění tohoto rozhodnutí snažil podrobně rozebrat, jakou činnost jednotliví obžalovaní v rámci této trestní věci vykonávali a v jakých souvislostech. S ohledem na shora uvedené je tudíž zcela nesporné, že obžalovaní D. a MVDr. S. splnili podmínku pachatelství, resp.

spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, neboť byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama. Současná právní teorie i praxe zastává stanovisko, že o společné jednání, ať již současně probíhající nebo postupně na sebe navazující, jde tehdy, jestliže: za a) každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, za b) jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání (např. R 66/1955, R 17/1982), za c) jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězů, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězů - působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti, a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu (R 36/1973, R 15/1967. U spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku se vyžaduje společný úmysl spolupachatelů zahrnující jak jejich společné jednání, tak sledování společného cíle (porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem). Akcentovat je možno, že společný úmysl nelze ztotožňovat s výslednou dohodou spolupachatelů, která není vyžadována, postačí konkludentní dohoda – R 2180/1925. Každý spolupachatel si však musí být vědom alespoň možnosti, že jednání jeho i ostatních spolupachatelů směřuje ke spáchání trestného činu společným jednáním, a být s tím pro tento případ srozuměn. Okolnost, že každý ze spolupachatelů sledoval při společném jednání svůj prospěch nevyklučuje, aby úmysl byl všem společný zvláště, když každý svým přispěním napomáhal k činnosti ostatních. Společenská škodlivost spolupachatelství zahrnuje vedle společného jednání také skutečnost, že spolupachatelé jsou vědomím společné trestné činnosti navzájem posilováni při jejich páchaní. Jak již bylo uvedeno, při spolupachatelství se čin každého ze spolupachatelů posuzuje tak, jakoby ho spáchal sám, každému spolupachateli se tak přičítá celý rozsah spáchaného činu včetně celého následku, resp. účinku, pokud byly způsobené společným jednáním a vztahoval se k nim společný úmysl. Shora uvedené má zejména význam v těch případech, kde si spolupachatelé svoji trestnou činnost rozdělili tak, že každý provedl jen část této společné trestné činnosti, nebo jen někteří ze spolupachatelů trestný čin dovršili. V takovém případě se každému spolupachateli přičítá celý následek, resp. účinek jejich společného jednání. V tomto konkrétním případě, jak již zmíněno, je detailně rozepsáno, co konkrétně obžalovaný D. i MVDr. S. v této trestní věci vykonávali, a tudíž dle názoru nalézacího soudu po vyhodnocení jejich protiprávního jednání je možno učinit závěr, že podmínka spolupachatelství byla u obou naplněna v celém rozsahu.

Ve vztahu k **obžalovanému P.** bylo nutno zvažovat, zda se skutečně jednalo o účastenství ve formě pomoci či eventuelně o organizátorství. Rozdíl mezi účastí ve formě pomoci (§ 24 odst. 1 písm. c/ tr.zákoníku) a organizátorstvím (§ 24 odst. 1 písm. a/ tr.zákoníku) je vyšší míra aktivity organizátora na trestném činu pachatele. Jeho jednání se zpravidla neomezuje jen na opatření nepravdivých podkladů, ale vyznačuje se mnohem širším vztahem ke spáchanému trestnému činu. Může se jednat o sjednání osoby hlavního pachatele k tomu, aby požádal o úvěr nebo udělování pokynu k výběru požadované výše částky apod. Jednání organizátora musí tedy celkově v souhrnu přesahovat rámec pomoci a neomezit se pouze na podporu hlavního pachatele, aby bylo možno konstatovat, že zosnoval a řídil spáchání trestného činu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn.7Tdo 902/2011). Není nutné, aby všichni aktéři detailně znali podrobnosti celého plánu spáchání úvěrového podvodu, nicméně pro jeho úspěšnou realizaci z pohledu obžalovaných

musí být jeho účastníkům podstata takového zadání známá. Po vyhodnocení důkazní situace možno učinit závěr, že obžalovaný P. opatřil pro svého známého spoluobžalovaného D. potřebné nepravdivé podklady pro účely sjednání úvěrové smlouvy tak, jak je to specifikováno v bodě 2) tohoto rozhodnutí, a proto jeho aktivity v rámci protiprávního jednání byly kvalifikované jako **pomoc ke zločinu úvěrového podvodu**.

Jak již bylo uvedeno na str. 19 - 20 odůvodnění tohoto rozhodnutí, již v teoretické rovině bylo zmíněno, v čem spočívá objektivní stránka zločinu úvěrového podvodu, jakož i znaky sjednávání úvěrové smlouvy, údaje nepravdivé, údaje hrubě zkreslené, podstatné údaje zamlčené. V popisu průběhu skutkového děje v bodě 1/ rozhodnutí je detailně popsáno, za jakých okolností, kdy, kde a kdo a v jakém úmyslu předkládal pracovníci ČSOB, a.s., M., resp. poškozené společnosti ČSOB, a.s., fiktivní doklady, kdo komunikoval s pracovníci banky apod. Opětovně nalézací soud odkazuje na celkově odůvodněné toto rozhodnutí, kdy soud, jak již je rovněž zmíněno, se snažil velmi podrobně každý podstatný moment rozebrat s tím, zda obžalovaní věděli, že se jedná o údaje nepravdivé, materiál je fiktivní, zda mohli vědět, museli vědět apod. Nalézací soud zastává stanovisko, že po vyhodnoceném provedeném dokazování s ohledem na způsob provedení všechny tyto znaky citovaného zločinu byly naplněny.

Na str. 20 odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že zločin úvěrového podvodu v základní skutkové podstatě je úmyslný trestný čin, což znamená, že se vyžaduje ať již úmysl přímý, či nepřímý. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě však postačí z hlediska zavinění toliko nedbalost ve smyslu § 17 písm. b) tr. zákoníku. V dalším na stranu 20 odůvodnění tohoto rozhodnutí soud odkazuje. Dále je nutno uvést, že z hlediska subjektivní stránky není nutné, aby pachatel zločinu úvěrového podvodu jako u zločinu obecného podvodu jednal od začátku (již v době uzavírání smlouvy) s úmyslem obohatit se, resp. s vědomím, že úvěr nebude splácet. Podstatné je, že **pachatel úmyslně při sjednání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí**. Ani okolnost, že pachatel vylákaný úvěr uhradil z jiného úvěru, nemá vliv na jeho trestní odpovědnost. Není také podstatné, že pachatel úvěrového podvodu řádně hradil jednotlivé úvěrové splátky. Obecně ani splnění dluhů či věřiteli nevylučuje spáchání trestného činu úvěrového podvodu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 4Tdo 787/2010, 7Tdo 573/2012, 7Tdo 646/2010, 7Tdo 840/2011). Taktéž je nutno akcentovat, že „**úvěrovou smlouvu**“ vymezuje podrobný výklad Komentáře trestního zákoníku, vyd. C.H.BECK. autorů prof. Pavel Šámal a kol., str. 1899. Podstatou smlouvy o úvěru je závazek věřitele, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Nalézací soud si je plně vědom obtížnosti učinit závěr, dle kterého je bez jakýchkoliv důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaní se vytýkaného protiprávního jednání **dopustili úmyslně** ať již ve formě úmyslu přímého či nepřímého. Právě za tímto účelem tak, jak je opakovaně uvedeno v tomto rozhodnutí, nalézací soud poukazoval na okolnosti, za kterých byly materiály předkládány ČSOB, a.s. Bylo poukázáno velmi podrobně, jak bylo naloženo s vylákanými finančními prostředky. Právě všechny tyto okolnosti, jež nalézací soud zahrnuje pod závěr „způsob provedení“, jej vedou ke stanovisku u **obžalovaného D.**

a MVDr. S., že tito se dopustili protiprávního jednání ve formě úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Ve vztahu k **obžalovanému P.** se nalézací soud rovněž pečlivě zabýval otázkou subjektivní stránky již při vyhodnocení jeho výpovědi a posléze v souvislosti s hodnocením okolností souvisejících s vyhotovením fiktivních faktur a smlouvy o podnájmu nebytových prostor. Všechny tyto okolnosti případu, resp. způsob provedení, vedly soud I. stupně k závěru, že tento se vytýkaného protiprávního jednání ve vztahu k základní skutkové podstatě dopustil ve **formě úmyslu nepřímého, tzn. dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku,** neboť tento věděl, že poskytnutím těchto fiktivních materiálů v takovém rozsahu za okolností, za kterých tyto materiály po něm obžalovaný D. požadoval, mohou být použité pro vyžádání úvěru, tudíž díky těmto fiktivním materiálům může dojít k porušení či ohrožení zájmu chráněného tr.zákoníkem a pro případ, že k tomu dojde, byl s tím srozuměn.

Ze skutkových zjištění nalézacího soudu vyplývá, že v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných došlo ke způsobení škody ČSOB, a.s., ve výši cca 20.000.000,- Kč. **Škodou velkého rozsahu** se rozumí částka dosahující nejméně 5.000.000,- Kč (§ 138 odst. 1 tr. zákoníku). Ve vztahu k této okolnosti – **těžšímu následku** podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 211 odst. 6 písm. a) tr. zákoníku byla u obžalovaných rovněž naplněna subjektivní stránka (u obžalovaného D. a MVDr. S. ve formě nedbalosti vědomé - § 16 odst. 1 písm. a/ tr.zákoníku, ve vztahu k obžalovanému P. ve formě nedbalosti nevědomé – dle § 16 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku). K okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se podle § 17 tr.zákoníku přihlídně, za a) jde-li o těžší následek i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestný zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné, za b) jde-li o jinou skutečnost i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

Trestný čin je spáchán z nedbalosti dle § 16 tr. zákoníku, jestliže za a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí (§ 16 odst. 1 písm. a/ tr.zákoníku), nebo za b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 16 odst. 1 písm. b/ tr.zákoníku). K této souvislosti nutno akcentovat, že **obžalovaní D. a MVDr. S.** věděli, za jakou částku společnost DAJAR prostřednictvím jednatele D. předmětnou nemovitost pořídila. Oba věděli, jaká částka bude z vylákaného úvěru použita na zaplacení nemovitosti, věděli, jaké množství vylákaných finančních prostředků bude přerozděleno na jednotlivé účty osob, které vystavily v této souvislosti směnky. Taktéž je nutno poukázat, jak se získanými finančními prostředky nakládal obžalovaný D., ale i MVDr. S. a jakou výši tento získal pro sebe a JUDr. L. Ve vztahu k **obžalovanému P.** opětovně nutno poukázat na to, na jaké částky vystavil fiktivní faktury, jakož i smlouvu o podnájmu nebytových prostor, zejména však jakou částku obdržel na svůj účet 13.6.2008 označenou jako úhradu směnky LABRADORITE, jak s touto částkou dále naložil.

K osobě obžalovaného Ladislava D. bylo zjištěno, že tento se narodil 6.3.1975. Po ukončení základní školní docházky absolvoval střední odborné učiliště (truhlář). Je rozvedený, otcem jednoho syna, dle svého sdělení pracuje t.č. brigádně.

V místě bydliště má dosud jeden záznam pro přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona z roku 2009, který byl vyřešen pokutou. Z opisu RT bylo zjištěno (č.l. 3025), že tento má doposud dva záznamy. Z příložených spisů bylo zjištěno, že Ladislav D. byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp.zn. 46T 22/2012, dne 5.9.2012, a to pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zákona účinného do 31.12.2009, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Předseda senátu Městského soudu v Praze dne 16.1.2013, sp.zn. 67To 432/2012, vzal zpětvzetí odvolání Ladislava D. na vědomí ve smyslu ustanovení § 250 odst. 4 tr.ř. Zmíněná zkušební doba trvala do 16.1.2015, přičemž jak ze spisu, tak z opisu RT nebylo zjištěno, že by ve lhůtě jednoho roku od tohoto data bylo rozhodnuto o osvědčení či nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Ze spisu OS Bruntál, sp.zn. 3T 206/2014, bylo zjištěno, že obžalovaný byl citovaným soudem 24.6.2015, uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku, za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 14.7.2015. Zmíněný trest byl vykonán 21.9.2016. Ve vztahu k obžalovanému D. je rovněž nutno odkázat na dvě usnesení policejního orgánu, jež jsou zmíněna na str. 63-64 odůvodnění tohoto rozhodnutí, kdy v obou případech došlo k odložení ve smyslu ustanovení § 159a odst. 1 tr.ř.

K osobě MVDr. Rudolfa S. bylo zjištěno, že tento se narodil 12.5.1962. Po absolvování vysokoškolského studia v podstatě až do současné doby působí v podnikatelské sféře. Je rozvedený, otcem dvou dětí. Rovněž je nutno akcentovat určité zdravotní problémy jmenovaného tak, jak to vyplývá z lékařských zpráv tímto předložených a založených do spisu. V opise RT (č.l. 3027) nemá doposud žádný záznam. V místě bydliště nebyly k jeho osobě zjištěny negativní poznatky. I k jeho osobě již bylo poukázáno na poněkud překvapující rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále ze dne 21.1.2016, sp.zn. 3T 211/2015, který rozhodl o zastavení trestního stíhání právě s ohledem na nyní projednávanou trestnou činnost, blíže viz. str. 63 odůvodnění tohoto rozsudku.

K osobě obžalovaného Martina P. bylo zjištěno, že tento se narodil 20.12.1967. Po absolvování střední školy začal pracovat v podnikatelské sféře se zaměřením na stavebnictví. Souhrn jeho živnostenských oprávnění vyplývá z výpisu živnostenského rejstříku (č.l. 1953-1955). Co se týče jeho podnikatelských aktivit v určitém problémovém regionu, zde je možné odkázat na závěrečné vystoupení a rekapitulaci obhájce obžalovaného JUDr. Vlčka. V místě bydliště nebyly k jmenovanému zjištěny negativní poznatky, taktéž v opise RT (č.l. 3026) nemá doposud žádný záznam.

Orgány činné v přípravném řízení v této trestní věci prováděly cílené prověřování ohledně **majetkových dispozic**, zejména obžalovaných D. a MVDr. S., o čemž svědčí šetření včetně na to navazujících materiálů, jež jsou založeny v tomto trestním spisu. Na řadu podstatných materiálů, resp. důkazů povahy listinné, bylo již v tomto rozhodnutí poukázáno a tudíž je možno na tyto, jakož i na celkové šetření ve vztahu k jmenovaným odkázat.

Při ukládání trestu je soud povinen vyjít z ustanovení **§ 38 tr. zákoníku**. Z důvodu přiměřenosti trestní sankce, tj. proporcionality mezi zájmem na ochraně společnosti

před pachatelem trestného činu a zásahem do základních práv pachatele způsobených uloženou sankcí, je nutno přihlédnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, neboť jen přiměřená trestní sankce může splnit svůj účel a být pachatelem a společností pocíťována jako spravedlivá. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení **§ 39 odst. 2 tr. zákoníku**, patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin (význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán), intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu (míra jeho zavinění, pohnutka, záměr, cíl) a osoba pachatele. Druhým limitem přiměřenosti trestu stanoveným v **§ 38 odst. 1 tr. zákoníku** jsou poměry pachatele. Poměry pachatele jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňující citelnost uloženého trestu. Jde o osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry (**§ 39 odst. 1 tr. zákoníku**). Rozhodující je jejich existence nikoliv v době činu, ale v době ukládání trestu. Podle ustanovení **§ 38 odst. 2 tr. zákoníku** trestní sankci je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud rovněž musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (**§§ 41 a 42 tr. zákoníku**), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, příp. změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

Ve vztahu ke všem obžalovaným nalézací soud po důsledném vyhodnocení všech okolností případu dospěl k závěru, že toliko u **obžalovaného P.** je možno aplikovat okolnost polehčující dle § 41 písm. n), písm. o) tr. zákoníku, neboť tento jednak vedl před spáchaním tohoto trestného činu řádný občanský život, a jednak nyní projednávané trestné činnosti upřímně litoval.

Okolnosti přitěžující podle § 42 tr. zákoníku ve vztahu k **obžalovanému P.** taktéž zjištěné nebyly. Ve vztahu k **obžalovaným D. a MVDr. S.** bylo přistoupeno k aplikaci okolnosti přitěžující dle § 42 písm. a) tr. zákoníku, kdy jmenovaní spáchali trestný čin po předchozím uvážení, tzn. že trestná činnost byla do určité míry a v některých podrobnostech naplánována, předem připravená, sofistická. Ve vztahu k oběma obžalovaným bylo taktéž přihlédnuto jako k okolnosti přitěžující dle § 42 písm. k) tr. zákoníku, neboť tito trestným činem způsobili vyšší škodu, což znamená, že objektivizovaná škoda několikrát přesáhla hranici škody velkého rozsahu (5.000.000,- Kč), kdy vzniknuvší škoda se pohybovala kolem cca 20.000.000,- Kč. Ve vztahu k **obžalovanému D.** je nutno dále akcentovat, že tento má sice dva záznamy v opise rejstříku trestů, a to dokonce majetkového charakteru, avšak v souvislosti s odsouzením ze dne 5.9.2012, sp.zn. 46T 22/2012, uplynula zkušební doba 16.1.2015. Jak již bylo zmíněno, ve lhůtě jednoho roku (§ 83 odst. 3 tr. zákoníku) nebylo rozhodnuto o osvědčení či nařízení výkonu trestu, a proto je nutno na něj hledět, že se osvědčil. Není totiž možno učinit závěr, že by se obžalovaný Ladislav D. v této době skrýval, uprchnul apod. Ve vztahu k druhému odsouzení ze dne 24.6.2015, sp.zn. 3T 206/2014, bylo zjištěno, že Ladislav D. obecně prospěšně práce vykonal 21.9.2016. S ohledem na ustanovení § 65 odst. 4 tr. zákoníku na pachatele, kterému byl uložen trest obecně prospěšných prací, se hledí, jakoby nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán. S ohledem na shora uvedené tudíž ve vztahu

k obžalovanému D. předchozí odsouzení jako k okolnosti přitěžující přihlíženo býti nemohlo. Naproti tomu je možno učinit závěr o sklonech jmenovaného k páčání majetkové trestné činnosti podvodného charakteru.

Jak již bylo uvedeno, při stanovení druhu a výměru trestu soud musí přihlédnout nejen k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím, ale taktéž i **k době, která uplynula od spáchání trestného činu, resp. k délce trestního řízení.** V této souvislosti nutno uvést, že k protiprávnímu jednání obžalovaných došlo v polovině r. 2008, k zahájení trestního stíhání došlo počátkem r. 2011, obžaloba byla podána státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě ke Krajskému soudu v Ostravě 19.12.2011, k vyhlášení meritorního rozhodnutí v této trestní věci došlo 8.12.2016, tzn. za cca 5 let. Nepřiměřenou délkou trestních řízení se podrobně zabýval opakovaně Nejvyšší soud ČR, jakož i ESLP. Z judikatury jmenovaných vyplývá, že u trestních řízení počíná běžet tato lhůta dnem, kde bylo oznámeno obvinění, resp. zahájeno trestní stíhání, a končí dnem, kdy bylo vydáno poslední rozhodnutí ve věci. ESLP ve své judikatuře nikde neformuloval žádnou obecnou délku řízení, při jejímž překročení by bylo možno řízení považovat za nepřiměřeně dlouhé, naopak je neustále připomínáno, že je nutno posuzovat každý případ s ohledem na jeho specifické okolnosti. Tato konkrétní trestní věc byla podána na tři obžalované, kterým se vytýkalo protiprávní jednání popsáno ve dvou skutcích, resp. bodech. Základní materiál sčítal 6 svazků, a tudíž není možno dospět k jednoznačnému závěru, dle kterého byla tato trestní věc velmi obsáhlá ať již co do počtu obžalovaných či spisového materiálu. Není možno klást k tíži obžalovaným, že stát není schopen zajistit urychlené projednání věci včetně vydání meritorního rozhodnutí. Zmíněných pět let je možno dle názoru nalézacího soudu s ohledem na konkrétní situaci považovat již za nepřiměřenou délku trestního řízení, což bylo zohledněno i při ukládání trestu. S ohledem na použitou právní kvalifikaci se **obžalovaní D., MVDr. S., P.** pohybovali v trestní sazbě od 5 – 10 let trestu odnětí svobody. Soud I. stupně obžalovaným D. a MVDr. S. ukládal trest odnětí svobody ve stejné výměře, a to na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Je nesporné, že to byl obžalovaný Ladislav D., který projevil zájem o získání úvěru od nějakého peněžního ústavu, byl to právě jmenovaný, který rozhodnou úvěrovou smlouvu podepsal, a který poté, co mohl disponovat s finančními prostředky, dal příkaz k převodu těchto prostředků na účty osob, jež v této trestní věci vystavily směnky. Obžalovaný D. se v minulosti opakovaně dopustil podvodného jednání, ke kterému však jako k okolnosti přitěžující nemohlo být přihlíženo. Naproti tomu to byl obžalovaný MVDr. S., který vedl veškerá jednání s pracovníci ČSOB M., který byl o všem informován, který byl se všemi okolnostmi úvěrového podvodu srozuměn, a který taktéž použil pro sebe a JUDr. L. část vylákané částky. Větší aktivity právě v souvislosti s vyřizováním úvěru tudíž byly shledány u MVDr. S., což muselo být rovněž zohledněno. Nalézací soud rovněž přihlédl ke zdravotnímu stavu jmenovaného. S ohledem na absenci okolností polehčujících, s ohledem na okolnosti přitěžující, délku trestního řízení, výši způsobené škody, všechny okolnosti případu, jakož i konkrétní skutečnosti mající vliv na druh a výši trestu, byl oběma jmenovaným ukládán již zmíněný trest na samé spodní hranici trestní sazby, a to ve výměře 5 let. Pro účely výkonu trestu odnětí svobody byli oba jmenovaní zařazeni do věznice s ostrahou ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť těmto byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody za úmyslný trestný čin, a současně nebyly splněné podmínky pro umístění do věznice s dozorem či se zvýšenou ostrahou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný D. se vytýkané trestné činnosti dopustil

jako jednatel společnosti, byl tomuto uložen i trest zákazu činnosti ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu 5 let, což je v polovině zákonné trestní sazby. Ve vztahu k **obžalovanému Martinu P.** nalézací soud vyhodnotil okolnosti polehčující, absenci okolností přitěžujících, délku trestního řízení, jeho přístup k trestnímu řízení po celou dobu, kdy z jeho strany nebyly zjištěné jakékoli obstrukce, nebylo zjištěno, že by jmenovaný se event. dopustil další úmyslné trestné činnosti. Po důsledném vyhodnocení všech okolností případu je možno učinit objektivní názor, že obžalovaný Martin P. byl jistým způsobem zneužit spoluobžalovaným Ladislavem D., se kterým se znal po delší dobu. Obžalovaný P. zřejmě nedocenil v celém rozsahu závažnosti svého jednání, kterého se dopustil na žádost právě D. Obžalovaný P. podniká v regionu, kde je velká nezaměstnanost. Tento po delší dobu poskytuje práci mnoha lidem. Nalézací soud zastává stanovisko, že již samotné déle trvající trestní řízení působilo výchovně na jmenovaného, neboť jak je patrné, tento se žádného excesu ve spojení s podnikatelskými aktivitami nedopustil a nedopouští. Účelem trestního řízení a účelem trestu je převýchova a náprava pachatele. Soud I. stupně po důsledném zvážení všech okolností případu, osoby obžalovaného, výši způsobené škody zastává názor, že ve vztahu k obžalovanému P. postačí pohrůžka trestem, a proto přistoupil k aplikaci ustanovení § 58 odst. 1 tr.ř., a jmenovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let, což znamená pod dolní hranici zákonné trestní sazby ve vztahu ke zločinu dle § 211 odst. 6 tr. zákoníku, a výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let. Pokud obžalovaný P. má sklony k páčání trestné činnosti či k jinému nerespektování právních předpisů a právního řádu tohoto státu, pak se nepochybně dopustí nějakého jednání, jež může mít vliv na rozhodování o osvědčení či nařízení výkonu trestu. Pokud zákonodárce umožňuje postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, pak je to nalézací soud, který se s obžalovanými setkává po celou dobu, který sleduje jejich chování, jejich stanovisko trestné činnosti a následně na to aplikuje platný právní řád.

Podle § 43 odst. 3 tr.ř. poškozený, který má podle zákona proti obviněnému, posléze obžalovanému nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy či na vydání bezdůvodného obohacení, jež mu trestným činem byla způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Aby soud mohl rozhodovat v adhézním řízení, musí poškozený svůj nárok na náhradu škody **uplatnit**, neboť bez návrhu nemůže být o náhradě škody rozhodováno. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit způsobem a formou, které nevzbuzují pochybnosti, že poškozený skutečně náhradu požaduje. Nárok je nutno uplatnit vůči **určité osobě včas**, tj. nejpozději v hlavním líčení před zahájením dokazování, tzn. dříve, než soud započne provádět důkazy. Nárok je nutno uplatnit **řádně**, tj. uvedením údajů, z nichž je patrný důvod a alespoň minimální výše nároku na náhradu škody. Výši škody uvedenou řádně a včas je možno pak v průběhu dalšího řízení měnit.

Poškozená společnost **ČSOB, a.s.**, jak již v souvislosti s objektivizací vzniknuvší škody bylo uvedeno, se včas a řádně připojila s nárokem na náhradu majetkové škody k trestnímu řízení ve výši **22.732.154,56 Kč** vůči všem obžalovaným (č.l. 2697 – 2698). Tato částka dle poškozené společnosti odpovídá nesplacené jistině úvěru poskytnutého ČSOB, a.s., společnosti LABRADORITE ve výši 45.000.000,- Kč

snížené o 750.000,- Kč (když do výše 750.000,- Kč byla část pohledávky ČSOB, a.s., za LABRADORITE, s.r.o., postoupena třetí straně, a dále snížené o bance vyplacený výtěžek zpeněžení zajištěného majetku popsaného v soupisu majetkové podstaty v částce 9.017.845,44 Kč - oproti původně očekávaným 9.139.905,71 Kč -, a dále snížené o částku 12.500.000,- Kč přisouzenou pravomocným směnečným platebním rozkazem vydaným Krajským soudem v Ostravě ve prospěch ČSOB, a.s., jako žalobci proti žalovaným LABRADORITE, s.r.o. – směnečný dlužník, a Ladislav D. – per aval). Dále bylo akcentováno, že žádné další plnění ani z majetkové (konkurzní) podstaty úpadce LABRADORITE, s.r.o., ani z titulu zajištění úvěru v občanskoprávním řízení již neobdrží, přičemž žaloba na plnění proti LABRADORITE, s.r.o., z důvodu proběhnuvšího konkurzu není možná.

Nalézací soud vzal po vyhodnocení provedeného dokazování za prokázáno, že obžalovaní způsobili škodu ČSOB, a.s., ve výši **19.952.187,- Kč**. Z této částky bylo nutno odečíst již zmíněných 750.000,- Kč, což byla část pohledávky ČSOB, a.s., za LABRADORITE, s.r.o., postoupená třetí straně. Po odečtu této částky se dostaneme na částku 19.202.787,- Kč. 12.500.000,- Kč bylo ČSOB, a.s., přisouzeno pravomocným směnečným platebním rozkazem vydaným Krajským soudem v Ostravě dne 28.1.2010, sp.zn. 32Cm 448/2009 (č.l. 1018). Pokud tuto částku odečteme od částky 19.202.787,- Kč, dostaneme se k částce 6.702.787,- Kč. Právě touto částkou byli **obžalovaní D., MVDr. S. a Martin P.** zavázáni nahradit společně a nerozdílně poškozené ČSOB, a.s., ve smyslu ustanovení **§ 228 odst. 1 tr.ř.** Vzhledem k tomu, že jak již bylo zmíněno, **obžalovaný D.** je zavázán zaplatit ČSOB, a.s., **12.500.000,- Kč** na základě pravomocného směnečného platebního rozkazu, bylo dále přistoupeno k tomu, že zbylí obžalovaní, tj. **MVDr. Rudolf S. a Martin P.**, byli co do této částky zavázáni nahradit společně a nerozdílně ČSOB, a.s., rovněž ve smyslu ustanovení **§ 228 odst. 1 tr.ř.** Po vyhodnocení provedeného dokazování poškozené ČSOB, a.s., vznikla škoda v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných, a proto bylo takto postupováno.

Vzhledem k tomu, že poškozená ČSOB, a.s., požadovala náhradu škody vyšší, bylo co do zbytku jejich nároku postupováno ve smyslu ustanovení **§ 229 odst. 2 tr.ř.** a poškozená ČSOB, a.s., byla s tímto zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je** možno podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě **do 8 dnů** od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 8.12.2016

Za správnost vyhotovení:
Marie Kubinová

JUDr. Miroslav M u c h a v.r.
předseda senátu